

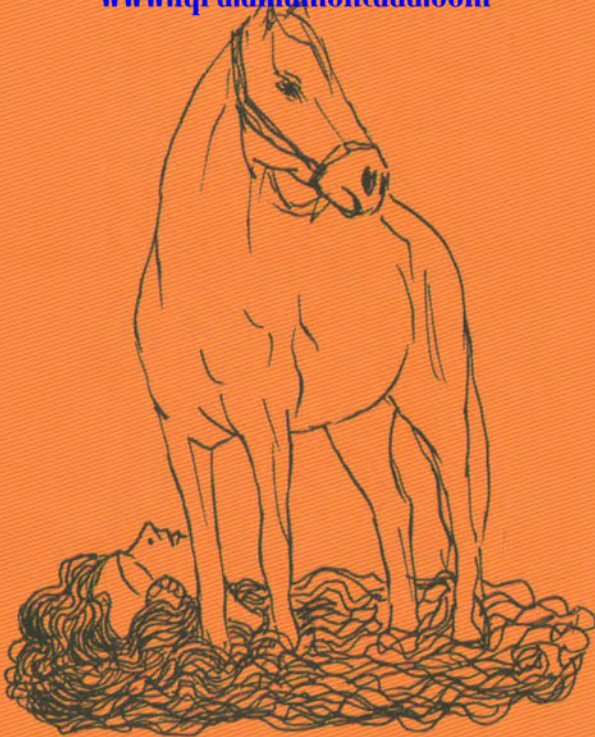
رۆمان

ماينە شىيى ستى

منتقى اقرا الثقافى

كەرىم كاكە

www.iqra.ablamontada.com

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈنۈش پىگمە

(مەنەرى ئاقرا ئىتقافى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پەجى پىگمە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پىگمە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

رۆمان

ماینه شیئیستی

که ریم کاکه

۲۰۲۰

كتىب : ماينه شىي ستي

بابەت : رۆمان

نوسەر : كەرىم كاكا

هەلەبېرى و بەرگ : سەرکەوت وەلى

مۆتىف: قەرەنى جەمىل

نۆرەى چاپ : يەكەم - ۲۰۲۰

تيراژ : ۵۰۰

نرخ : ۵۰۰۰ دىنار

لە بەپكى د. لانه سەلىم چاپكراوه .

ماينه شیی استی

به تۆزی پیتی دیناسیهوه، ئەگەر له کهژی تهپو تووشی و به بن باو بۆراند هاتبا، بهو پرووشکه قورانه دیناسیهوه که له پیتیهوه دهگه‌یشتنه بن هه‌ور و له شیوه‌ی په‌ره‌مووچه‌ی ته‌پ ده‌که‌وتنه‌وه سه‌ر زه‌وی، مایه‌شێ ده‌گه‌یشته و له سه‌ر ده‌رگا نه‌رم ده‌یحیلاند.

ئەوشه‌ویش وه‌ک چه‌ند جاری پیتشی به‌ حیه‌ی نه‌رمی ماین وه‌ئاگاها‌ت، هه‌ستا، چراکه‌ی داگیرساند، زانی ده‌مه‌وبه‌یانه، ئاخ‌ر مایه‌شێ هه‌ر که‌په‌تێ ده‌رکه‌وتبێ، له‌و کاته‌ی شه‌و بووه، قومه‌ ئاوێکی خوارد‌وه‌وه، ده‌سه‌رۆکه‌که‌ی له‌ سه‌ر سینه‌ی کرده‌وه و خسته‌یه‌وه قه‌دی نوێنی سه‌ر ئەسته‌پک، چوو ده‌سنوێژی هه‌لگه‌رت، له‌ سه‌ر به‌رمال به‌ روویکی خۆش:

خۆش هاتی، مایه‌که‌م، که‌چه‌که‌م، ده‌مێ بوو دیار نه‌بووی، وا بووه سێ سال، ده‌ زوو بێ، بزانه‌م ئەو گه‌ره‌ چ هه‌والێکی خۆشت لۆ دایکی خۆت هێناوه؟ دیسان مزگینیت که‌وت، زوو بێ، توخدا زوو، نه‌گاته‌ هێواری.

کێ له‌ بیریه‌تی ئەو ژنه‌ ره‌شپۆشه‌ خه‌وناویه، له‌ که‌یه‌وه‌ ته‌نها بۆ خه‌ون ده‌ژی؟ خه‌وندیتن به‌ هاتنی مایه‌وه، هه‌ر جاری ماین

هاتبیتته خهونی، ههوالئیکی خوش گه یشتوو، له وههوالانهی دلی
وی هیتند خوش دهکن، دوو سئ سال ته من دهگه پیتتهوه، هه
له بهر هه ندیشه، به پتیه ماوه و ناکهوی، ماینه شئ ته نها که پتهئ
به ههوالی جه رگبیره وه هاتوته وه ئاواپی، ئه ویش له ناو نا، له
دهرئی خهون، له وه ودوا هه میسه به ههوالی خوشه وه سه ری به
مالی ژنه ی خه وناویدا داگرتوو، ژنه له سه ر به رمال دهلئ:

ماینه شیرنه کهم، ئه وان چه ند بوون، هیتنده جاره سه ربه ده، من
ههواله جه رگبیره که له بیر ده کهم، ئئ گیانه کهم، به لاگیت بم، نوو
نوو وه ره، خودا چه پاره ت بدات.

نوویژی له نوویژ گریده دایه وه، هه ر که پتهئ ماینه شئ بی، تا تینی
هه ستانه وه و چوونه کپنووشی تیدا ده میتئ، نوویژ ده کات، ماندوو
بوو، هه ر له سه ر دووگرده وه رووی بۆ لای چراکه وه رگیتا به په نجه
وردیله کانی که وته ژماردن:

یهک، دوو..... شهش، تازه شه شه! هیتشتا زۆری ماوه، ئه وان
بیست کهس بوون، یان زیاتر؟ ده ی خودایه، ئه و جاره ئه ویان بی،
هئ له شه شه مه که به هه ر هه موویان هه یه، چ ئه وانیه چوون، چ
ئه وانیه ده بی بچن، نا، ئه دی سه رکاره که! ده ی ماینه جوانه کهم
ئه و جاره له جیاتی دره نگه اتنت، با هاتنی هه فته م جارت، هه فته
هیتنده ی جاری شه شه مت دلم خوش بکات.

تاوی لیناکه وئ، کات چه قیه، ناچیته پیتش، دیته حه وشه و
 سه ده رگا، له و شویتنه راده وه ستی که بهر له بانگی سپیده
 ماینه شئی لئی راوه ستابوو، به حیل یه کی نهرم مالاوایی لیکرد،
 ههستی راده گرت، له بهر خۆوه:

دهی، له گه په کی نه و بهری، دهنگی بابه پۆین، برا پۆین.

دهی، سینگ کوتان و قژپینه وهی...

نه بوو، نیوه پۆ داها و ناوایی مینا چند رۆژه به و ههچ له گۆپئ
 نیه.

له و سه ر لۆ نه و سه ر، گۆی به دار و دیواره وه ده نن، هه ست و
 خوست له خۆی ده برئ، ئی، گۆته یه کی خوش، گۆته یه ک به دلی
 خۆی بیستی، نیه، ناوایی قسه ی خوشی نیه، گۆیی لئی، ژنی
 ده لئ:

کویراییم دای، نه و ژنه به ته وای شیت بووه.

گۆیی ناداتی، ناویشی لینا داته وه، چوه بن دار ته وه که ی بهر
 مالا، نه وه ی ته مه نی نه وی هه یه، رۆژی جارئ دوو هه ر ده بوو
 سه ریکی لیدا و ته ماشای نه و لقه خوار بووه نه ستوره بکات که

ناوی بوویوو له قی جۆلانی، ئەو جۆلانیەیی لە هەر دیتنی، دلی
دەکوته هەژانی، چ هەژانی! چ دەستی جۆلانی وا نەهەژاندوو.

نیواری داها، هیچ، ئاوی کشومات، بەرەو مانی گەراوه، له
سەر کۆسپەیی دەرکە، روو له رۆژه‌لات، له لایەیی مایەشی لیو
دەها، راوستان:

مایە گولەکم، دەترسم ئەو جارە ریت هەڵە کردبێ، بزانی
نیازت کن کێ بوو، بێرەدا هاتووی، چما تۆش هەڵە دەکەیت؟ نا،
هەڵە له تۆ ناوەشیتهوه، دێ، هەوالە خوشەکه دێ، بەلام له‌گینە
دوو بێ، تا دەگاتی دوو سێ رۆژی پێدەچێ، خۆزی وەک ئەوێ
پیشوو دەبوو، گەرماو گەرم دەگەیشته جێ.

چراکەیی هەڵکرد، نانێکی تەپکرد، جامیلکه ماستیک و نەختی
خورمای هینا، بەدم خواردنەوه:

با زوو نانەکم بخۆم و نوێژەکم بکەم، نەوێک وەک جاری
پیشی، له خوشیان به نان و نوێژ رانەگەم.

له سەر بەرمالی، روو له ساپیت:

خودایه، ئەو زۆردارە خوێنخوارە، به دەرلی میردە بەرازەکم
ببەیت، ببخەیتە زێی گەرەوه، کەس تەرمەکەشی نەبینیتەوه، نا،

ژنی باش نیه، گولله گولله، به گولله نه چنی دلم داناکه وئی، بهر
گولله ی جامبیزار که وئی، به سهر دل و دور چاوی که وئی، به چاوی
خوم ببینم وهک گا له ناو خوینی خوی بگه وئی، دهی خودایه،
نه گهر به خوت ده لئی دادپه روهر، نه و خوینه م نیشانبده .

ژنی خه وناوی، دوا ی چند نویژی، هر له سهر بهر مائی روو له
چراکه به خه یالدا چوو، گه یشته وه ماینه شیئی سی سال له وهو
پیش، کاتی هات و حیلاندی و قوچاندی و له خه وی کرد و له
خه ونیی هیئایه ده ری و هر نه و روزه هه والیکی به دلی وی
گه یشت:

+ هه شت وه سهر، ژنی بردی .

- خو که س نه یگرته وه!

ده بییست ده یانگو:

له دیروکی ئاواپی، دیروکی کۆن و نوئی، نه بووه ژنی هه بووی،
به مردنی میردی خوی وا دلخوش و شاگه شکه بووی .

له بن لیوانه وه:

خۆزی زووتر، زۆر زووتر، نه و به رازه ئاو ده یبرد، نه خشه بی له
ژنی ئاغاش .

كاتى تەرمەكەيان ھىنايەۋە، بېرىكەۋتەۋە كە گوتىبۇي:

نەدەبۇو، بېگرنەۋە، نەدەبۇو گۆپى ھەبىت، ئەو بۆرەپىاۋە خاك
بۆگەنى دەكات.

لەو رۆژەۋەي ناشتىيان تا ئەو شەۋەي وا بەبېرى ھاتۆتەۋە، يەك
كەپەت چۆتە سەر گۆپەكەي، كىردە و گۆتەي سەر گۆپى
بېرىكەۋتەۋە، لە لاي سەريەۋە سى چوار پىلەقەي لىدا و گوتى:

تۆ پىاۋىكى بىن دل بووى، نا، پىاۋ نا، بۆرەپىاۋ بووى، پىاۋى
ئاغا بووى، منىش ژن نەبووم، ئەگەر ژن بام، ئەو ھەموو سالە
چۆن لەگەل تۆ ھەلم دەكرد، منىش ژن نەبووم.

ژنەي خەۋناۋى ھەر لە سەر بەرماللى بە خەيال گەيشتەۋە ئەو
سال و رۆژەي كە ماينەشنى بىن سوار گەيشتەۋە ئاۋايى و ھەۋالە
جەرگبەكەي ھىنا و ھۆن ھۆن فرمىسكى بە سەر دوو
جەرگسوۋتاۋا دادەباراند، بېرىھاتەۋە، گۆتە مېردەكەي:

+ مەن ئىدى ژنى تۆ نىم، سى بەردەم لە دەست بىن و دەپۆم.

- ئەۋە نابىن، بۆ ھىچ كۆي ناچى.

+ لەۋپۆۋە تا مردن، دەستت بە دەستم بىكەي، وا دەكەم
ھەردوۋكەمان وىكرا بىرىن، ھىدلىمە و تىبگە...

ئەو ھەممۇ سالا رابرد، ژنى خەوناوى رېنى ئەدا مېردەكەى بېتە
ناو جېنى، لە يەك مالى ۋەك دوو نەيار ژيان و كەسەش بەۋەى
نەزانى.

ژنەى خەوناوى گريانى شەوانى مېردەكەى بېرگەۋتەۋە، دوايوەى
پەژيوانى دايگرت، شەو نەبوو بۆ تاۋى ھۆپھۆپ نەگريى، گريانى
بەردى دەتاۋاندەۋە، بەلام ژنەى خەوناوى بىزەيەكى تالى بۆ دەكرد
و بە كېرى ھۆدەكەى بەجىدەھىشت و دواى كېسۈنەۋە دەھاتەۋە،
ژوورئ، بېريەتى كەپەتى بە تىزەۋە پېيگوت:

سوارچاك، بۆ نەبەردىكەى خۆت دەگريىت، بېرتە ۋەك ئەۋەى
لە شكرى عارەبانت تېكشكاندېن، وا سەربلندانە ھاتىەۋە ئاۋايى؟!

چاۋەپىي ۋەلامى مېردەكەى نەكرد و دەپەرى.

ژنى خەوناوى لە خەيال گەپايەۋە، ھاتەۋە سەر بەرمال، شەو
راشكاۋە، ژۆر درەنگە، ھەپەى سەگىش نەماۋە، ھەستا،
دەسرۆكەكەى لە قەدى نوپان دەرھېنا، جوان تەماشاي كرد، تاۋى
خستىە سەر چاۋى، بە سىنجاۋە گچكەكە لە سەر دلى خۆى گرييدا،
فوۋى لە چرا كرد و چوۋە سەر جى.

ھۆدە تاريك دانەھات، مانگ لە كولانكەۋە چەپكى روناھىي
بۆى نارد، ئەۋەتا، لە سەر تەنىشت راكشاۋە، روومەتى چرچى كە
ھىشتا جوانى سەردەمى جوانى پېۋە ديارە، خستويەتە سەر

له پسی چه پسی و به دهنگی ناسک و نهرم وا له گه ل ماینه شئ
ده ناخفت:

ماینه که م، که که م، به گوری یال و حیلەت بم، به لاگی پری نال و
سمت بم، له دهوری هه ناسه و هه لمی زارت که پیم، نه گه ده زانی
شهوی چووی به هه له هاتی، نه و شه و وه ره وه و پیمبلی و له و
دله کوتییه م ده ربازکه، باشه، که نازداره که م، به لام نه گه راسته،
خوت ماندوو مه که، نه و پرییه دووره مه بپه، ده زانم راسته، تو به
هه له نایه ی...

ژنی خه و ناوی خه و ده بیاته وه، به لام له قسه ناکه وئ، پچر پچر،
هه ره نه وه تا ده بیستی، له هه مو نا، له هه ندی رسته ی تیده گه ی:

نا، که که ی من هه له ناکات، دیت، سبه ی،، برایمۆک
خوینی یان سه رکاره که یه ماینه شئ دروناکات،
هه له

مانگ بهر کولانکه ی بهر دا، ژنی خه و ناوی له تاریکی بزد بوو، نه
دهنگی ما نه رهنگی.

مالی وان پهک پهک، دوو دوو

سه ر نین له هه شین

له خه ونن من پر خوش بوو

حیله حیلی ماینن شین

تاو ده میکه که وتوو، تیشکی روژن له کولانکه وه وږ
که وتوو، هرگیز وا درهنگ له خه و رانه بووه، به په کوو په کوو،
رایه خه که ی ده فکرد و خستیه سه ر نه ستیرکه که، ده سرۆکه که ی
خسته وه قه دی نوینان:

په کوو، نه وه لو؟ نویره که شم چوو.

به بیرى ناین نویری سپیدانی چوویت، ماینه که ی بیرکه وته وه،
له بن لیوانه وه:

دیاره راسته، لوی نه هاته وه، دهنه ده هاته وه، له قسه ی من
ده رناچن، نه وړو ده گات، هه واله خوشه که دیت و گه په کی نه و
سه ری ده تاسینن، بینیره، خودایه، زوو بینیره، تا به خوم بچه
مالی زریخ و مزگینى ده مئ، نه وه بیستى به سه ر پئ
ده که وینه وه.

به په له په ل تیکه ناننیکي خوارد و ده رکهوت و بن دیوار بن
دیوار، سهر ده رگا سهر ده رگا ده پوښت و گوټی هه لده خست، بڼ
نه و هه والی ده یوښت، هر ژننیکي ده دی ده پیرسی:

هیچ، نه بووه، هیچتان نه بیستووه؟

هه ندی ژن به واقورماوی و هه ندیک به چاوی به زه یی لیی ورد
ده بوونه وه، هه شبور وه لآمی ده دایه وه:

نا، شتی وهک چی؟

ده پوښت و وه لآمی که سی نه ده دایه وه و هر ده پیرسی:

به من بللی، نه وړو چ رووینه داوه؟

ژننیک گوتی:

رځځ هه یه هیچ نه قهومی! حه رهس قهومی، به ناو وه ریوونه،
که سیان هیشت؟!

ژنی خه وناوی:

گوو به حه رهس قهومی، من هه والی خوّم ده وی.

دهمه ده می نیوه پوټیه، له بن دارتووه که به دیار لقی جۆلانه وه
دانیشتووه و دللی ده لیلی جۆلانه یه، ده چیته حه واو دیته وه، ژننیک لا
ده داته لای و ده للی:

دەلێی دلت تریواندبووی، شتی دەقهومی؟

بە تاسەوه، هێندهی نه مابوو بچیتە ناو دەمی:

بلی، چ بووه؟

ژنه بە خەمباریهوه:

مالی ئاغا گۆیندهیهکیان کوشتوووه.

ژنی خەوناوی وهک نهوهی جامه ئاوێکی ساردی پێدا بکهن،

رووی وهرگیرا:

گۆینده به من چی، نهوهش ههواله!

ژنهکه:

ئاخر، بۆ ناپرسی، له سهڕ چی کوشتوویانه؟

ژنهی خەوناوی وهک لهگهڵ نهویشیان نهبن، چاوی برپیهوه لقی

جۆلانه و دلی کهوتەوه جۆلانی.

ژنه له سهری رۆیی:

ئهو گۆیندهیه له دانیشتنیک، ههیرانیکی وای به سهڕ مایههشی

و نهواندا گوتبوو، تا ئیستا کهس وای نهگوتوووه، چهند ئاوازی

گریاندوووه...

ژنه ی خه وناوی بزه یه کی تالی کرد و چاوی له لقی جۆلانه
نه کرده وه، ژنه گوئی نه دایه به هند وهرنه گرتنی وی، دریزه ی
دایه:

له و حهیرانه، ناوی ئاغای هیناوه و شرتوشۆی شکاندووه، ده لێن
له سهر هندی، چوونه کوشتوویانه .

ژنه ی خه وناوی ههستا، به دهم رویشته وه:

من چاوه پێی هه والێکی خوش بووم، هه والێکی وا شایی دابهستم
و سه رچۆپی بگرم .

یه کپێ، تا سه ر ده رگای مانی گیر نه بوو.

له سه ر چیچکان روو له ریی ماینه شین دانیشته، په نهجه کانی
هه ردوو دهستی تیکه پهراند و خستنیه بن چه نه گهی، سه ر باده دات و
هه ناسهی وا هه لده کیشتی، ئاشیبا له بن دینی، پیده چی دلی پر
قسه بی، به لام نه زانی له کوپوه بو کێ هه لپریژێ، ته وائی به و
شیوه ده مینیتته وه، پێی شل ده بیته، ده ست به دیواره که وه ده گری
و هه رده ستیتته وه، به گوذه گوذه ده چیتته وه ژۆری، راده کشی له سه ر
چاو ده که وێ، پاش که می به دهنگی بهرز ده که ویتته قسه، له
حه وشه وه گویت له دهنگی ده بی:

ماینه که م، که حیله که م، چما فیر بووی هه والی ناخۆشیش بو
دایکی خۆت به پێنی! به من بلێ کێ فیری کردی؟ نه ده بوو نه وه
له گه ل من بکهیت، گه ردنت ئازاد ناکه م، من چاوه پێی چی بووم، تو

چیت هیئا، مهرگی گزیندهت هیئا، نهو گزیندهی به حیل و بژ و
ره وهانیی توی، به سر نهوانیدا هه لگوتوه، چون روت هات، بهو
ههواله تالهوه بهو دهمه و بهیانه له دهرگای من بدهیت!

له تاوا خهوی هات، هیژی ههستانه وهشی نه بوو، تا دهرسۆکهی
خهوی له قهدی نوینان بینیتته دهری و بیخاته سر دلای، بی
دهرسۆکش خه و نایه، نه گهر حهفتهیه کیش خه و نه چوویته چاوی،
زۆری له خوی کرد، ههستاوه، نه گه یشتبووه لای نه ستیرک،
دهنگیک:

نه ری ژنی، تو که وتیه ناو بیرئ! لو دهنگت نایی؟

ناسیه وه، به لام باوه پی به گوئی خوی نه کرد:

نایی هه و بی، نه دی له پی نه که وتوه!

وهکات هیژ بو پیی گه پرایه وه و به ها ها، دهرپه پیه دهرئ:

نه وه توی زریخ؟

دهستی به دیوار و دهستی به گۆچانه وه، به هه ناسه برکئ و
روویکی گه شه وه:

منم، نا منم، نه تزانیه وه، چ بووه؟

ژنی خه و ناوی: نا، چ بووه کچی؟

زریخ:

دیاره له وشه وانه ماینه شئ میوانت نه بووه!

ژنی خه وناوی:

با، به لام...

زریخ:

گویت له شین و واوه یلا نیه، ئاغا من و تو خوش.

ژنی خه وناوی:

بلێ به قورئان!

زریخ:

به سه د قورئان، دهی دهستم بگره با بچینه ژوری.

ژنی خه وناوی به پیخواسی فرکه ی کرد، به دم هه لاتنه وه:

زریخ تو دانیشه، هه وکه دیمه وه.

ده تگوت پیلای بای له پییه، هه هیندهی تا هفت بژمیری

گه یشته گه په کی نه و سه ری، له سیلهی خانوو یکه وه چاوی دایه

پیش ده رگای مالی ئاغا، تا چاوی تیر بوو هه لینه گرت له سه ر

سینگکوتان و پرچ رنینه وهی ژن و کچانی ئاغا.

له گه پانه وه دا به دهنگی بهرز:

خودا، له چاڪهت دهرناچم، ماينه كه م، كچه جوانه كه م، نه من
 دهمزانی تو هه له ناكهيت، دهمزانی كاتې دييت، هه والی له هه نگوین
 شیرنتر له گه ل خوت دهمینې، نه وړو بیست سال منت جوان و
 جحیل كرده وه، چیدیم له تو ناوې، نا، نا، سهرم لیتمه بېره، هیشتا
 سهركاره كه ماوه، زوریان ماون.

له سهر دهرگاوه:

كچې زړیخ، ههسته شایی بگتړین.

زړیخ:

دانیسه، خوشیه كه مان لې ټیكه ده، نه وانه ئیستا هاریونه، كه ر
 به دهنگی گه وړه بزه پئ دهيكوژن... نه گه ر دهرمانچا و شه كرت
 هه یه چایه كی لیتې، دهمیكه هه ر به قهسپ دهیخومه وه.

ژنی خه وناوی به پرتاو به ره و ئاگردانه كه دهچې و قشپل
 داده گیرسینې:

هه مه، لو روژيكي وهك نه وړوم هه لگرتبوو.

ئیسټا دوو ژنی سهرتاپا ره شپوښ به دهم چاخواردنه وه، به
 روویكي خوشه وه گفتوگويانه، جاروباریش ئاخی قوول هه لده كیشن،
 هیند قوول نه گه ر به گه زی سال بیپیوی بیست سال قوول.

نه نه زړیخ ده پرسې:

ئەرى لەوى پېنەكەوتى، داخوا مردنەكەى كووكووىى بووه؟

ژنى خەوناوى:

نا، بەلام مېندە تىگەيشتم، كوژراوه.

نەنە زىيخ:

تۆخەيش، ھەركى كوشتبىتى، دەستى كەسك دەبىت، تۆ بە من
بلى، بۆچى زوو لە ھاتنى ماينەكە ئاگادارت نەكردمەو؟ تا خۆم بۆ
خۆشەكە ئامادە كردبا.

ژنى خەوناوى:

چووژانم، گۆتم نەبادا ئەو جارە بە ھەلە ھاتىن، دامنا بوو،
لەگەل گەيشتنى ھەوالەكە من بىم مزگىتت بدەمى.

نەنە زىيخ:

ماينى تۆ ھەلە ناكات، ئەو جارە ھەر ھات، بەر لەوى تاو
بگەوى، دىي بە من دەلىي.

لەو دەمە كوپىزگەيەكى كەلەگەتى گەنم رەنگى چاو و برۆ رەش
ھاتە ژۆرى، نەنە زىيخ بۆ تاوى ھەناسەى گىرا، چاوى زەق بۆو،
لە بەر خۆو:

وہى خوايە، چەند لە مامى دەچى.

بیست و چند سالی گه‌راوه پاشی، کوپه‌کی کتومت نهو
کوپه‌زایه‌ی بو.

وهره هاوپئی، وهره داستاننوسه‌که‌م، دانیسه بزانه...

کوپه دانیشت و به زاری تژی له بزه‌وه:

نه‌نه زریخ، تهرمه‌که‌شی هاته‌وه، نه‌یان‌ه‌یشت که‌س سه‌ری به
سه‌ردا بگری، ده‌لین وها شتواوه، ئیزرائیلیش نایناسیت‌وه.

ه‌ردوو ژنه پیکه‌وه:

وه‌ی خودایه، له تو به زیاد بئ، نه‌ترانی کئ کوشتوویه‌تی؟

کوپه به ده‌نگیکی نزم:

ده‌لین له شه‌پی پشمه‌رگه‌دا کوژراوه، ده‌چم جوان پیده‌که‌وم و
بزانه له کوئی و چۆن و کئ...

ده‌رپه‌پی، ژنه‌ی خه‌وناوی روو له زریخ:

دوو سئ جاریدیش پیمگۆتی، من زۆر خوشیم له‌و کوپه‌زایه‌ی
تو نایه، خۆزگه نه‌و ناوه‌شتان لئ نه‌نایه، ده‌لین له‌گه‌ل خوارزایه‌کی
ئاغا زۆر دۆسته، حه‌یف، خوینی مامی خۆی له‌بیر کرد، نازانه چۆن
نه‌و (هاوپئی)یه‌ی لئ وهرگرمه‌وه، باشه نه‌و داستاننوسه‌ت له کوئی
پتوه‌کرد!

زریخ:

کچن، تۆ لۆ تیناگهی؟ ئەو خوارزایی ئاغا نەچۆتەو سەر
 ئەوان، زۆر ھاپوپی ھاپوپی، لە خویندنی پیکەو، سەر و تپری ئاغا
 و ئاغاھەتی ھەموو بە گۆپی وەرەکات، دەلێن بەگەل سۆرەکان
 کەوتوو و دۆزمنی بابە کوشتی ئاغاھانە، خۆ بابیشی دەمیکە
 پساغایە و ئاغا نیە، ئەو کۆرە هیچ لە ھاپوپی ناشاریتەو، زۆر لە
 مالی خۆیان و مالی ئاغا بیزارە، ئەو برازایی منیش دەمیکە لە
 گۆرە داستانە کە بنووسیئەو، بۆیە ئەو ناوهم لێناوہ.

ئەو شەو ژیانی خەوناوی لە خوشیان خەوی لێنەدەکەوت،
 دەسڕۆکە خەویش خەوی نەھێنا، بۆنی دەکرد و بە سینگی
 خۆیەو دەنا:

کچم، ھەژدەکەم زوو بگەم و ئەو ھەوڵە شیرنەت بدەم، کچم
 ئیستا ھێندە سەرە دەرزیک لە مردن ناترسم، خۆ ئەگەر یەک
 یەک مەرگی ئەوانیدیش ببینم، بە بێ گارکردنی ئیزرائیل، دیمە
 لات.

ژیانی خەوناوی، خەوی نەدەھات، کە لەکانی دەگۆپی، ھەلەدەستاوہ
 و رادەکشای، دەسڕۆکە توند بە سەر دلی خۆیەو دەنا، خەو
 نەدەھات و نەدەھات، بیری لەو دەکردەو چۆن بچیتە سەر گۆپی
 ئاغا و چی پێبێن، وشە وشە رستە ریکدەخست، دەگۆپی و
 جیگۆپکی پێدەکردن...

نوویژی ئەو بەیانەشی چوو، تیشکی کولانکە وە ئاگای ھێنا.

ژنی خه وناوی رڼی گورستانی گرت، هیشتا هر له ناو ناوایی بوو،
مه لوه سته یه کی کرد، سڼ په نجه ی بیرکردنه وه ی خسته بن
چه نه گه ی:

نا، نیستا باش نیه ...

رڼی و رڼی گه پرایه وه، له راستی دارتووه که که مڼ راوه ستا، لای
نه دا، رڼی مالی نه نه زریخی گرت.

زریخ:

نه هاتبای، ده هاتم.

ژنی خه وناوی:

ته واو پیکه وتی؟

نه نه زریخ:

دانیسه، تا ورد و باریک بوټ بگيرمه وه.

نه نه زریخ هرچی خوئی ده یزانی، هرچی له داستانونوس
بیستبووی و نه ویش له خوارزای ناغاوه، خوارزاش له ده ست و
پتوه نده وه زانیبووی، به دل و داو بو ژنی خه وناوی گيرپایه وه:

+ به خۆت دەرانی ئاغا بوو ته جاش و به پيش عاره ب و
حه رهس قه وميان كه وتوو .

- ئه و جا ئه و پۆيه جاشه ؟ هيمان ماینه كه جوانو بوو، نه بوو بوو
توما، ئه وانه به عاره بيان هه لده گۆ .

+ ئا، ئا، هه ر ئه و نا، زۆرى ئاغای ئه و ده شته، ئه دى له كو نيش
پياوى ئوسمانى نه بوون، هه ر له و سۆنگه وه بوونه خاوه ن ئه و
هه موو گوند و زه و پوزار و مه پ و مالا ته، ئه و جا بۆوه ی هه ر وا
بمى ننه وه و له ده ستى نه ده ن، هه ر پاشا و سه رۆك ئه هاتى بته سه ر
ته خت، چه پله يان بۆ لى داوه و چه كيان بۆى هه لگرتوو، ئى، ئو جا
تۆ له وه گه پئ .

- به من بلى له كو ئ كو شتيان ؟

+ ئو جا تۆ قسه م پئ مه بړه .

ئاغا به خۆو جاشه كانيه وه، پيش وه له كه عاره ب ده كه ون، له و
گوند بۆ نه و گوند، ده كه ونه تالان و بړۆ، ده كه نه ئه و دى وى
هه وليرئ، رۆژى پيش كو شتنى، جاشه كى ئاغا كه ئىستا برى نداره و
ده لى ن له سه ر مرده، به ئاغای گو تيه :

ئاغام، خه ونه كى زۆر ناخۆشم به تۆوه دى تووه، به قسه م ده كه ی
با خۆ بدزى نه وه و نه چى نه شه پئ، به خودای زه حمه ته،
بگه پى نه وه ...

ئاغا به قۇنداغه تەنگان وەرگە پادەتى:

ترسنۆك، ناكەس، دەتەوئى به خەون بمتەرسىنى! ئەگەر سور
بزانم دەكۆزىم ناگە پىمەو، دەتەوئى واز لە چەكدارى بهىنم، تا
هەرچى ھەمە لە دەستم بچى، ئاغايەتى لە دەست بىدەم و وەك
تۆى كەپە كرمانچ بژىم! گويم لە و قسەيە ببيتەو، بە دەردى
كابرەت دەبەم.

- زىخ مەبەستى لە كابرە، گۆيندەكە بوو، يان...

+ نازانم، كى دەزانى! رەنگە ... ئى، لەو گەپى، شەپ كەتە
ئاقارى، ئاقارى پشت شارى، جىيەكە شاربىزى دەلەينى، پيش
ئەوێ بگەيتە بن زوورگەكان، دەلەين بەر لەوێ بۆ شەپ دامەزىن
و تەقە دەستپىيكات، پىرئىزنىك لە دوورەو لە ناو ترومبىلەو،
دیارە برايمۆكى ناسیوئەو، روو لە ئاسمان سىنگى خۆى دادپىو
و بە دەنگى بلىند:

ئەگەر خوايەتى دەزانى، ئەو گورگە زار بە خويئە، لە خويئە
بگەوزئە، كەس بە سەرى رانەگات، شىوئەن بخە ناو مال و مندالى.

- ژنى، ئەو خوشكەكەت نەبووین؟

+ جارى نازانم، ئى شەپە، ھەر جاشە و گوللە بە قوونى دەكەوئى
و دەكشیتەو و ھەلدئى و دەكەوئى، ئاغاش گوللەيەك دەگریتەو و
وەك گا دەبۆرئى...

- خۆزى له كۆننىكهوه چاوم لىدهبوو، گویم له بۆرەى دەبوو.

+ پىشەمەرگەيەك بەر لەوہى دەستپێژىكى پێوہ نىت،
ناسىويەتيەوہ و بە دەنگى بلند كه جاش و سەرباز گوڤيان لىدەبى:

بگرەوہ، ھەى تەرەس، جاشى ناكەس، حيزى ھەرەس قەومى،
بىرت دىتەوہ بەر لە بيست ساڵ لىرە چىت قەوماندا؟

دەزانى خۆت داوہ تە پەناى چ كەلەكە بەردى؟ ھا، بگرەوہ.

ئاغا دەيەوى بپارپتەوہ، رىنادا، دەستپێژى لىدەكات و دەيكاتە
سەرەند و بپژنگ.

- دەك لە دەورى دەست و تەنگت گەپىم، لە كوڤى، تا بىم
خۆلى بن پىت بە لىو ھەلگرمەوہ.

+ ئەوجا دەزانى شوڤىنى لە خوڤن گەوزىنەكەش رىك شوڤىنى
بەھەشتيانە.

- بن كەلەكە بەردەكە؟

+ ئا، ھەفت شەقاو واوہتر.

ھەردووکیان وەك دوو كۆترى ماندوو سەريان بە سەرى يەكتر
کرد و دەستيان بە گريان کرد، نەرم نەرم بگرى بگرى، فرمىسك
رانەدەوستا، وەك بلىي بە گريان بە ھوور دە رۆندكان بيست ساڵ
بگپنەوہ.

ژنی خه و ناوی هه ستا:

من وا ده چمه دیداری برایماغا، بیست سال قسم ههیه، ئیستا
گویم بۆ راده دیڕی.

چاوی داستاننوو سیش ماچ ده کهم، من به هه له تییگه یشتبووم،
دواپی بینیره لام.

رۆپی، له لای دارتووه که وه دایه وه نه و بهری چۆمه که، له و یوه
گورستان و دارتووه که و مائی ئاغای جوان لیوه دیاره، ده تگوت
ره وه یی قه له ره شکه له حه وشه یان نیشته و ته وه، ورد و درشت،
ره شپۆش، له و دووره وه دهستی هه ل شه قاند، به دهنگیک هه ر خوی
بیستی:

ده چمه لای ئاغاتان، ژنینه، ئیوه ش وهرن، گوئی له بیست سالی
من بگرن، گوئی له داستانی مایه شنی بگرن.

دوو سنی هه نگاوی نا، هه لوه سته یه کی کرد، گه پایه وه:

نا، نه و پۆ باش نیه، سبه ی دووه ی ده چم.

نه‌گەر له زگی خۆم نه‌با، نه‌گەر جگه له و به‌رازه چ پیاویکی دی ده‌ستی به ده‌ستم که‌وتبا، منیش ده‌که‌وتمه گومان، وه‌ک نه‌و خه‌لکه ده‌که‌وتمه گومانه‌وه و ده‌که‌وتمه قسه هه‌لبه‌ستن و ناتۆره، ده‌مگۆ:

نه‌و که‌چه داخوا له کوێ هه‌لگیراوه‌ته‌وه، له کوێ دزراوه، دایکی داخوا له‌گه‌ڵ ئا‌غای چ جێیی سه‌رجیی کردووه، نه‌وه‌ش ری‌ی تێده‌چوو، زۆر هه‌بوو باوه‌پی ده‌هات، نه‌وه نه‌بوو، ئا‌غا پیره سه‌یه‌که‌ی نه‌و دیوی ئاشیبا له کرمانجان توو‌په ده‌بوو، ده‌ینه‌پاند:

نیوه‌ی گه‌وره‌کانتان له منن، نیوه‌ی منداله‌کانیشتان له کو‌په‌کانم.

به‌رازه‌که‌ش به‌ینن لێم که‌وته گومان، تا یه‌ک دوو مانگ هه‌ر لێی موو‌پ ده‌بووه و لێی نزیک نه‌که‌وته‌وه، دوا‌یی باش بوو بیری که‌وته‌وه که نه‌نکی ژنی‌ک بووه له جوانی و شو‌خی له قاف و ته‌هرستانیش هاوتای نه‌بووه، هه‌زار شه‌په تفه‌نگ و شه‌په خه‌نجه‌ری له سه‌ر کراوه، نه‌وجا له باوه‌شی کرد، به نه‌نکه‌که‌م گازی کرد و هه‌ر ئه‌ویش به ناوی نه‌نکیه‌وه ناو‌دێری کرد، منیش وه‌ک وی تا دره‌نگیش گازمه‌کرد:

نه‌نکه س‌تی.

هر له حافته ی په که مه وه جوانیه که ی ده رکوت، نه و جوانیه ی به و ده رده ی برد، خۆزی له خۆزیداران، له شپوه ی به چکه مه یمون دهاته دنیا ی، خۆ بۆم ده ژیا و پتی ده ژیا، تو ببینه، جوانی چ به لایه کی پتوه یه، چیت به سهر دینی!

ستی من چند جوان بوو، سئ هینه ژیر، چند ژیر بوو، سئ هینه سهرکیش، دل ی چی ویستبا، نه وه بوو، له وه نازانم به کئ ده چوو! هر ده شتی به برشتی که ندیتاوه نا، چ ده شته که له ته مه نی، کچی وا، گولی وای لئ نه پسکاوه، هر قهره چوخی سهر به ته م نا، چ چیا یه که له چ لاهه، کچی وای پيدا هه لنه گزاوه، مه گهر ته نها مایه شئ، به حيله ی خۆی سهرکیشی ستی من بگپرته وه، که که ی من له مندالیه وه وابوو، له و ده مه ی سهرپیکه وت و قامیشی دریزی ده کرده ماین و به ده وری گۆمه شینی پشت مالان ده سووپا یه وه، تا مایه شئ بردی، سهرکیش بوو.

ستی من شیرن بوو، له توو شیرنتر، هر کئ دیتبا ی، به و با، خواردبا ی، ژهرت به دیار نه وه وه فپرکدبا، ده بوو ههنگوین، کاتئ له سهر جۆلانئ حریت حریت پیده که نی، له زاریه وه ههنگوین ده تکا، بپۆن له دارتووه که ی بهر مالان بپرسن، بزائن راوه شانی نه و یان پیکه نینی ستی من زاری گوندیان شیرنتر ده کرد.

ستی من زوو، بستئ مندال بوو، هیشتا مایه شئ تو ما بوو، پشتی نه گرتبوو، وازی له مالی ناغا هینا و گوتی:

بمکوژن و بمبېڼ، چیدی کاره کړی ناکم.

به منیشی ده گؤ:

+ دایه واز بېڼه، چیدی نانیاں لَو مه که.

- چ بکه م کچم، نانه که مان له وه دایه.

ستی به گز بابیشیدا چوو:

+ بابو، بوچی تَو تفه نگی مآلی ناغای؟

- نه وجا چیه نه نکه ستی! نه و کاره به ده ست کي ده که وئ؟

+ باش نیه، وازی لیږینه.

- کچه تیو، کي نه و قسه هیچانه ی فیرکردووی؟ جاري کیدی
نه بیستمه وه.

+ که س، به خوم ده زانم باش نیه.

- دپله سهگ، له بهر چاوم بزر به.

+ دپله سهگ نیم، من ستیم.

ده ستیم نه گرتبا، بابو به رازه که ی چینه لیږدانتکی باشی بو
ده کرد، کچی من سهری وهک سهری ناشیبا بلند بوو، بو که سی
دانه ده میتا.

ستیی من دلی گهلهک باش بوو، به سۆز و میهره بان بوو،
زانیبای مندالئی حەزی له خواردنیک له شتیکه و دهستیناکه وی،
دهچوو بهشی خۆی ده دایی.

کچی من پاک بوو، له مریه می داکى عیسا پاکتر، به پاکیزهیی
گه یشته به ههشت.

ژنه خه و ناوی دایکی ستی، بایی کتیبی قسه ی له دلّه، به لām وا
دیاره بۆ نایی و نازانیت له کوپوه دهستپیکات، ده لئی:

+ کوپم داستاننوس، چی ده لیم ئه وه بنوسه، نه یگۆپی، به لām
قهینا هه ندیکی ریکبخه، من له خوشیان قسه م بۆ نایی، هه رچی
بکه م، ئه وه ی زار ده یلئی، ئه وه نیه که دلّ ده یخوای.

- تۆ له وه بی خه م به .

بابی وی، کهم، زۆر کهم ژیا، زوو بۆ خەم و کولی دنیایی
 به جییه تیشستین، به بیوه ژنکۆشی دوو سەرکه و بنگه م به خپۆکرد،
 دایکت بمری، تا منداڵ بوون، جلکێکیان به دلی خۆیان له بهر
 نه کرد، پیلایکیان له پێ نه کرد، کلایکیان له سەر نه کرد،
 خواردنێکی وایان نه خوارد، چایهش هه رهیچ، هه ینی بۆ ئێمه مانان
 کوا چایه .

قات و قپی بوو، له میژ نه بوو ئۆسمانی تۆویان برابوو بۆوه، نان
 بۆ بیوه ژنێکی وهک من له قورگی شیر بوو، له ناچاری، نه و کوپه ی
 من هه ر دهستی گۆچانی گرت، بووه بهرخه وان، نه ویدی زوو خالی
 بردی و کردیه کوپی خۆی، نه و بسته مندا له به گه رما و باو بۆران
 به و ده شته وه، کاتێ هه راشتر بوو، بووه شوان، هاوینیکیش بۆ
 کرێکاری چوو ه شارێ، نه و ده یژاندم، نه و نه با، له برسا ده مردم .

ده یگۆ:

دایه

ده مگۆ:

گیانی دایه

ده یگۆ:

تۆخەمى ھېچت نەبى، لە ناو بەردىش بى، نان دەردەھىنم،
نايەلم برسى بين.

دەمگۆ:

كوپم، من ھەرگىز لە خۆم خوش نابم، منداليت بە روتى و
برسىتى برده سەر.

دەيگۆ:

وا مەلئ، تۆكە نەچوويته دەرکى چ نامەردى، ھىندە بەسە،
ئەدى ئەگەر ئىستا ناو و ناتۆرەت لە دوا با، من چىم دەکرد.

دەستى لە ملم دەکرد و سەد ماچى لىم دەکرد.

كەريمى من گەلەك شيرىن و جوان بوو، بەژن شمشالى، لە ناو
ھۆزى پياو لە دوورەو دەناسرايەو، رەشتارەين بوو، كىهان زۆر
سوور و سىپى و جوانە، خۆزىيان بە رەنگى وى دەخواست، چاو
گەش، برۆرەش، تا خوا حەز بکات شيرىن و لە بەر دلان.

بە مندالى بە زەوى نەدەكەوت، لەو باوەش بۆ ئەو باوەش،
باوەشى ھەموو كچانى گوندى كردووه، ھەراشيش بوو، روومەتى
جىي ماچى كچانى پىئو مابوو، ھىشتا بە سەر پى نەكەوتبوو بابى
دەيگۆ:

ئەو كوپەى من گەورە بى، كچى گوند شەپى لە سەر دەكەن.

هەر واش دەرچوو، کچی ئەو دەشته بۆی شیت و سەرگەردان
 بووبوون، کەچی ئەو سەری هەلنەدەهینا، چ کچی نەدەدی، بە
 چاوی خۆم بینیم کچی ناسک و نازدار ماچی بۆ هەلداوه،
 وەرینه گرتۆتەوه، ئاوپی لێ نەداوه تەوه، گەلەک شەرمەن بوو، لە
 راست کچان سەری هەلنەدەهپی، نازانم کوو...

کەریمی من تا بلێی گران و سەنگین بوو، بە بابی خۆی دەرچوو
 بەو مندالیە شەیتان شەرمی لێدەکرد، تیکە نانێکی نامەردی
 نەچوو زاری، دەستی لە کەس پان نەکردۆتەوه، نەبووه
 چاوبەرەژیری کەس، گێچەلی بە کەس نەکرد، لە بەر کەسی
 دانەهینا، کوپی من میرخاس بوو، نیشانشکێن بوو.

حەفتەیی بەر لەوهی مایه‌شێ هەلیگرت، هاته بن گویم،
 وردوباریک هەمووی بۆ باسکردم، بە هەناسە هەلکێشانەوه، گوتی:

دایە، هێ لەو رێیە، چ رێمان لە پیش نیە.

گوتم:

برۆ، خودا چەپارەتان بدات.

+ کوپم داستاننوس، داستانی مامت جوان بنوسهوه، وهک هی
 ئەو گۆینده و بەندبیزانه نه‌بی

- نه‌نه، به دلی تو ده‌بی.

ئەمن مەلا سەلىمانم، تۆ بلى مەلا داستان، بەلام لە قورئان و
 ھەرموودان تەنھا نوێژ و سى چوار نزاياں دەزانم، من مەلاى بەند و
 سەربەردانم، مەلاى داستانم، زوو، نۆز زوو، چەند سالى بەر لە ھەى
 خۆيشى بېيتە داستان، ستى خان ئەو ناوھى لىم نابوو، ئەویش
 بلى ھو؟

دەمەو ئىوارەكى، لە بەرى چياوھ بەرھەو گوند دەھات، دەستى بە
 بژى ماينە شىوھ گرتبوو، بەلى گرتبوو، ئەمن وا تىگەيشتم،
 جەلەوگىرى لە دەست دەرچووھ و بۆى راناوھستى، بە ھەلەداوان
 چوومە پىشى، بەلم کردەوھ:

ھۆش، ھۆش...

کەمى لىم رەت بوو، ترومبىل چۆن لە پەر لە قور دەچەقى،
 ماينە شى ئاوا وەستا، تىگەيشتم سەرچىخ رۆيشتووم، ھەى خوايە،
 ستى چ ستى! لە جوانى گەپى، لە سواری، سەت سواری دەھىنا،
 ماين چ ماين! سەت سەگلاوى دەھىنا، ئى، بە سەر خۆم نەھىنا،
 يەكسەر ئەو بەندەم بۆ ھات:

سواری ماينە شى، سواری ماينە شى

لە خودام داوايە چ جىت نەئىش

بى زىن و رىشمە چۆن وا دەبەزى؟

تیکه لای بوونه وا بژ و کەزی

یاخوا ماینه شی هەرگیز نه که وئ

ئەسپینکی وەک خۆی لئ هەلبەگەوئ

ئەللاو ئەکبەر لە.....

بەندی پساندم و نهیهیشت به دلی خۆم پێیدا هەلبێم، گۆتی:

مەلای داستان، وا دیاره زۆرت له دله .

بالی گرت و له ناو تۆزێ بزر بوو، ئەوجا ئەو ناوێ زاری ویم
زۆر له دل خۆشەات، بۆی له هەینیوێ تا هەوکه من مەلای
داستانم، گەلەک داستانم گێراوێتەو، ئەو داستانێ ئەسمەر و
مامەر، ئەو داستانێ حەسەن و مریەم، ئەو داستانێ شیخەکە
مال له رهشوانی... زۆر داستانیش هەیه بەند بەند به خۆم دامناو .

داستانی کەریم و سستی، ئی منن، بەند بەند ئی خۆمن، کەس
نەیدەوێرا ناویان بهێنێ، من هۆنیومنهوێ و له گۆوهند و دانیشتنان
دەمگۆتنهوێ، له سەر هەندیش، هەرپەشیان لێمکرد، تووشی راونان
و خۆ شارندنهوێ هاتم .

کەریم گەلەک برادەریم بوو، زوو دلی خۆی بۆ من کردەوێ، هێندە
زاخەیی هەمە لەوێوێ، تەنها من دەزانم چەند مەرد بوو، ئەو فێری
کردم نەبمە شایهەری بەگ و خانەدانان...

داخی گرانم، ئیستا به هۆی ئه و نهخۆشیهوه، کهمیکه نهبی،
هه موو به ند و داستانانم له بیرچۆتهوه .

- بیرته به راییه که ریم و ستیت چۆن دهستپیکرد؟

+ به راییه نا، به لام بپهک دواى به راییه به و شیوهیه بوو:

((ستی رووی خۆی له شووشت و

رهشی کرد چاوی کاری

هه کچه، چاوان مه شو

جوانهکی زۆر نازداری

مه مکهوه ت کارکه سیوه

رووه ت گوری بوهاری

که ریم له بۆی سه رخۆش بوو

دهستی دا جامبیزاری

ههسته ستی با بپۆین

((.....))

دابه‌زی، دوو مسته ناوی به ده‌موچاوی داگرد، نهو کانیه، تاکه کانیی نهو ده‌فهره‌یه که ناوه‌که‌ی شیرن بښ، کانیه‌کانیدی تالڼ ناخوړڼه‌وه، نهو کانیه دواتر به کانی نه‌وین که‌وته ناو به‌ند و داستانه‌وه .

له سهر کانی نه‌وین، چۆکی داداوه، ه‌ردوو ده‌ستی گه‌یاندده سهر به‌ردی لیټواری کانیه‌که، له دووره‌وه، وینه‌که له شیوه‌ی که‌سڼ خوی نیشاندده‌دا که‌له کړنووش بردن بیت، که‌زی دريژی له شیوه‌ی په‌لکی شوپړه‌بی شوپړپوونه‌وه ناو کانی، لیوی گه‌یشته ناو و نه‌گه‌یشتن، له که‌لیټنی تیسکانه‌وه سیټه‌ریکی به سهر خوږیه‌وه دی، سیټه‌ری ماینه‌که نه‌بوو، به سیټه‌ری مړوف ده‌چوو، ناوه‌که‌ی نه‌خواردده‌وه و له سهرخو قیت بڼوه، بهر له‌وه‌ی سهر سهره‌و سیټه‌ر هه‌لبږی، ناسیه‌وه، به سیټه‌ر ناسیه‌وه، ناخر چ به‌ژنی له به‌ژنی وی ناچې، به‌ژنیک ده‌تگوت شمشال له سهر شیوه‌ی وی درووستکراوه، سهری هه‌لبږی سیټه‌ر نه‌ما، هر به دانیشتنه‌وه‌وه، چاوی گیرا که‌س دیار نه‌بوو، بهر له‌وه‌ی هه‌ستیته‌وه سهر پښ، گازیکرد:

وه‌ره، بزائم به دواي چیدا ده‌گه‌پتی؟

ده‌رکه‌وتنی نهو کوپه لهو ناوه لهو ماوه کورته ئاسایی نه‌بوو، ناخر بهر له دابه‌زینی له ماینه‌شتی که هه‌مووی دوو خوله‌ک نابښ، بنیاده‌م لهو ده‌وروپه‌ره نه‌بوو.

گوئی:

هیچ، تینووم بوو، تۆم دی گه پامه وه .

گوئی:

به لām، له کوئ پهیدا بووی؟ من که گه یستمه ئیره، کهس له و
نزیکانه نه بوو.

- من بمهوئ بگه مه هه ر شوئین، هئنده ی تا حه فت بژمیرم
ده گه من.

هاته سه ر زاری بلئ: شوانق، ئه دی میگه له که ت له کوئییه؟
گنپایه وه و به و پرسیاره ی گنپیه وه:

+ دیاره بالدارئ! بالئ چیت پتیه یه؟

- بالئ ئه وین.

+ ده میکه ئه و باله ت لئ رواوه؟

- به ینیکه .

+ چهند ده بن؟

- له وه ته ی کچئ به سه ر ماینه شیوه ده بینم.

کچه سه ری داخست، بزه یه کی شیرنی کرد و خۆی هه لدایه وه
سه ر ماینه شیئ بئ زین و لغاو، ده سته ی به بژیه وه گرت و تاوی دا.

چیا دیدفانه به سەر ئەم دیداره، یەكەم دیداری ئەو كۆپ و كچه
مندالكاره، ئەو كۆپ و كچهی به كهریم و ستی، بوونه داستان، چیا
له ههموو داستان.

ستی وا له بن دارتووی بهر مאלان، له سەر جۆلانهی خۆی، خۆی
دهههژیتن، له ئاوابی ئەو جۆلانهیه به جۆلانهی ستی ناوی دئ، تا
ئەو ههبن، كهس بۆی نیه لێی بچیته پێش، مایهكهش لاشانیکی
داوته قهدی دارهكه و ئارهقهی شینومۆری دهرداوه، چ سپیتی
رهنگی چ ئەو پنتۆك پنتۆكهی لهناو سپیتیهكه له دوورهوه سوور
دهچنهوه، ئیستا ئارهقه رهنگی گۆپیون، دهنگی ههناسهشی بالدار
سەر درهختهكه ههڵدهفریتن، ستیش ههه له دهنگی وی هاتهوه
سەر جۆلانه، ئاخو ئەو له سەر كانیهكهی بن چیا، كانی ئەوین به
جیمابوو، لهوئ خۆی دابوووه سیبهری كۆپه و نهیدهویست لێو له
كانیهكه بكاتهوه، ههزیدهكرد، تا رۆژ ئاوادهبن له بن سیبهری وی
بمیتتهوه:

ههڵم كرد، زوو ئەو سیبهرهه له خۆم كرد.

هیندهی له سیبهرهكهوه ههستی به ئاسودهیی كرد، هینده لهو
چهند گوته كورتانهوه نا، ئەو گوتانهی دهتگوت ههنگوین...

ستی بېریناکه وپټه وه، چوڼ له سهر کانی نه وینه وه گه یشقوته
سهر جولاڼه، وهک خه ون بېریده که وپټه وه، پیاوړیک له ری رایگرت و
به نډیکې بۆ گوت، هینده و ته واو.

له ئاره قه و ماندوویتی ماینه وه، ده زانئ له ری بالئ گرتووه،
وینه ی بالگرتنی شوانه ی ئه ویندار، دلئ به ماین سووتا، هه بیهایه کی
لنکرد، ماین به چوارپه له ری مالئ گرت، ماینی ستی وایه، تا
نامارزه ی ریشتنی بۆ نه کات به جیناهیلئ و له جئ خوی ناجوولئ
نه گهر ره وه گورگیشی بۆ بئ، نه گهر له برسیتی و تینوویتی چاوی
رهش بئ، نه وه نالیم نه گهر سوار له خوین بگه وزئ و زاری بشکئ
و پټووستی به ماین بئ هه والئ بۆ مالئ به ری، ماینه شئ هیشتا
جوانوو بوو، بابی دایه ستی، نه ویش به هوی خه ونیکه وه، له و
خه ونه:

له ئاقاری شیخه لاسئ له نزیک بنه دارئ، ریک له ناوه ندی
خویرسکه که وه، زه وی کون ده بئ، پیرئ دپته ده ری، به ناوی پیری
لاس خوی به خه لک ده ناسینئ و ده لپته بابی ستی: من میوانی
توم

ده به پټینه وه مالئ، له سهر نان خواردنئ، ستی ده لپته بابی:

بابه، نه و جوانیه ماینه م بدئ.

باب ده لئ:

کچم بۆ چپته؟ کچ و سواریان گوتووه!

پیری لاس دەستی چەپ بە ردینه درێژه‌که‌یدا دینێ که له سەر
کۆشیتی، دەستی راستیشی ده‌خاته سەر مشتووی خه‌نجه‌ره‌که‌ی و
ده‌لێ:

بۆ نایده‌یتێ، له کچی خۆت چاوه‌؟

خه‌ونه‌که بۆ ژنه‌که‌ی ده‌گیرێته‌وه، ژنه ده‌لێ:

ئه‌وجا ده‌لێی چی؟ له فهرمانی پیر ده‌رده‌چی!

ده‌لێ:

نا، چۆن ده‌وێرم...

ئه‌وجا، بابی سستی هێند ورد باسی ئه‌و شوێنه‌ی ده‌کرد که پیری
لاسی لێ هاته‌ ده‌ری، سستی به‌ بنه‌ داره‌که‌ پێکه‌وته‌وه،
خوێرسکه‌که‌ی دیته‌وه، هه‌ر جارێ ریی ده‌که‌وته‌ ئه‌و لا، ده‌بوو
سه‌ری له‌ شوێنه‌که‌ بدات، وه‌ک نزرگه‌ی لێهاتبوو، به‌ پێکه‌نینه‌وه
ده‌یگوت:

پیری لاس، ئه‌گه‌ر تۆ نه‌بای، ماینه‌شیش نه‌ده‌بوو.

جوانوو له‌و خه‌ونه‌وه‌ بووه‌ هی سستی، به‌ ده‌ستی خۆی ئاوی
ده‌دا، جۆپکی ئالیکه‌ی به‌ سه‌ره‌وه‌ ده‌کات، ئاخوڤ و ته‌ویله‌ی بۆ
خاوێن ده‌کاته‌وه، دایده‌کات و ده‌بیاته‌ ئاقار و رایده‌ته‌ورینێ، زوو
پشتی کرد، خۆ هێشتا هه‌ر تۆمايه‌، سێ ساڵ و شتیکه‌، به‌ لām سستی
په‌له‌ی بوو، تۆماش چه‌ند مانگیک ته‌مه‌نی خۆی گه‌وره‌تر

نیشاندەدا، یەكەم كەس بوو، سواری پشتی بێ، ستی و نۆما وا
پێكهوه پێدهگن.

وای لێهاتوو بێ یهكتر ناویان نهیت، هەر هێنده نا، زۆر جار
ناویشیان دهگۆرپهوه، زۆر كەس به ماینهشی دهلێ ستی، ستیش
به ماینهشی گاردهكەن، دایکی ستیش لێی تێكهلاو بووه، دهلێته
ستی، ماینه جوانهكەم.

دهلێته ماین، ستی گیان.

بهو دهمه و ئێواره كه خۆر دهمێكه كهوتۆته چیا، ستی نهرم
نهرم به پێوه، له بن دارتوو كهوه بۆ مالتی هەر بهردهاویژێكه، بهلام
ئهو تا گهیشهوه نۆزی وێست، پێی له دواي نهدههات، وهك بڵێی
به زۆر رایكێشنهوه مالتی وا بوو، له هەر چوار پێنج پێنگاڤی
ئاوێکی چیا، ئاوێی كانیهكەى بنار، ئاوێی بهژنی شمشالێی
شوانهكەى دهدايهوه.

شوانه، مالتیان له گوندی بن بنار بوو، ستی چەند جارێ له
ریوبان بینیبووی، تا ئهوپۆی سەر كانی، قسهی دهگهڵ نهکردبوو،
بهلام هەر جارێ دهیدی چاوی له سەر بهژنی ههڵنهدهگرت،
شوانهش سهری دادهخست.

ستی ئهو سەر داخستنهى له دڵ خۆش بوو، بۆوهی له تێری له
بهژنی بروانی، هێ له ههندیش كاری به رووخساری كۆپه نهبوو،

ئاخىر بە تەمەي ھىچ نەبوو، ھەرگىز بە خەيالى دانەدەھات، لەو
نۆوانە ھەزى ئەوينى بېرسىكى كە بۆۋە ھەست پېيكات رسكا بوو.

لە بەر خۆيەۋە دەلى:

سىيەرى سەر كانى ئەۋەي گۆپى، بالى ئەوينى زارى شوانە
گۆپى، لە گۆۋە بىكەۋە ئەۋىنەۋە، نا، نابى، باشە بۆ؟ تىناگەم.

دايكى لە سەر دەرگاۋە ھەستىيىكىرد:

ماينە جوانەكەم، چىت لى قەماۋە، كى گىچەلى پىكىردوۋىت؟
كۆيت دىشى؟ رەنگ بە رووتەۋە نەماۋە.

ستى خۆي خىكىردەۋە و بە نۆر پىكەننىكى بە روۋى دايكى
دادا:

دايى، نە نەخۆشم، نە ھىچ تەرەسىكىش گىچەلى پىكىردوۋم،
تەنھا كەمى ماندوۋم.

دايك:

خوابكەم وايى، بەلام پىكەننەكەت ھى خۆت نەبوو.

ستى بەۋە پىكىننى ھات و پىكەنى.

دايك:

ئا كچەكەم، من پىكەننى ئەۋام دەۋى.

ستی ئەو شەوێ خەوی لێنەدەکەوت و هەر تەنیشتانى دەگۆڕى و
بە زارى دڵ قسەى بۆ خۆى دەکرد:

باشە ئەو شوانە شەرمە، جلک شپە، ئەو بۆیەى لە کوێ هینا
وا بەو شیوە، راست و رەوان وا بە من بڵێ؟ تۆ بڵێ نەیزانیبێ لە
سەر قسەى لەو شیوە، دارى من بە پشتى سى چوار کوپ کەوتوو،
لەووه کیهان کوپى زۆر ئازایە، زارى خۆى بەست و...

تۆ بڵێ هەستى کردبێ، من بە بەژنى وى سەرسام؟ نا،
باوەرناکەم، بڵێم چى...

ئەدى دەبێت نەیبیسـتـبـێتـه، وەک من لەو چەند رۆژه
بیسـتـمـه، ئاغا بە ئاوايیدا بلایکـردـۆتـه:

لە ئیستاه ستى هى خۆمانە، کەس بە لايدا نەچى.

هەر کى لێى نزیکبکەوتەوه، پێى دەشکێم.

تۆ بڵێ بیستبێتیهوه بیهوێ بڵێ:

ئەوه من لێى نزیکبومەوه، بزانی چ دەکەى؟

ئەگەر وابێ بە راستى قارەمانە، بەلام شوانىکى وا چۆن دەتوانى
ببێتە قارەمانىکى وا، بەرەنگارى کەسێک ببێتەوه کە بە ئاماژەى
سەرى پەنجە، دە پیاو لە خوێن دەگەوزێ، تێناگەم...

ده ترسم كه سټكى گټلوكه بڼ، ناگای له دنیا نه بڼ، نه من به و
شپوه په بناسي، نه بزاني شتي هه په ناري ناغا بڼ، ري تیده چي؟!
نا، قسه کاني قسه ی که سی گټلوكه نین، گیل چووزانی (بالی
نهوین) چیه، رووخساریشی به گیلان نه ده چوو...

وای، خو من تازه رووخساریم بیرده که ویتوه، ره شتاره په کی
چند شیرن، چاو و برق رهش...

خو من له خه ونه که ش رووخساریم نه دی، ئه ری تو بلتی نه ویش
خه ونیکی وای به منه وه نه دی بیت!

ستی خه ونه کی خوی بیرکه وته وه، نه و خه ونه ی له بیرنه ده چوه،
نه و کوره به زن شمشالیه، هاته سهری، به ده سټیکی ران، به
ده سټیکی مه کی ده گوشي...

یه که م جاری بوو خه ونی وا ببیني، دواتریش خه ونی له و شپوه ی
به دوو پیاوی ئاواپیه وه دی، تا ماوه یه که ده ببینین شهرمی
لیده کردن، وای ده زانی به خه ونه که ی ده زانن.

ستی له بهر خوه ده لی:

بلتی، نه ویش خه ونیکی وای به منه وه دبیت، بوئی...

نه وه من باسی چی ده که م!؟

نه و شه وه ستی له پشت کانی نهوین ری که وته ناو ره زوباخی،
پیشتر ری پینه که وتبڼ، وه ززی ره زبه ر بوو، هه رچی میوه ی دنیا

ههیه، هی بههشت ههیه وا بهو رهزهوه، له سهه پشته ماینهوه،
میوه میوه، میوهی دهپنی و دهخسته زاری، تیرنهدهبوو، له
هیکرا به ماینهوه کهوته بیریکی قوولهوه و زرمهیی هات.

خهونهکهی بو دایکی گتپایهوه، دایک کوتی:

ماینه جوانهکهه، هایداری خوت به، بزانه به چ رییهکدا دهپۆی.

ستی سەری چەند رۆژە لە گۆشە نوکە و کردنی خەونە کە یەتی،
 دەستی هیچ ناگرێ، لە مالتیوه بۆ سەر جۆلانی، لە جۆلانیوه بۆ
 مالتی، مایه شیش کووتکووته ئاسا به دوايه وه، ماین پیشه ی
 خۆیه تی، تا فەرمانی مانه وه ی پینه کرێ، لە دواى نابیته وه، ناوه
 ناوه دیتە پیشی، کەمێ خۆ دە چەمێنی، واتە:

سواربه و با برۆین.

ماین له وه ته ی پشتی گرتووه، رۆژێ نا رۆژێ سەردانی بناری
 کردووه، سەیری پێدێ سستی سوار نابێ، گوندیش هەستی
 پێکردبوو، هەموو له خەمی سستی بوون، کەس نەبوو سستی
 خۆشنه وێ، ورد و درشت، نێرینه و مێیینه، تەنها ئاغازن نەبێ.

دایکی سستی پێیگوتبوون:

کچە کەم تووشی سەرسووڕه بووه، لە خۆ رانا بینێ، سوار بێ.

ئاغازن له بن لیوانه وه گوتبووی:

قیت نەبیته وه.

ستی ئاگای له ماین و بنار و گوند نەماوه، چەند رۆژە، وا بووه
 حەفته و مانگ، به هار ته واو، هاوین چوو، پایز داهات، بیر

دەكاته وه خەونەكەى بۆ خەونزانى بگىرپتە وه يان نا، كى خەونزانى
باشە؟ يوسسقى لە كوئى بىينىتە وه؟ داخوا نەنەى خەونزان
لىكدانە وهى خەونانى لەبىرنە چوو بىتە وه؟

زوو، سەيد و شىخيش بۆ خەونان دەهاتنە كن نەنەى خەونزان،
بەلام هەوكە كە لە سەر لىوارى گۆرە، ئەوپۆ نا سەبەى كىل
دەبىتە وه، هەندەك دەلّين:

خەونان بەرەواژ لىكدە داتە وه .

هەندەك دەلّين:

نا، گوئى زۆر گران بووه، بە بەرەواژى لە خەون گىرە وه
تيدەگات، بۆين لىكدانە وه كەش لنگاوقوچ دەبىتە وه .

ستى، برپاريدا تا بچىت و بە دەنگى زۆر بەرز خەونەكەى بۆ
بگىرپتە وه و چەند بارەى بكاتە وه، تا بە باشى تىبگات و وەك
خۆى لىكيب داتە وه، چوو، لە گىرپانە وه دەنگى وەها هەلبەرى، لە
كۆلانى گوئى لىدە بوو، هەر وشە يەكى چەند پاتە دەكر دە وه، پىرئىزن
گوئى:

ئى، تىگەيشتم، تىگەيشتم، خۆ كەپ نيم .

كەمى داما، دەستى لەرزۆكى خستە سەر رانى ستى:

كچم، چ نيه، دلّت چى خواست، بىدى .

ستی، یه کسەر گۆتهی پیریژنی چووه دلی، له بن باری گرانی
 خهونهکه هاته دهڕێ و ههستیکرد لهشی هینده سووک بووه، بآل
 لیکببات دهفپێ، ماینهشی له سەر دهڕگا راوهستا بوو، گۆتی:
 شی، یا بپۆین.

ستی به شی گازی ماینهکهی دهکرد، شی کهمن خۆی نهوی
 کرد، خۆی ههڵدایه سەر پشتهی و باژۆ، وینهی پهلیک له ناوایی
 دهڕچوو، له راستی ئاقاری شوانه هتۆری کردهوه، به ههردوو بهری
 رێ تا چاو پردهکات چاو دهگیرێ، دیار نیه، شوان و میگهلهکهی له
 چ جێ دیار نین، ستی میگهلهکهی ئهویشی دهناسیهوه، به چهند
 سەر بزنی دهیناسینهوه، ئه و بزنانه پتر دابوو یانه سەر مامز، کهمتر
 له بزنیان ده کردهوه، ستی دهنگی زهنگولهی ملی نێریه کهشی
 دهناسیهوه، له زهنگولهی چ میگهلیکی دی نه دهچوو.

گهڕا، به بناردا ههڵگهڕا، نیه، شوان و میگهله نیه، رێی کانی
 ئهوینی گرت:

دهبی، چکی نه کردبی!

ستی تهنها چهند جارێ، ئهویش لهو به هارهی چووی کانیه کهی
 دیتبوو، نهیده زانی، نه پیرسیبوو، داخوا کانی به هارانیه، چوار
 وهرزیه؟ نزیک بۆوه، له خوار کانی دوو سێ قان چینهکی دی،
 زانی کانی چکی نه کردووه، گهیشته، ههه ئهوه تا له بهری ده پۆیی.

له شیره ی جاری پېشوو، جاری به هاری پېشوو، به و پایزه،
دانه ویه وه، زاری له کانی نه کرده وه، با باویله دهه ټنډ و به سر و
پرچیدا وهرده کات، ستي زور هزی له سه مای باویله کی ده ست
بایه، هر له بهر هندی پایزی خوش دهویست، ئیستا له بن نه و
سه ما ناسکه وه چاوه پټی سیبه ری شوانه که یه، نه هات، چوکی شل
بوو، ده ستي شکا، سیبه ر نه هات، ماینه شی حیلاندي، حیلې
گازکردن بوو، ماین چند جوړی حیلې هه بوو، ستي لیکی
ده کرده وه، دهیناسینه وه، نه وه حیلې گازکردنی ستي، نه وه
حیلې ناگادار کرده وه له شتیګ، حیلې ټینوویټی و برسیتی،
حیلې...

ستي به دلشکاوې هه ستاوه، ده ستي له ملی ماین کرد و به
په نجه ناسکه کانی که وته شانه کردنی یالی، ماین نه وه ی زور خوش
لیده هات، خوی کرپ ده کرد، ستي ده لی:

شیې من، به من بلې ده بی شوانه که م له کوئی بی؟

ماین وهک بلې له پرسپاره که ی ټیګه یشتیښ، سه ری بادا، هر
کن نه و سه ربادانه ی دیتبا، ټیده که یشت سه ر بادانی:
منیش نازانم.

ماینه شی ټیګه یی که ستي شنگ و ټینی له بهر نه ماوه، ته واو
بوی چه میه وه، هر دوو پاشووی نووشتانده وه، چوکی هر بستن

ماښو بگاته زهوى، نهو جولانه وه يه ش تايبهت بوو به ماینه شى،
ستى سوار بوو، هټور هټور به بناردا هاته خورائ.

شمشالټكى خه مگين هاته گوټى، سهرى ماینه شى به ره و لای
شمشال وه رسو وړاند:

تو بلټى نهو نه بئ؟

به شمشال نایناسټه وه، ناخر وا رټك نه كه وتووه، گوټى له
شمشالى نهو به ژن شمشالټه بوو بئ، هر جارئ به لايدا
تټپه پړو بئ، شمشالټه كه لى بهر پشټينى بووه، چوو چوو،
شمشالټه نى لى وه ديار كه وت، له سهر به ردئ راوه ستا بوو،
هه ناسه يه كى ساردى هه لكټشا، هه و نه بوو، به ژنى شوانه به ژن
شمشالټه كه لى نهو نه بوو، ويستى سوراخى شوانه كه لى خوى لى
بپرسئ، نه پرسی و روى شى وه رسو وړاند، تا گه يشته ناوایى،
چاوى لهو دهشت و دهره گټړا، له بهر خووه ده لئ:

نهو خه ونه، چى له من كرد، نهو كورپه م چوڼ له ده ست خوځم دا،
هر هيچى به سهر نه هات بئ.

نهو شه وه، ستى له خه وټش قسه لى كړد بوو، كاتئ وه ناگا هات،
دايكى له پشټ سهرى دانیشټ بوو، ده ستى به پرچى خاو و نهرمى
داهټنا كه ده تگوت په شمینه، پرسى:

+ كچم به دايكى خوټ بلئ، به دواى كټدا ده گه پټى؟

کچ:

گه پانی چی!

دایک:

له خه وئ ده تگۆ: ده بیینمه وه، هر ده بیینمه وه

کچ:

نه ها، بیرمه که و ته وه، له خه وئ شمشال که بزرک دبوو، کون به
کون له دواي ده که پام.

دایک:

نه یه پۆ، شمشال! ماینه که م، تو خه وئ سه یر و سه مه ره ده بیینی.
چیشتانه، گازی ماینه شتی کرد و به دواي شمشال بزر بووه که یدا
چوو:

هر ده بی بیینمه وه...

نه که یشتبووه بناری چیا، دهنگی زه نگوله هات، ناسیه وه،
مه وه، به ره و زه نگوله چوو، له گه وه که سه رکه وت، میگل
ده رکه وت، هو بوو، له په رگه ی میگل وه دوو له و بزانه ی دیته وه
که له مامز ده چوون، شوان دیار نیه، له دلئ خو ده لئ:

هه بێ نه بێ، له دوورهوه، منی دیتووه و به رهو کانیه که
رویشتووه، با زوو بگه من.

ویستی ماینه شی تاودا، له بن دهوه نیکه وه شوانیک قیتبووه،
هو نه بوو، شوان پرسى:

ها، ستى خان، چ ده که ی له و ناوه؟

وا دیاره ئه ویش دهیناسن، ما کن هه یه ستى نه ناسن!

ستى:

به تو چی، لۆ ده پرسى؟

شوان:

هیچ، گوتم نه وهک شتیکی بزرکردین.

ستى:

هیچ، هیچم بزر نه کردووه، به من بلێ تو ده لێی تازه شوانی، من
تۆم له و ناوه نه دیتووه.

شوان:

ئا، چند روژیکه.

ستى:

شوانه‌کی پیشوو، چی لی‌هات، شه‌رتی هه‌لات؟

شوان:

نا، ناوی سه‌ریازی هات، چوو ه‌شار.

ستی ته‌زوویه‌کی وا به له‌شی داهات، ماینه‌شی هه‌ستی پیکرد و
راچله‌کی.

به‌لام هه‌ولیدا به سه‌ر خۆی نه‌هینئ و تازه شوان هه‌ستی
پینه‌کات:

ئه‌دی تو که‌نگی ناوت دئ؟

تازه شوان:

من گچکه‌م، هیشتا سالی‌کم ماوه.

ستی:

خۆ ئه‌و له‌توش گچکه‌تر بوو

تازه شوان:

نا، ئاوژه‌ی من بوو، به‌لام گه‌وره نووسرابوو.

ستی، چۆن گه‌یشه‌وه ئاویی، چۆن له‌ده‌رگای مائی پیریژنی
خه‌ونزان چوو ه‌ژۆرئ، مه‌گه‌ر ته‌نها ماینه‌شی بزانی، هه‌ر ده‌بئ ئه‌و
بیته‌ زمان و سستی ئه‌وه ریی‌ه‌مان بۆ بگێرێته‌وه.

ستی فرمیسکی دهسپښته‌وه و ده‌لټه خه‌ونزان:

نه‌نئ، له سهر قسه‌ی تو به رڼی دل‌دا چووم، نه‌گه‌یستمی...

پیریژنی خه‌ونزان:

کچم، په‌له‌ی ناوځی، ده‌گه‌یتئ، له نه‌نکی خوتی وه‌رگره ده‌گه‌یتئ.

ستی ټاهیکي هاته‌وه به‌ر و چووه بن دارتووه‌که و تیر جولا‌نه‌ی
کرد و گه‌پاوه مالئ.

نو چ‌ند مانگه به هو‌ی خه‌ونه‌که‌یه‌وه له گوند داپرابوو،
نه‌یزانیوو، چی روویداوه له دنیا‌یی، ئیستا به هو‌ی ناوی سهریازی
و بزبسوونی شوانه گچ‌که‌لانه‌که‌ی خو‌ی، وا له‌گزه به دنیا
ده‌که‌وټته‌وه و گوځ له باسو‌خواس ده‌گرځئ، ده‌بیستئ، له باب و
دایک و گوند ده‌بیستئ:

سهریازی به زوره، هیچ کوږئ بو‌ی نیه نه‌چئ، مه‌گه‌ر... نه‌وانه‌ی
ده‌چنه سهریازیش، نه‌گه‌ر سهریان تیا نه‌چئ، به سال، یالا
سهرده‌ده‌نه‌وه.

جه‌نگیک به‌رپابووه، سهرانسهری دنیا‌ی گرتوته‌وه، ناوی نو
جه‌نگه به جه‌نگی دووه‌می جیهانی رویشتووه.

لیره و له زور جیش گرانی داهاتووه و نان به ټاسانی
ده‌ستناکه‌وئ، وا ب‌روات گرانی گه‌وره دووباره ده‌بیته‌وه.

ئىستگە يەكش پەيدا بوو، دەل ئىن لە بەغدايە، بە كوردى قسە
دەكات و گۆرانى دەل ئى.

ستيش جاروبار لە دوورەو لە مالى ئاغا گوئي لى دەبى، ئاخىر
تەنھا ئەوان رادىويان ھەيە، ئەويش سوئىدى خواردوو، پىي بە
مالى وان نەكەوئ.

ستى چاوى لە رىيە، كوپەى بە ئىن شمشالى بالى ئەوين بگريئ و
بگاتەو سەر كانى، بۆيە سەر لە كانى ئەوين نابيئ، لە جاران پتر
ريى كانى ئەوين دەگريئ.

حەفتەى دوو جار سىن جار بە يادى سىبەرى بەژن شمشالى
 سەر بە سەر كانيدا داده گرى، بالى ئووين ھەلەدە گرى و دەبباتە
 شار، سەر قەلات و ناو قەيسەرى پەدەكات و لە دوورەو چاو لە
 سەرى منارە دەبپى و لە دواى شوانەكەى خۆى دەگەپى، سىتى تا
 ئىستا يەك جار شارى ديوە، بەلام ئو شويتانەى شارى وەھا لە
 چاو نەخشاوە، رەشنانبەو، وا دىتە خەيالى بەر لەوہى بەرگى
 سەربازى لە بەر بکات و رابپچن بەو شويتانەدا گەپاوہ .

لە شارەوہ ھەر بە بالى ئووين ھەلدەفپى، لە ئاسمانى شار
 دەسووپتەوہ و نازانى چ رىيەك بگرى، کەس نىہ لىتى بپرسى:

ئەرى سەربازىكى بەژن شمشالى رەشتارەتان نەديوە، نەتاندى،
 بە کام لادا روى؟!

يەكەم بارانى پايز کەوت، بۆنى خاک مەستت دەکات، ماينەش
 ویدەچى زۆر حەز بەو بۆنە بکات، ئەو تا لە سەر خۆلى بۆن بە
 جى دىلۆپە بارانەوہ دەکات، بە شىوہى سەر بۆ ئاسمان
 ھەلدەبپى، وەك بلىسى سوپاسى ھەر بکات کە ئو دىلۆپە
 درشتانەى بۆ باراندوہ، ستىش چ پايزى وەك ئو پايزە ئاويتەى
 خاک و باران نەبوہ، لە سەر پشتى ماينەوہ ئاميزى بۆ سروشت
 کردۆتەوہ، پەر بە سىنەى ھەوا ھەلدەمژى، ھەناسە رادەگرى، دلى

نایب بیداته‌وه، سستی به خه‌یال واکوپه شوانی له پشت خوی
سوارکردووه، ده‌ستی له قه‌دی ئالاندووه، هه‌ستده‌کات توند
ده‌یگوشی...

سه‌به‌ره‌یه، سستی گه‌یشته‌وه سه‌رکانی، لێره و له‌وی چهند په‌له
هه‌ورێکی خۆله‌که‌وه‌یی تادی لێکدی نزیکده‌بنه‌وه، وێده‌چێ نیازی
بارینیان له‌ چاو بێ، نه‌رمه‌ بای هه‌لیکردووه له‌ بای واده‌ده‌چێ،
بنار چێ چێ سیبه‌ره، نه‌ویدی تاوه، به‌ جیاوازی ره‌نگه‌وه، که‌می
له‌ ماینه‌شی ده‌چێ، نه‌وه‌ نیه‌ سپی سپی، چێ چێ ماکی سووری
تیدا، ستیش هه‌زی له‌ کراسی ده‌کرد له‌ ره‌نگی ماینه‌که‌ی، چاریک
دایکی پرسى بووی:

کچم، هه‌زت له‌ چ ره‌نگه‌؟

گوتبووی:

ره‌نگی ماینه‌شی.

ستى له‌ سه‌رکانى نه‌وین که‌ ته‌راتى تیدا مابوو، چکی
نه‌کردبوو، که‌وتبووه‌ خه‌یالی ره‌نگی بنار و ماین و کراس، له‌
وانیشه‌وه‌ بۆ به‌ژنی کوپه‌ شوان، بیریده‌کرده‌وه، نه‌ده‌هاته‌وه‌ بیری
نه‌و رۆژه‌ ره‌نگی کورته‌ک و شه‌رواله‌که‌ی چۆن بووه، به‌لام ده‌یزانی
نقد کۆن و شه‌ر بوون، پێلاوه‌که‌شی پینه‌ی پێوه‌ بوو، ئاهێکی
هه‌لکێشا:

بیبینه‌وه، پارهی ده‌سته‌ جلیکی ده‌ده‌می.

ماينه شى حيلاندې، حيله‌ى (هسته برېږين) نه‌بوو، حيله‌ى
ناگادار كړدنه‌وه، هې دهر كه‌وتنى شتيك بوو، هستاوه، له سهره‌وه،
به لاي دوندې ناشى باوه، له بن به‌رديكه‌وه:

له ميژه ليره‌ى؟

نو دهنګه نا‌ناشنا نيه، كيڼه كيڼه؟ بيرينه‌كه‌وته‌وه، به دهنګيكي
حيل:

كيي كوپو؟ خو دهرخه، به تو چي!

له تهنisht به‌رده‌وه به‌ژنيك دهر كه‌وت، چ به‌ژن! باوه‌پي به
چاوي نه‌كرد، خونه، خيال، چاوي ريښكه و پيشكه ده‌كات!
زاري به‌سترا.

كيژي، نه‌ګر ماينه‌كه‌ت قسه ده‌يټني و ده‌بات، زاري بيه‌سته.

ستي، له جتي خوي ده‌ليي داره شين بووه، كه‌ريم نه‌رم نه‌رم
هات، گه‌يشته به‌رده‌مي، ستي ده‌ستي ليك‌كړده‌وه و پي‌ده‌چوو
بيه‌ويي ناميزي پيداېكات، زوو هاته‌وه سهره‌خو:

ها، كاكي شوان ده‌بينم، كوچانت به چه‌ك كوپړوه‌ته‌وه!

كاكي شوان، تفه‌نگه‌كه‌ي له شان هي‌نايه خوارئ و ګوتي:

هر نو ريگه‌يه‌م له پيش بوو.

ستي هاته سهر زاري بلئ:

ئەدى تۆ نەبوویتە سەرباز؟

گێڕاپیەوه، وا خۆی نیشاندا که هچی له گەڵ نیه و هیچی له
بارەوه نازانی:

باشه هەرکەسه و به خۆی دەرانی چ دەکات.

بۆ لای ماینه کهی چوو، ویستی سوار بیّت.

- بۆ کوێ دهچی؟

- بۆ مائی، به تۆ چی!

+ هیچ، به ماینه کهت بۆی له کن کهس نه ئی، له و بناره
تفهنگچه کم دیتوه، با کێشه م بۆ چێ نه بێ.

ستی که مێ داما، ئارپی لێدایه وه:

+ کێشه ی چی، تۆ چی؟

- من ئەشقیام.

+ ئەشقیای!

ئەو وشە ی بیستبوو، ئەو کهسانە ی دەکه وتنه چیا و دەشت و
دەر و شه پی حوکه تیان ده کرد، به ئەشقیای ناویان رویشتبوو،
به ره و لای گه پاره:

+ به راست ئەشقیای؟

- ئەدى خۇ بۆ راوھ مامز و کەو بە چیا نەکە وتم.

ستى بە ئاماژە ماینەکەى تىگە ياند بچىتە سەر بەرزايەکە و لە
بە ديارکەوتنى ھەر شتى ئاگادارى بکاتەوھ، ماین چوو.

ستى لە سەر بەردى دانىشت، کەرىمىش چاوى گىڤا، لە
بەرانبەرى، لە سەر بەردى، تاوى بىدەنگ تەماشای ناو چاوى
يەکتريان کرد، کەرىم چاوى داخست، ستى لە بن لیوانەوھ، ھەر
ئەوھ تا خۆى بیستی:

وا دياره، ئەو کوپە لە من شەرمنترە.

بىدەنگى درىژەى کىشا، ستى شکاندی:

+ تۆ ناچیهوھ ئاوايى، ھەر لەو شاخە دەمىنیەوھ؟

- تا ماوھىەک ناچارم وا بکەم.

+ ئەدى خواردن؟ وا زستانىش داھات!

لەو ساتە، چەند دلۆپە بارانى کەوتنە سەر رووخسارى، کەرىم
گوئی:

ستى، تۆ بۆ، با تەپ نەبى، خەمى منت نەبى، دوندی ئاشىبام
ھەبى، کىشەم نابى، کونە ئەشکەفت زۆرە، نیوھ مالىکم لىرەيە،
نوینم ھەيە، بايى دوو سى حەفتە خوادنم ھەيە، لىم نابى، کەسى

ههیه بۆم دههینن، تو بپۆ، بهلام لای کهس نه لێی نه شقیاین وا بهو
چیا بهوه.

ستی بزهیهکی شیرنی کرد:

+ من زوو زوو خواردنت بۆ دههینم، ههه لهو ناوهی وا نا؟

- لێهره، بهلام بهر لهوهی تو خواردنم بۆ بهینن، چه زده کهم
دیاریه کهم لێ وه رگری، لێرهش نا، له مالن بیکه وه.

ستی داما، داما، لێوی ته ته لهی ده کرد و قسهی بۆ نه ده هات،
که ریم له بهر باخه لی پرێسکه یه کی گچکۆکه ی خپری ده رهینا، گچکه
هه رهینده ی مه مکی ستی، هات هات، له سه ر کۆشی ستی دانا:

- خوینده واریت نیه، وا نیه؟

+ کهم، ههه ده زانم ناوی خۆم بنووسم.

- ته نه ناوی خۆت؟! له کوئ فیڕبووی؟

+ زوو، کوپهک هه ندهک پیتی فیڕکردم.

+ باشه، منیش کهم، ته نه ناوی خۆم و تو ده زانم بخوینمه وه،
ده ی ههسته بپۆ، تا بارانه که ی خۆش نه کردوه.

ستی پرێسکه که ی له سه ر کۆشی هه لگرت و خسته یه باخه لی،
سواری ماینه شی بوو، ویستی هه ی لێبکات، ناو پیدایه وه و گوئی:

+ باشه ئەدى تۆنە چوویتە سەربازى؟

- چووم و نە چووم .

+ چۆن؟ بە كورتى بۆم بگێرەوه تا بپۆم .

كەريم بە خێرايى ئەوهى گێراپەوه، كە لە شارى مووسڵ خۆى دزیووتەوه، شەویك بە دزیووتەوه بێ ئەوهى كەس ببینی و هەست پێكەت، دوو حەسەسى چەككردووه و هەلاتووه، لە پێ چەككێكێكى بە پارەیهكى باش فرۆشتووه، ئەوێتریش وا بە شانیهوه، چەند شەو و رۆژى پێچوووه تا گەیشقوتەوه ئێره، حوكمەت بەوه نازانى، بەلام لە ترسى زمان لێدان، ناویڕێ خۆ پێشانى خەلك بدات، ماوهیهك بەو كێوه دەمینێتەوه، دواتر خۆى ئاشكرا دەكات و دەلێ، خۆم كپیووتەوه و لە سەربازى بەخشرام، ئا شتیكى لەو بابەتە .

كەريم دوايوهى سەربردەى خۆى بۆ ستى گێراپەوه، بە شەرمەوه گوتى:

چاوى تۆ نەبا، نەمدەتوانى ئەو سەركێشیه بكەم، ئەشقیابیم .

ستى هێندەى نەما بوو، لە سەر ماینەوه خۆ هەلداتە ناو ئامیزى، خۆى گرت و گوتى:

+ كۆپە ئەشقیاكە، سبەى دواى نیوهرۆ لێرەم .

- سبهی رهنگه هور و بارانیکی وا بی، ری به ریوار نه دا،
کهینی خوشی کرده وه، ههینی سهر بده وه .

+ به چ دهزانی، خو له کن خاوه نه هاتی؟

- نا، به لام...

+ دیم

- چاوه پیتیم، تو به من بلئی، چون دهویری بی جل و زین سوار
بی؟

+ وا راهاتووم

- زینی ههیه؟

+ زینیکی نرت و نوئی ههیه، نه چوته سهر چ پشتی .

- خودا چه پارهت بدا، سواره ی بی هاوتا .

بزهیه کی له شیوه ی پشکوونی خونه بۆ کرد و به بن پرپوشه ی
بارانی که به بای وهشته وه دیته خوارئ، ماینی تاودا، دهستیک به
بژی ماینه وه، دهستیکیش له سهر پریسکه ی باخه لی و توند توند
به سینگیه وه نووساندوه .

له ریښی دایکرده ریژنه بارانن، ستی ناوی لن دهچورایهوه، ماین
وهک بلایی ههستیگردبښ پشستی لووس و خلیسک بووه، ترسی
بهربوونهوهی ستی ههبن، بۆی نهرمه غاری دها، چندی ستی
پانییهی له بن زگی دها، به قسهی نهدهکرد، لهوه پتر پیدی
ههلهدههینا، ستی دهیویست زوو بگاتهوه مالن، تا پریسکهی
کوپه نهشقیاکه بکاتهوه.

- کچم، نهوه تو له خۆت بهلای، به من نالایی بهو بارانه له کوئ
بووی؟

+ له کویم، له بنار پتر بۆ کوئ دهچم!

- دهزانم، بهلام بۆ بهو بارانه، وهره خۆت بگۆره، تا بابت
نههاتۆتهوه و وای نهبینیوی.

بهر لهوهی خۆی بگۆپئ، ئالیکى دایه ماینهشئ، به دزی
دایکیهوه، تا گرۆی پریسکهی کردهوه، دلای دهتگوت نهو دلۆپه
بارانانه که له مشهمای پهنجهرهکهیان دها:

دهبښ دیاری چی بئ؟!

دهسروکهیهکی عهرد سپی، ریک له رهنگی ماینهشئ، له چهند
جیش گولای گچکهی سوور له شیوهی خاله سوورهکانی ماینهشئ،

له لیواریکی دهرسوکش به رهنگی کهسک دوو پیت چنرا بوون،
زوری ویست تا خویندنیوه: س. ک

نهگر باره زپرکی بۆ هاتبا، هیندهی نهو دهرسوکه پیی
دلخوش نهدهبوو، بۆیه بهزور خوی گرت، دهنه هاواری دهکرد و
ئاوایی تیدهگه یاند، دهنگی پیی دایکی هات، به پرتاو دهرسوکهی
سی جار نووشتاندهوه و له باری درژی، خسته نیوان مهکیهوه.

نهو ئیوارهیه شهوی به گوریس کیش کرد، هزیده کرد له
چاوترووکانی شهو دابیت، تا بکهوینه خه یالی قوولهوه، لهویشهوه
زور دۆز بیتهوه و بگاتهوه سهرکانی و بن دوندی ناشیبا.

له سهو پشت راکشاوه و ههردوو دهستی له سهو سینهی، له
سهو مهک و دهرسوکه، هزیده کرد تا دنیا دنیا، دهرسوکه جیی
ههروئیی:

وا چاکه، له بنهوه به کراسهکه میهوه بدوورم، نا...

بیریکهوتهوه، نهو سالهی چووه شار، ژنیک له مالی پلکی بوو،
لهکاتی خوڤووتکردنهوه دیتی، پارچه پهپویهکی له شیوهی
گواندان، نهوهی له گوانی بزنی دهکن، له مهکی خوی کردوه،
مهکی خپ و گچکه کردوتهوه، مهکدانیان دهگوتی، نهوی له
ئاوایی ئیمه چ ژنیک هیه نهوهی له مهک بی؟ نازانم، دوور نیه...

نا منیش لهو دهرسوکیه مهکدان چیدهکه، بۆوهی هه میسه
به دلمهوه بی، نا، نابین، دهستی لینادهم، با وهک خوی بمینیتتهوه.

- کچم من وا خه وتم؟ له بیرنه که ی چراکه بکوژینیه وه .

+ بخه وه، خه مت نه یی .

ئیتستا بیر له وه ده کاته وه، چ دیاریه ک بۆ کوپه ئه شقییا بیات،
سه ره ده هینن ده بات، شتیکی نیه به دلّی خوئی، شتن له شیوه ی
ده سروکه که ی وی، شتن دلّی خوش بکات، شاگه شکه ی بکات، بۆ
هه تابه له بیرى نه کات و بیپارێژن، نیه، ناخر چ له نه خش و نیگار
نازانن، له ئاواایش، ژنه ته ونچیه که، نا، نه وه هینده ده ستره نگین
نیه، له نه خشى ورد، ورد نیه، شارى بیرکه وته وه .

وا به ناو قه یسه ریدا ده گه پئ، له کۆلانی کووتالفرۆشاندا پیدایه
هات، چۆوه ناو زێنگران، سووپایه وه، ئیتستا وا له کۆلانی قه نه فره،
چاو ده گێپئ، هیچی نه دیته وه شایه نی کوپه ئه شقیاکه ی بن دوندى
ناشیا بئ، نه پزڤدینیک نه زنجیرئ، نه شووشه گولۆئ، نه ...

گه یشته وه مالّی پلکی، چاوی وا به سه ره نه خشى سه ره به رگه
بالیف و په رده ی په نجه ره، چه ند ناسک، چنراون، نه خشاون، کچه
پلک ده یگۆ:

له سه ره قه لاتن نه خشکارئ هه یه ناوی مروّف له شیوه ی گول له
سه ره به رگه بالیف ده نه خشینن، هه یه له شیوه ی ...

وهک بلّی له وئ بّیت و قسه له گه لّ کچه پلکی بکات:

ئا، من له وه م ده وئ .

دایکی وه ناگا هات:

چی، کچم، گازی منت کرد؟

نه یزانی چ بلئ:

نا، دایه، پشیلہ بوو، ختم لیکرد.

دایک به چاوی پر خه وه:

دهریکه، شتیک نه پڙینئ.

ستی هر وا له شاره، گه شته نه وهی دیاریه که ی ویش ده بیت
ده سرۆکه یه کی نه خشدار بیت، کچه بۆی بیاته لای نه خشکاره که و
بۆی بنه خشینئ، به لام نه خشه که چی بی؟ وا له دواى ده گه پئ،
نازانئ کامیان هه لبرئ، سهری تیدامایه:

ناوی خو و نه وه له شیوهی گول، نا له شیوهی سهری ماینه شئ.

نا، ناو باش نیه، دلئ خۆمى بۆ ده نه خشینم، به لام چۆن بزانئ
نه وه دلئ منه؟ خو نه یدیه!

دیتمه وه، پارچه زپړیک ده ده مه نه خشکاره که و پیدیه لیم:

جوان جوان ته ماشای چاوم بکه، دوو چاوم ده وئ کتومت چاوی
خۆم بن، به رهنگ و شیوهی خوئ بنه خشینته.

من ده بئی چاوی خۆمی بۆ بنێرم، له دوورهوه دهیناسیتتهوه، ئهو
چاوانه ی له باژێری مووسلهوه هیناویهوه دوندی ناشیبا .

دیتمهوه، دیاریهکه م دیتهوه، بهلام چۆن بگه مهوه شار، کئ
دهمبات؟!

درهنگ خهوی لیکهوت و زوو ههستا، سهری تلیانهی نانی
ههرداوه، باشه، نان زۆره، خورماش هیه، ئه دی مریشک؟
له بهرخۆوه دهلئ:

ئاسانه، دهلئیم: دایه، ههزم له گۆشته .

دهلئ: ئئ لۆ راوهستای؟ ده برۆ مریشکهک بکوژهوه .

ئوه کوشتمهوه، بلئیم بۆ کئی ده بهم! نابئ... ئه وهش ئاسانه،
دواى کولانی پیش تیکردنئ، له گه ل دوو پشيله ریکده کهوم، ریکی
دهخه م .

چیشته، ئیستا دایکی لهو ماله بیتتهوه، باسی مریشکی له گه ل
دهکاتهوه، وا هاتهوه، ئوه چیه به دهستیهوه؟ له گه نیکی گه وره
گۆشت!

مالئیک کورپان له سهربازی هاتوتهوه، جوانه گایه کیان بۆ له عهرد
داوه .

ستی دهلئ:

دایه هه مووی لێنن، به ینیکه گۆشتم نه خواردووه .

دایک:

کچم، ئه دی لۆ زوو وات نه ده گۆ، مریشکمان ده کوشته وه .

کچ:

حه زم له گۆشتی جوانه گا بوو.

دایک:

هر ئیستا، ده یخه مه سه ر ناگر.

ستی پشيله کانی له بیر نه کرد، بۆ خورما و نانه کهش، شتیک ده بینیته وه، ته ماشای ئاسمان ده کات، سامالێکی شینه، له بهری دوندی ئاشیباوه، چه ند په له هه ورێکی ره شی گچ که هه ر هینده ی بزنیك دیارن، هه ئه وه نین یه ک بگرن و تاوه بارانێ داکه ن، ستی له بهر خۆوه ده لێ:

کوچه ئه شقیه، خۆ مه رج نیه له کاری ئاسمانیش بزانی!

دووهر له چاوی دایکی ده سه روکه ی ده رهینا و تیر بۆنی کرد و جوان له پیتی ناوی ئه و و خۆی وردبۆوه، خسته وه ناو مه مکوڵان . به ره بهری نیوه پۆیه، بۆنی گوشت کوڵان کوڵان ده پوات، سه رێکی له ماینه شی دا:

شئ، گیانه کم، که میکیدى، به ره و دوندی ناشیبا، بۆ لای کوره
نه شقیاکه ...

ماینه شئ وهک بلایی ئه و ده رچوونه ی به دل نه بئ، نه رمه
حیله به کیشی بۆ نه کرد.

ستی له ته ویله هاته ده رئ و تیجاویکی دا چیا، له سه ری
ناشیباوه گه والیه کی ره شی هئنا، چ گه والیه ی، هیچ سائی له و
که ژه، ئاسمان گه والیه ی وای نیشانی زه وی نه داوه، ستی دلی
له رزی.

هه رزی ره شی هئنا و دنیا ره ش داگه پا و دایکرده باران.

- کچم، وه ره نان بخوین ...

+ راوهسته، جارئ.

ستی له بهر بیزایی راوهستایه، چاوه پئ دهکات خوشی کاته وه.

- کچم، وه ره، ده لئێ بارانت نه دیوه، وه ره ساردبۆوه.

+ تۆ بخۆ، من دواى.

- نه وه مابوو! نه دی نه تده گۆ، لۆ گوشتی وا شیت ده بم؟

+ دایه، به بۆنه که ی تیر بووم، تۆ بخۆ، به شی من و بایم
هه لگه ره.

- بابت نایه ته وه، نه دی نه یگو حفته یه کم پیده چی!

ستی برژانگی لهو دلۆپه درشتانه ی باران نابیته وه، وا هه ست دهکات کوچکه به ردن و به سهر دلی ویدا دهکون.

دایک ناوه ناوه دپته لای و دهست له ملی دهکات، بیته ژووری و نانه که ی بخوات، به لاشه، چاوی ستی به باران به ئاسمانه وه هه لواسراوه، ئاوپیشی لیناداته وه.

- کچم وا عهسره، ههسته، به من بللی تو چیت له گه ل ئه و بارانه هه یه؟

+ زۆرم رق لێیه، بۆیی به دیاریه وه داده نیشم.

- که سێ رقی له شتی بیته وه، لێی دوور دهکه ویته وه یان به دیاریه وه...

+ من لێی دوورناکه ومه وه.

دایک له ته نیشتی دانیش، به یینی دایه بیدهنگی و له گه ل وی له بارانی روانی:

+ ماینه که م، پیمبللی، تو بۆ رقت لهو بارانه یه؟ ئه وه نوێیه...

- من ئه و سال رق له بارانه، هه زناکه م یه ک دلۆپ بیته خوار.

دایک مستیکی توندی له سینگى خوی دا:

کچه کهم تو شتیکت به سهر هاتووه، له منی دهشاريته وه .

چوو نیمده ریه کی بۆ هیئا :

ها ههر ئه وه بخه بن خۆته وه، تا بزانی

ئه و بارانه چ پیناچئ وا زوو لیبکاته وه، چ سائئ له و دهمه ی
سائ هه ور و بارانی وام نه دیوه .

باران لیئا کاته وه، دایکی وا دهستنوژی ئیواره دهشوات، ستی
هه ر وا به دیار بارانه وه .

نانی به چه لاه وه خوارد، به ژۆر یه ک دوو پشکه گزشتی
گچکه ی خسته زاری، ههستی ده کرد به ردن، بئ کوپه ئه شقیه بۆی
نه ده چوه خواری :

داخوا له که یه وه، گزشتی نه خواردوه، تو بلئی چاوه پئی کردیم!

دهنگی باران نه ما، ناوه ناوه دیته ده ری و ته ماشای ئاسمان
دهکات، ئه ستیره یی ده رناکه وئ، رۆژ بۆوه، باران دهستی پیکرده وه،
شه و داها، باران لیئا کاته وه .

چوار شه و و چوار رۆژ لیینه کرده وه و هه ر هه ور و لیئ بوو،
سه ری پینجه ی بنی روونکرد، له سه ری ئاشیباوه، لچکیکی ئاسمان
دهرکه وت .

لەو دوو رۆژەى دوایى داىكى بە زۆر پشكە گۆشتى دەخستە
زارى ستیهوه:

بخۆ، كچم بخۆ، دوایى تێكدەچى، بە من بلێ بۆ كۆت
هه‌لگرتووه؟

ستى:

دايه، واز لهو قسانه بینه، ده‌بێ بۆ كۆم هه‌لگرتبێ!

دايك:

نازانم، دلم شتى ده‌لێ، به‌لام تێیناگه‌م.

ستی، زینی هیئا، ماین سه رها تا خۆی نه ده دا به ری، مله ی کرد،
ئاخر شتی وای نه دیتبوو، پشتی وی هی له سستی، چ شتی
وینه که وتبوو، به لام کاتی سستی ده سستی به بژی داهینا و که می
گوئی خوراند، می بوو...

دایک ده لئ:

ئ، نه وەم به دلە، سوار به زینه وه سواره، ده لغاوه که شی له
ده و که .

ستی ده لئ:

نایه وئ، قه پاسه و هه و ساری به سه .

ستی بو هه لگرتنی که لوپه له که ده بوو وا بکات، جگه له وه ش
بیری کرده وه، له مه و دوا بارانه و بی زین سوار بوون باش نیه، ماینی
زین کرد و چوو دانیشست، چاوه پئی کرد دایکی به لایه کدا بچئ،
دایکی سستی رۆژی جارئ هه موو ئاواپی نه کات، ناحه ویتته وه:

- ها، ماینه که م نا پۆی؟

+ نا، جارئ نا .

- نه گه ر ده رچووی، ده رکه جوان داخه .

+ بېړ، خەمت نەبێ.

هەندێ قەسپ و چەند نووردوو نانیك و مریشكەكەى هینا، ئەو
مریشكەى پێش كەمى لە كەن دایكى چیرۆكى پشیلەكەى بۆ
هۆنیبوو و تەنھا بالەكانى هێشتبوو، خستنیە توورەگەى كەو
بە تەركى زینەوى كرد و باژۆ.

ئاسمان وشك و زەوى تەپ، زەوى رەباس بوو. لە شوینی
چەقین و بەردەلان نەبێ، كەلكى غارى نیە، ستى ئاوردەداتەو، لە
چار پەلى ماینەو، چ قوپی هەلەستى، بە ئاسمانیدا دەچى و
دەكەوتەو.

تەواوێ لە خوار كانى، لە دوورەو بەژنى بارىكى دى، لە سەر
بەردى راوەستاو، كەمى لە دوورەوى لە سەر بەرزایى ك دابەزى،
توورەگەى لە زین كەردەو، بەرەو یەك هاتن، هەردووکیان نیو
ئامیزیان بۆ یەكتر گرتەو، كاتى گەشتە یەك، دیارنەبوو چ
هیزى كە دەستیانى شلكرەو و شوپوونەو.

بەرانبەر یەك راوەستان، نزیكەن هەناسە دەگاتە هەناسە، تاوێ
چاویان لە چاوى یەكتر بېرى، رەنگە هەردووکیان لە یەك سات
چاویان داخستبێ.

لە تەنیشت یەك لە سەر بەردىكى چۆكى بڵندى درێژوكانى كە
دەلیى تایبەت بۆ ئەوان لەوێ داندراو، دانیشان، كەرىم كەوتە لای

راستی سستی، دهستی به نیازی خستنه سهر شانی که مئی بزووت،
داینایه وه و گوتی:

کیژئ، ئەوه لۆ خوۆت وا له قوڕ هه‌ڵیناوه، بجیه وه مائێ، ناپرسن
کئ....

ستی چاوێکی به خۆیدا گێرا:

ئای، ئەو ماینه چی له من کردوه؟ له مائێ پرسباری وا له من
ناکه‌ن.

- نه‌ده‌بوو به‌و ته‌پ و تووشیه بئێ.

+ چاوه‌پێ نه‌بووی؟

- با، به‌لام نامه‌وئێ له سۆنگه‌ی منه‌وه تووشی شتێک بئێ.

ستی به پێکه‌نینه‌وه:

+ نا، بۆ له به‌ر تۆ، ئێره جئێ منه و زوو زوو دئیم.

- ده‌زانم....

+ تۆ ده‌مێکه من ده‌ناسی؟

- له‌وه‌ته‌ی به ماینه‌شیوه دئیه ئەو بناره، ئەدی تۆ؟

+ له‌وه‌ته‌ی به....

ویستی بَلّی له وه ته ی به ژنتم دیوه، گتپایه وه و گۆپی:

له سهر کانیه که .

که ریم ویستی دهست بخاته سهر رانی، شهرمی کرد، پرسى:

تۆ ته مه نت چهنده ؟

ستی که من بیریکرده وه:

به قسه ی دایکم بین دوو سئ سال له حوکمه تی به غدا گچکه ترم .

که ریم هر ده په نجه ی پیکه وه که وتنه جووله، وهک بَلّی شتئ
بژمیرئ:

ئه ها، نه گهر کوپ بایت، زۆرت نه ما بوو ناوی سهر یازیت بین .

ستی پیکه نی:

باش بوو، کوپ نه بووم .

که ریم که من سهری لئ خوار کرده وه و چاوی له چاوی بری:

+ کچئ، نه گهر تۆ کچ نه بای، من

ستی سهری داخست، له شهرما لئوی له رزی:

ده تۆ به من بَلّی:

- له مووسله وه، چۆن بیړه که وتیه وه؟

+ نه مگوت به هوی چاوی تۆوه، چاوی تو بۆ من نه سستیږه ی به
ناشیبا که وتنه وه یه .

ستی هاته سهری خو به ئامیزی دادا، هاته وه سهرخۆ:

دیاریه که ت زۆر جوان بوو، منیش دیاریه که ت بۆ ده هیتم، به لام
تهنها له شار ههیه، ههر ده بیته به خوشم بچم .

که ریم به ئاسته م سهری په نجه ی که یانده سهر شانی ستی و
وه کات کیشایه وه:

جوانترین دیاری تو، خو تی، ناوه ناوه بتبینم و به س، ئیستا
ههسته برۆوه، درهنگه، به قور و باران مه یه، سهر زینیش ت جوان
لیدی، ئه ی بۆ لغاوی پیوه نیه؟

ستی بزه یه کی له سهر لیو نیشته، ههر کی با له جی که ریم،
لیوی پیوه دهنه تا رۆژی په سلانی دهیمژی و لیینه ده کرده وه،
گوته:

ماینی من لغاوی ناوی، زمانی من ده زانی و له بن فه رمانی منه،
بلیم: بوهسته،

وه کات ده وه سته .

که ریمیش بزه یه کی شیرنی بۆ کرد و گوته:

منیش دیمه بن فه رمانته، به لام زۆر راممه ته ریته .

ستی به بزه‌یه‌کی شیرنتره‌وه:

پیاوی نه‌شقیّا، ناکه‌وِیته بن فه‌رمان.

که‌ریم که‌می داما:

نه‌دی پیاوی نه‌ویندار؟

ستی هه‌ستیکرد به‌رگه‌ی نه‌ما، له سه‌ر نه‌وه‌یه خۆی باوِیته
ئامیزی، یه‌کسه‌ر به‌ره‌و ماینه‌شی پِیی له ئاوزه‌نگی ناو خۆی
هه‌لدايه سه‌ر زینئ، به‌ر له‌وه‌ی تاویدا:

کوچه‌ نه‌وینداره‌که، زۆر وریای خۆت به، زوو دیمه‌وه لات.

- چاوه‌پِیتم.

+ ئاشیبا بته‌پاریزی.

ماینی تاو دا، گه‌یشه‌وه نزیک ئاواپی، رۆژ له سه‌ر دوندی
ئاشیبا به لای کلکه‌ی چادا ته‌واو لاریوه‌ته‌وه.

پایز چوو، زستان گه‌یشت و رۆیشت، له به‌هاریش وا گه‌یشته
جۆزه‌ردانی، له‌وه‌رزانه‌ی بارین، به بن به‌فر، به بن باو بۆرانی،
حه‌فته‌ی جارێ دوو، ستی و ماینه‌شی، بۆ ژوانی، ژوانی کوچه
نه‌شقیّا هاتوونه‌ته سه‌ر کانی ئه‌وین و به بناری ئاشیبادا هه‌لژناون،

له و ژوانانهش، ماینه شئ دیدفانه، نه دهستگوشینئ، نه ماچئ، نه رامووسانئ، هیچ، هیچ.

له وهرزانه ی بارین نهوینی ستی و کهریم، شه و دوی شه و بلّیسه ی ده دا، وینه ی ناگره که ی سه ری ناشیبا بلّیسه ی ده دا، ناگره که ی نهوئ تنها شهوئ بوو، به لام هی نهوینی نه مان کن ده زانی ده کوژتیه و یان... ناگری سه ر ناشیبا بوته جئی باس و خواسی ناوایی، وهرزئ به سه ریدا تینه په پیوه وا که وته ناو هه قایه تی شه وان، لی ناگری نهوینی کهریم و ستی هیشتا که س هه ستیپینه کردوه.

ستی زۆر دلی به باسی ناگره که ی ناشیبا خوش ده بوو، حزی ده کرد چه ندی زوه بکهوینه ناو چیرۆک و به سته و حیرانه وه، ناخر ناگره که ی ناشیباشی به تیشکن له ناگری نهوینی خوی ده زانی.

هه موو سه ر له ئیواره یئ، به ده ست خوی نه بوو، ده هاته سه ر کۆسپه ی ده رکه و روو له ناشیبا تاوئ راده وه ستا، ده یروانیه جئی نه و ناگره ی شهوئ تا رووناکایی که وته چیا بلّیسه ی دا، نه و ناگره ی هه موو ناوایی سه رسام کرد، ناخر هیچ که سیک و له هیچ سه رده میک و له و ده مه ی سال ناگری وای له و شوینه ی چیا نه دیتبوو، له هه قایه ت و نه فسانانیش نه یانبیستیوو.

دوا روژی ره شه مئ بوو، سه ر له ئیواره ی خاکه لیوه، ستی زوو ناگره که ی دی، ناوایی هاتنه ده رئ، بووه هه را:

هاواره، سه‌ری ناشیبا ناگری گرت.

ناگر تا دځ گه‌شتر ده‌بڼ، مالن‌ووستنانه، ناشیبا نه‌کوژایه‌وه،
ناسمان هه‌وری نارد و دایکرده نهرمه‌بارانڼ، ناشیبا جوانتر بلن‌سه
ده‌دا، مه‌لای ناوایی که‌وته سه‌لاوات لیدنڼ، ناشیبا گپی گرت‌ووه،
ناکوژیت‌ه‌وه، ناوایی ترسیان لینیشست، ویده‌چن نیشانه‌ی هاتنی
کاره‌ساتن بیت، ناشیبا نه‌وشق په‌رجووه، نه‌و شه‌وه له ترسان
که‌س خه‌و نه‌چووه چاوی، ستیش نه‌خه‌وت، به‌لام له ترسان نا، له
خوشی، ته‌نها نه‌و ده‌یزانی ناگری ناشیبا، ناگری که‌ریمه، ناگری
نه‌وینه، هی نه‌وروزه.

روژی پیشت‌ر که‌ریم گوت‌بوویه ستی:

له شار، له سه‌ر قه‌لاتن، له شه‌وی نه‌وروزن ناگر ده‌که‌نه‌وه،
منیش سبه‌ی ئیوارن له سه‌ری ناشیبا ناگریک ده‌که‌مه‌وه و له به‌ر
چاوی تو تا روژ ده‌بیت‌ه‌وه به‌دیاریه‌وه داده‌نیشم.

نه‌و شه‌وه ستی به‌دیار ناگره‌وه به‌ده‌نگی نهرم هه‌یرانی گوت،
بابی له مالن نه‌بوو، دایکی گوئی له ده‌نگیه‌تی به‌لام باش له
وشه‌کان تیناگات، چند جارن گوتی:

کچم، ده‌توزی نه‌و ده‌نگه نهرمت هه‌لینه، دا بزنام چ ده‌لئی؟

ستی، نزمتر له جاری پیشی، تییه‌ل‌کرد:

ناگره، داین، ناگره

ئاگر ل سەرى ئاشىبايە

نە ئاگرى دزان

نە ھى دىنان

نە ھى شوانان و ئەشقىايە

ئاگرە، داين، ئاگرە

نە ھى جندان

نە ھى خىوان

نە رووناھى پىغەمبەرانى خودايە

ئاگرە، داين، ئاگرە

بە چ ھەوران ناھىتە دامرکانى

ئاگرى ئەوينە، ھى دلە

دلى كەرىمى منە

ئەوشۇ لە سەرى ئاشىبايى لۆ ستى داگىرسايە .

دواي ئاگرەكەي ئاشىبا، ستى ھەر كەرەتتى كەرىمى دەدى، شتى
لە سەربردەي ئەو شەوہ و دواترى ئاوايى بۆ دەگىرپايەوہ كە بە
پەچووى خوداي تىگەيشتوون و ئىستاش وەك رازى ماوہتەوہ و

کەس سەرەدەری لێ دەرناکات، بەلام باسی حەیرانەکەی خۆی بۆ نەکرد، ئەو حەیرانەی هەموو شەوان لە بەر خۆیەوه، بۆ خۆی دەگوتهوه، سستی جاریک پێیگوت:

- بۆچی ناوه ناوه ئاگرێکی وا ناکەیتەوه؟

+ نابێ، جادوویی ئەو ئاگرە لەوهیه کە تەنها لەو شەوهی سالا بکریتهوه.

لەو سێ وەرزی بارین، سستی فێری تەنگهاوێژی و نیشانشکێنی بوو، کەریم لە فێرکردنی وهستا بوو، ستیش لە فێریوونی، شاگردێکی بێ هاوتا، فێربوو بە پێوهش نیشان بپێکێ، سێرهگرتن و هەناسە راگرتن و پەل پێوهنان لە دواي کەریم هەر لە خۆی دەهات.

ستیش مایه‌شێتی بۆ کەریم بار هێنا، زۆر ماندوو بوو تا وایکرد مایه‌شێتی مل بدا کەریم پێ بخاته سەر زینێ، ئاخ‌ر ماین رێی نەدەدا کەس کەس، پێ بخاته سەر پشتهی، تەنها سستی و بەس هەر کەسێ بە نیازی سواربوون لێی دەهاته پیش، هەڵدەستایه سەر پاشوو، پێی دەدایێ و تێیه‌ڵدەدا، جێ ددانی مایه‌شێتی ئیستاش بە شانی دوو سێ کوپی ئاواپیه‌وه دیاره، هەڵێ وایان بەرانبه‌ری کردبوو.

مایه‌شێتی، ئیستا لەبەر خاتری سستی بۆ کەریم کەمۆ بووه.

به‌هار له سەر بارکردنه، جۆزەردانه، به‌لام له دلی سستی نێزینه‌ی
به‌هارییه، ئیستا ده‌گاته سەر کانی ئه‌وین، له دلی خۆی دایناوه،
شهرم بشکێنن، خۆ باوێته ئامیزی که‌ریم و تام بکات، ئه‌و تامه‌ی
چهند جارێ له‌ خه‌ونی لێوی بۆی بردووه و وه‌تاگا هاتۆته‌وه، ئه‌و
خه‌ونه‌ی ئه‌وێ سالی به‌ که‌ریمیه‌وه دی، ئه‌و پۆ ببێته راستی، وا له
سەر کانی ئه‌وینه، ئاوێکی لێ هه‌لده‌قوێ دهلێی چاوی قه‌زآله‌:

وا ده‌که‌م شهرمی بشکێ، بمگوشتی و هه‌زار ماچم لێبکات.

ته‌واوێ چاوه‌پێی کرد، نه‌ سیبهری ده‌رکه‌وت، نه‌ ده‌نگێک، نه
خشپه‌ی پێیه‌ک هات، سواری ماینه‌شن بوو، هه‌لکشا، هه‌لکشا،
دیتی وا له‌ بن دونه‌وه‌ بالی گرتووه و دێ، له‌ پانکه‌یه‌ک گه‌یشتنه
یه‌ک، له‌سه‌ر ته‌خته‌ شاخێک، تۆ بلێ تاتیکی گه‌وره‌ که‌ ده‌تگوت
خوداوه‌ند بۆ نوێزکردنی به‌ کۆمه‌ل به‌ ده‌ستی خۆی له‌وێ دایناوه،
به‌رانبه‌ر یه‌ک راوه‌ستان، پێ پێ لێک نزیک ده‌بنه‌وه، ئیستا
نیوانیان بستیک که‌متره، هه‌ناسه‌یان تیکه‌له، قیت راوه‌ستان،
وه‌ک بلێی هه‌ریه‌که‌یان به‌ژنی خۆی به‌ به‌ژنی ئه‌ویدی بپێوێ،
سه‌ری لووتی سستی وا له‌ ئاستی بن چه‌نه‌گی که‌ریم، به‌و پێوانه‌یه
بێ، به‌ژنی سستی هه‌ر چوار په‌نجه‌ کورتی دینێ!

له چاويانړا دياره، هر ديتت دهست له كهمر ئالا و ليو به
ليوهوه نووسا، دهستی راستی كهريم جوولا، ستي كه من كشاوه:

به من بلې ماله كهت كهوتوته كوي؟

كهريم ئو دهستی ويستی له كهمري ستي بنالیني، بهرهو بن
دونده كی هلبېرې:

- هوته، له وټيه .

+ حه زملييه بيبييم .

- منيش پيمخوشه ميواني ماله كه م بي، به لام تا دهگيتي زور
ماندوو دهبيت، رښه كه زور سهخته، جگه له من كه س
نه يگه يشتوتی .

+ له سهر پستی ماینه شیش سهختره .

- نا، با بچين .

هه لكشان، هه لكشان، ماینه شس به دوايانه وه، له بن تیشه
شاخ، ستي چوه بن گوئی ماین، دهستی به بڑی داهینا و
ناوله پی خسته سهر قه پوزی، زاری له گوئی نزيك كرده وه، كهريم
نه بيبيست چی پنگوت، ئیدی ماین له جی خوی راوه ستا .

هه‌لکشان، هه‌لکشان له هه‌ندێ جێ به چنگه‌پنێ، که‌ریم نوو نوو
ئاوپی لێده‌داته‌وه، ده‌بینی سستی له سه‌ر که‌وتنێ له‌و گورجته‌، له
شوینیک، که‌ریم گوتی:

ده‌ستت بێنه با نه‌که‌وی.

ستی پێوستی به ده‌ستگرتن نه‌بوو، به‌لام قسه‌ی وی نه‌شکاند،
ده‌ستی راستی خسته ده‌ستی چه‌پی که‌ریمه‌وه، سستی ئاگای له
که‌ریم نه‌بوو له‌و ده‌ستگرتنه چ هه‌ستیکێ هه‌یه، به‌لام خۆی، وای
له خۆی! چه‌زیده‌کرد ئه‌و ده‌ست له ناو ده‌سته هێنده‌ی رێی
که‌یشتنه به‌رزترین دوندی دنیا درێژ بێته‌وه، دوندی ئاشیبا بگاته
ئاسمان و هه‌رگیز نه‌یگه‌نێ، به‌و با تا رۆژی په‌سلانێ ده‌ستی له ناو
ده‌ستی که‌ریم با، کاتی گوتی:

ئه‌وه‌ش ماله‌که‌م.

وه‌ک له خه‌ونیک به‌ریووبێته‌وه وا بوو:

ئێره کوێیه؟!

که‌ریم به هه‌ناسه‌پرکێوه:

دانیشه، پشووی بده، ئاوت بۆ ده‌هێنم.

له سه‌ر ده‌رگای مائی که‌ریم دانیشتوون و ته‌ماشای دنیا ده‌که‌ن،
به‌ر له‌وه‌ی بچه‌ ژووێ که‌میکیدی هه‌لکشان، لێره‌وه، دنیا دیاره،
ئاسمان شین شین، دنیا روون روون گه‌ردیکی پێوه نیه، کویت

دهوئ دياره، ستي يه كه م جاره دنيا وا به پان و پۆپى ببينئ،
كهريم، ستي ناوى چياو چۆلان له كهريم ده پرسئ، كهريم ناوى
هه نديكيان ده زانئ، ستي ده پرسئ:

ئەدى شار له كيهه راسته؟

كهريم كه مئ به سه رى په نجه له شار ده گه پئ:

ئەها، سه رى جئى په نجه م بكه .

ستي سه رى ده خاته سه ر شانى و له راستى په نجه ي ده پوانئ،
كهريم ده لئ:

شه وان ئەگەر هه ور و لئل و ته م نه بئ، رووناكايى شار دياره .

ستي:

من له و رۆژانه ده بئ بچه شار، بۆ دياريه كه، ئا، ئەدى شارى
مووسل كه وتۆته كيهه لا؟

كهريم روو وهرده سوو پئئ:

ئەها ئيرئئئ.

ستي:

رئى مووسلئ بۆم نه گيرايه وه!

چاوه پئى وه لامى نه كرد:

+ نه دی ناگره کهت له کوئ کرده وه؟

- نه ها له سر نه و برده ته ختیه.

+ دهی با بچینه مال کهت.

دهرکه به سر هه لډیره وه، که وتوته ته نیشته گاهه ردی، دهرکه
بازنه ییه، شتی له کونه گورگ گه وره تر، که ریم گوتی:
له دوام وهره.

به گاگولئ به دوایدا چوو، نزیکه ی گه ز و نیوئ وا رویشته، دیتی
که ریم قیتبږوه، نه ویش هه ستاوه، سره تا بهر چاوی خوی نه دیت،
به ره به ره رووناکبږوه، هډه یه کی بازنه یی، به دانیشته وه، جیی
شه ش حهفت که سی لیده بیته وه، له لایه که وه چه پکئ رووناکی له
شیوه ی لایتیکی کز دیته ژوورئ، که ریم قسان دهکات، به لام ستي
وهک بلئی تاسابیت، تیناگات چ ده لئ، له لایه کی هډه هه ندئ
قوونکه فهرده و پرئسکه و هیربار و نوین وا به سر و ته نیشته
یه که وه.

که ریم نیمه ره یه کی له سر پارچه هه سیریک راخست:

+ پتلاوت داکه نه و دانیشه.

- ها! دانیشم!

+ ده لئی مال که مت به دل نیه؟

- با ...

له تەنیشت یەك روو له كولانكەى تیشك دانیشتن، كەرىم بۆ
ستى گىپاوه لە گەڵ برادەرێكى كە ناوه ناوه سەرى لێدەدات و
خواردنى بۆ دەهێنێت، لە ماوهى دە دوازدە رۆژ ئەو هۆدەیان
درووستكردووه و تەنها ئەویش، پێدەزانى.

+ لەو سألە هەر لە چیا بووى، نەچوویهوه دەشت و ئاواى؟

- با، سى چوار جار بەو دیودا، دیوى بازارگە شوپپوومهتەوه.

+ هەر ئاوا، یان ...

- چوار پێنج جەندرمەم تەمبى کرد.

ستى بیریکردەوه، بەر لە ماوهیەك بیستبووى كە ئەشقیایى
پەیدابووه، بە ناو جەندرمەمان كەوتووه، بابەتى گۆپى:

+ ئەو سأل بە تاقى تەنى لێرە بووى؟

- نا، بە تەنى نەبووم.

+ برادەرەكەت، بە شەوان دێتە لات؟

- نا

+ ئەدى؟

- تۆ، تۆ هەمیشە لە لام بوویت.

ستی فرمیسی هات، به لام نه یهشت که ریم هستی پیبکات:

+ که ی له ناشیبا دئی خوارئ؟

- به و زوانه، هه ینیش...

گیږاپه وه، کوتی:

+ کیږئ، خو دره نگت نیه؟

- نا، ده لئی ده ته وئ زوو برۆم!

که ریم ئامیکی هه لکیشا:

نه گهر به دلئ من بئ، لیږه ناپۆی و لیږه پئگه وه ده خه وین.

ستی ده یویست، ده ست له ملی بکات، که ریم ده ستی خۆی پئش
خست، ده ستی راستی خسته سه ر شانی، ده ستی چه پپیشی
که یانده سه ر سینه ی، لیۆ گه یشتنه یه ک، به رکۆزه ترازا، ماچ ماچ،
لیۆ مژین و مه مک گوشین.

که ریم هستی کرد، به رگه ی نه ما، زۆری له خۆی کرد و لیۆی له
لیۆی کرده وه، ده ستی له ناو سینه ی ده رهینا، له گه ل ده ستی
پارچه په رۆیه ک هات، ته ماشا ده کات، ده سرۆکه که یه، بۆنی کرد و
خسته یه وه نئوان مه مکان، ستی ته واو شل و خاو بووه، که ریم
تیه لچۆوه، وه ما یه کتریان ده گوشی، چوو یه ونه ناو یه کتر و
بوو یه ونه یه ک، که ریم ته نها نه وه ی له بیرما بوو که نابیت له ناوک

به‌ره‌و خوارځي، جارځي هي وي نيه و نابيتت به لايدا بچي، حيله‌ي
ماينه‌شي ستي له راموسان كړد، هه‌ستاوه، كه‌ريم پرسى:

+ حيله‌ي چي بوو؟ هي به دياركه‌وتني شتيك؟

- نا، حيله‌ي دره‌نگه‌وتني من.

به سئ ماچي قوول قوول مالاويي كړد.

ماين دياربوو ټوډ تينوو بوو، بڼ پرسى ستي لايدايه سر كاني
ټه‌وين، ستي له‌وي نيشته‌وه، ټاخر له سر ده‌رگاي مالي كه‌ريمه‌وه
هه‌ستي كړد، بالي گرت، به سر زه‌وي و زينه‌وه نه‌ما، به
ټاسمانيدا هات، ټاسماني كړد، دنيا گه‌ړا، له سر كاني ټه‌وين
نيشته‌وه سر زين، دابه‌زي، ده‌ستي له ملي ماين كړد، ويستي
ماچي بكات، نه‌يكرد له به‌رخ‌وه گوتي:

نا، با جي ماچي ټه‌وي پټوه بميني.

فيكه‌يه‌كي دريژي ټاوخواردنه‌وي ټو كړد و گوتي:

شي، شي من، گيانه‌كه‌م بخ‌وه، تا زگاو ده‌بي له كاني ټه‌وين
بخ‌وه، وه‌ك من بخ‌وه.

ماين دلي نه‌شكاند و ديسان هه‌ردو ده‌ستي كه‌من نوش‌تاندوه‌وه
و زاري به كانيه‌وه نا، ستي، ده‌خوازي زوو بگاته بهر ټاوپنه تا
رووخساري خوي ببيني و ته‌ماشاي جتي ماچان بكات، سه‌يري
سینه‌ي خوي كړد، به‌رك‌وزه‌ي دانه‌خست‌ټووه، له سر

مه‌مه‌کانه‌وه، جێ په‌نجه و لێوی که‌ریمی دیته‌وه، ده‌ستی گێپرا،
ده‌سڕۆکه مابوو، دایخسته‌وه و خۆی هه‌لدایه سه‌ر زینن، هه‌شتا به
بناره‌وه بوو، سێ چوار سواری دی، رووه و چیا دین، نزیک
که‌وته‌وه، ناسینی‌وه، ئاغا و ده‌سته‌که‌ی بوون، بابیشی له‌گه‌ڵیانه،
ئاغا به‌ روویکی خۆشه‌وه:

ها سستی، هه‌یچت راو نه‌کردوه!

سستی لێوی هه‌لقه‌چاند:

من بۆ راو ناچمه چیا.

ئاغا:

ده‌زانم، هه‌ر وا وام گوت.

سستی رووی له‌ بابی کرد:

بابه، ده‌چنه راوی؟

باب:

ئا، کچم، بپه‌وه، ئاگات له‌ خۆت بێ.

ماینه‌شێی تاو دا، دوا‌ی که‌من، هه‌تۆری کرده‌وه، دیتی سواری‌کان
رێک رووه و ئاشیبا هه‌لکشان، راوه‌ستا، تا نزیک کانه‌که‌ لێوه‌ی
دیارن، له‌وێهه‌ بزر بوون، دلی خورپه‌ی کرد.

هتور هتور، بهره و ناوایی هاتهوه و ناوه ناوه ناوپی له ناشیبا
دهدایهوه و دلی هه زاره ی دهکرد، تا له ناشیبا دوورتر دهکه ویتتهوه،
دلّه کوته ی پتر دهبی، ماچ و رامووسانی له بیرنه ما:

ئهوانه ههستیان به شتیک کردووه، ئه دی بابم بۆ له گه لم ئاسایی
بوو؟

نا، ههستیان به هیچ نه کردووه، به لام ههستده کهن، بده نه وه ریی
راستی ناشیبا، شوینپی مایه کهم ده بیننه وه، به شوینپی ده چنه
به ر دم مالی ئه و و ئاشکرا ده بی...

چ نیه، با ئاشکرا بیت، به س هیچ له و نه کهن.

نا، کهریم ریوانه، له دووره وه ده یانبینی و چاره ی خوی ده کات.

ئه دی ئه گهر...

گه یشه وه مالی، تا چیا کهوته تاریکیه وه، له بن بێراییی روو له
ناشیبا دانیشته، دایکی سستی تۆ بلی ژنه ی خه وناوی، چه ندی
ده وروسوپی دا، هیچ، ورتی لیوه نه هات، دهنگی بابی نه هاتبا،
شهوی له وی ده کرده وه.

ژنەى خەوناوى، هەناسەيەكى قوولئى ھەلکەشا:

کۆرپم داستاننوس، ئەوھى دەيلئيم، وەك خۆى بينووسەوھ.

من ئەو ئىوارەيە دەبوو ھەستمکردبا ستى کەينوبەينئىكى لەگەل
ئەو راوچيەى بنارى ئاشيبا ھەيە، لە تەنيشت بابى دانىشتبوو، لە
بن چاوانەوھ، بئوھى ئەو ھەستپيکات تەماشامدەکرد، کاتئ بابى
باسى ئەو راوچيەى دەکرد، ئەو ھەولئى دەدا بە سەر خۆى نەھيئئ،
بەلام دەمديت، زارى بەش کردبئوھ، خواخواى بوو چەندى زوھ
بگاتە کۆتايى و بزائئ چارەنوسى راوچى بە چى گەيى، من چەند
ھيئ و ھوئ بووم ھەستمپئنەکرد.

گيئرانەوھى بابە بەرازەکەيم جوان وەك خۆى لەبیرە، دەلئى
دوينئىيە، وەك ئەوھى کەوتنە خوارەوھى بازەکەشم بە چاوى خۆم
دییئ وایە:

لە بنارى ئاشيبا، بەو ديوذا، ديوى رۆژاوا، نەرم نەرم
دەپويشتين، بالدارئ لە بئندايى ئاسمانئ لە سەر سەرمان
دەسوورايەوھ، ھيئند بئند بوو، نەدەناسرايەوھ داخوا چ بالداريکە،
وەك بئئى نيازى شتيكى ھەبئ، شتيكى ليئمان بوئ، سەر سەرى
بەرنەدەداين، ئاغا گۆتى:

ئەوئەى ئەو بالدەرەم بۆ بەيئەتتە خوارى، ئەسپەكى دەدەمى .

ئەمەن گۆتم:

ئاغا، ئەوئە كارى نەكردەيە، لە دەستى چ بنیادەمىك نایە .

ئاغا:

دە فیشەككى بەاویئى بزانه چ دەبى .

دابهزىم، لە پال تیشە بەردى كە دەتگوت ملە ئەسپە، نیشانەم
لەتگرت و تەمگرت، بالدەر خۆى لە گۆرە نەبرد، ئەوانیدیش خۆیان
تاقىكردەو، سەیر لەو بەو، گولە بە تەنیشتیا دەپۆسى، بالدەر
وەك بلىى كەپ بى، لە بال لەكدان و لەنگەرگرتنى خۆى نەدەكەوت،
ئاغا دابهزى و گوتى:

بۆ منى لەنگەرپەين .

سەیرەى لى گرت، يەك، دوو، سى فیشەكى هاویشتى، هەيچ،
بالدەر هەر وا بە ئاسمانەو، دەنگىكى لىوئەهات، دەنگى باز بوو، بە
شپۆهەك وەك بلىى بلى:

بە گوتتانهو .

ئاغا گوتى:

وازی لەبەين، ئەوئە خواردنى بنیادەم نە .

سواربووینه‌وه و ریځی خوځمان گرت، باز هر وا به ئاسمانه‌وه و به
سه‌رمانه‌وه، له هیکرا دهنگی فیشه‌کڼ هات، هه‌لوه‌سته‌یه‌کمان کرد،
دیتم باز وا به ته‌قلان دیته خواری، له نزیکه مه‌که‌وته زه‌وی، دیار
بوو، هیشتا جووله‌ی تیدا مابوو، له‌و ساته، له بستیه‌که‌ی
ته‌نیشتمان‌وه تفه‌نگچیه‌ک به هه‌له‌داوان هات، کورپکی بالا به‌رزی
قوز، دوا‌ی چاکو چۆنی:

وا بزنام بازه‌که له‌و ناوه‌که‌وت.

ئاغا:

+ نه‌و فیشه‌که تو ته‌قاندت؟

- به‌لێ، ئاغا.

+ تو ئیمه‌ت دی که فیشه‌کمان پتوه‌ده‌نا؟

- نا که‌سم نه‌دی، ته‌نها گویم له ته‌قه‌بوو، زانیم به بازه‌که‌وه‌ی
ده‌نین.

+ من تفه‌نگچی نیشانشکیتم خوش ده‌وئ، خه‌لکی کوئی؟ چ
ده‌که‌ی لێره؟

- می دیوی قه‌راجم، هاتوومه‌ته، راوئ.

+ ده‌ستت وا راسته، یان خوا بو‌ی هینایت و نه‌و بازه‌ت
نه‌نگاوت؟

- بَلِّیم چی، رهنگبی خوا هیتابیتی.

+ ئامادهی، نیشانه دابنینهوه؟

- له خزمهت دام...

سه‌ره‌تا، له نژیکه‌وه، چیلکه داری هاوشیوه‌مان، له ریزی په‌کتر
چه‌قاند و په‌ک په‌ک چیلکه‌ی خۆمان هه‌لدا، دوا‌ی چیلکه، دوور‌تر
له جیی چیلکه، به‌ردی گچکه‌ی هاوشیوه و هاوپه‌نگمان ریز‌کرد،
ته‌نها ئاغا و راوچی‌که به‌ردی خۆیان پیک‌ا، هه‌موو جاریکیش،
توره‌ی راوچی ده‌که‌وته دوا‌ی ئاغا.

نیشانه‌ی سییه‌م، ته‌واوئ دوور، له قه‌د گابه‌ردیکی سپی سپی،
جفزیکی کیشا، ئه‌وه راوچی‌که داییه‌ئنا، گۆلمه‌ قورپکی سووری
گرته‌وه و له سه‌ر به‌ردی سپی، به‌و خه‌ته سووره جفزه‌که‌ی کیشا،
بۆوه‌ی جوان دیار‌بن، ئاغا گوتی:

ئه‌وه زه‌حمه‌ته، که‌س نابییکی

راوچی گوتی:

باوه‌پناکه‌م له بازه‌که زه‌حمه‌ت‌تر بی.

ئاغا که‌من داما، گرژی‌هوه:

ئه‌وه‌ش تاقیده‌که‌ینه‌وه، ده‌ی وهرن سی‌ره بگرن.

من یه کهم کهس بووم هاویشتمن، شریقه ی هات، چووین زۆر
دوور له جفزکه بهردی قرنجاندبوو، هی ئەوانیتیش هەر بهو شیوه،
ئێستا ئاغا و راوچی ماون، ئاغا ده‌ڵێ:

ده‌ی تۆش به‌هاویژه .

راوچی ده‌ڵێ:

ئاغا، نابێ، چۆن ده‌بێ پێش ئیوه ...

ئاغا:

له کاتی نیشاندانانهوه، هه‌موو یه‌کین، ئاغا و کرمانج له‌ گۆپێ
نیه . نه‌تدی ئەوانه‌ش پێش من ...

راوچی سی‌ره‌ی له‌ جفز گرت، هه‌ستمکرد بۆ ماوه‌یه‌کی گه‌له‌ک
زۆر هه‌ناسه‌ی راگرت، چ تفه‌نگچی نیه‌ چاو به‌ سی‌ره‌وه‌ بتوانی
هێنده‌ هه‌ناسه‌ را‌بگرێ، ته‌قاندی .

چووین، دوو په‌نجه‌ دوور له‌ خه‌تی قو، به‌ دیوی ناوه‌وه‌ به‌ردی
باش قرنجاندبوو .

تۆره‌ی ئا‌غایه‌، هه‌رگیز ئا‌غام نه‌دیتبوو هێنده‌ چاو به‌ سی‌ره‌وه‌
ما‌بیته‌وه‌، به‌لام نیو هێنده‌ی راو‌چیه‌که‌ هه‌ناسه‌ی رانه‌گرت، زرمه‌ی
لیوه‌ هێنا .

گوللەى ئاغاش دوو پەنجە دوورە لە خەت، بەلام لە دەرتى جفزی،
ئاغا دەستى خستە سەر شانى راوچی:

بە راستى نیشانشكىنى، من پياوى ئەوھام خوش دەوى، بەلام
شەرتى پياوان سى جارە، سەر و دوو فیشەكىتر، من ئەگەر
نەمپىكا، ئەو ھىچ، تۆش ئەگەر نەتپىكا ئەوا يەكەمیان وەكوو ھى
بازەكە خوا ھىناوئەتى.

راوچی:

ئاغا، دلنایام تۆ لە من نیشانشكىنتى، بەلام جار ھەيە خوا
نايھىتى و جار ھەيە دەيھىتى.

ئاغا دوو فیشەكىترى ھاويشت ھىچیان نەكەوتنە ناو جفزی
سۆرەو، تۆرەى كۆرە راوچى، ئیمە لە بن لیوانەو، نزا دەكەین:

خودايە، وا بكە گوللەى ئەو راوچى نەدیت و نە ناسیە، نەخەیتە
ناو جفزی سۆرەو، خودايە، ھەر بە لای بەردەكەشدا نەچى.

راوچی، روو لە دوندى ئاشىبا، بۆ تاوئى راوہستا، وەك بلیى
چاكئ، شتى لەوئى بىت و لیى بپارپتەو، سیرەى گرت.

چ ببینین! ھەردوو گوللەى لە يەك جى دابوو، ناوہندى جفزی
سۆر، سۆر بە قوڤە سۆرە.

ئاغا دەستى راوچی گوشى:

من شانازی به تۆوه ده کهم، هر شتیک ده خوازی، بخوازه .

راوچی:

مالت ئاوا، پیویستم به هیچ نیه، تهنه خوشیی ئیوه .

ئه وپۆ له گهڵ ئیمه بمینه وه، بزانی شتی راو بکهین، ئه ری ناوتم نه زانی .

راوچی:

که ریم، که ریمی خزمه تکارتن .

+ مالت هه یه ؟

- له گهڵ دایکم ده ژیم .

ئاغا سه ری خسته بن گویم:

ده لێی چی نه و کوپه له ده ست خۆمان نه دهین، بیهینینه
ئاوایی؟ ویده چی زۆر بویر بن، له تهنگانه به که لکمان دی .

گوتم:

ئاغا، جیی خۆیه تی، به دلی خۆت .

ئیدی ئاغا زۆر قسه ی له گهڵ کرد، ئاکام هاته رایین بیّت، له و
روژانه مالی دیته ئاوایی .

ئەو شەۋە لە دواى گىرپانەۋەى سەربردە، سەربردەى كەرىمى راۋچى، سىتى بە شىۋەيەك گەشايەۋە، تىشكى روومەتەكانى چراكەى رووناكەدەكرەۋە، دەمدى نەينۆكى دەردەھىنا و لە خۆى دەپوانى، بە شىۋەيەك ۋەك ئەۋەى لە سەر كولم و لىۋەكانى لە دواى شتىك بگەپئ.

سىتى سەر لە ئىۋارە و پىش بىستنى سەربردەى راۋچىكەى بنارى ئاشىبا لە كوئى، سىتى دواى بىستنى سەربردە و ئەو شەۋەى ديار نەينۆك لە كوئى! ناگەنەۋە يەك لە ھىچ ناگەنەۋە يەك، واى ئەو شەۋە دلىم خۆش بوو، كە كچەكەمم بەو روو گەشى و دلخۆشەۋە دى، من چ بزانم، راۋچى نىشانىشكىنەكەى ئاشىبا، ئەو راۋچىيە، ھەر بازى ئاسمانى نا، دلى سىتى منىشى راۋكردوۋە، ئاخىر من بە خەيال و لە خەيالىش نەدەگەيشتمە ئەۋەى سىتى دل بە كەسى بدات، چوونكى كچى بوو، جودا لە ھەموو كچان، ھۆپھاي لە كورپان دەكرد، لە سەر ئەو ھەموو جوانىيەى خۆى، جوانىيە ژنانە، ئەۋەى ژن نىيە خۆزى بۆ نەخوازى، كەچى رەفتارى، رەفتارى كورپ بوو، ھى لە ھەندىش دەيزانى كە ئاغا بۆ خۆى داناو، چۆن دەبىن بىر لە كەسىكىدى بگاتەۋە!

+ كورپ داستاننوس، قسەكانم جوان بنوسەۋە .

- دل لە دل مەدە، بە دلى تۆ دەبى.

ده پېدا، پېدا، پېدا

سوارو، پېدا...

ماينى سوارو، سپيه

پنتوک پنتوک سور تېدا.

سهرى من سورمايه، له وي سوارو

ل سهرى ناشيباي دهر كه تيه به وي سپېدا

سوارو، تو بېژه من

دلې ته چ دخازى، چ تو ئينا

بؤ وي ئاقارى، ب وي رېدا؟

من مهلاى داستان، نهو رژه به ديار سوارهكې سهرى
 ناشيباوه، له بن تيشه بهردى، نهو لاوكم بؤ هات، به دهنكى
 نهوى، هر خؤم و بهرد بيستان، به ديار ماینه شپوه گؤتمه وه و
 خؤم نيشانى نه دا.

له دووره وه ماینه كم دى، هاتم هاتم، نه مهيشه بمينى، هه وه
 ماینه كې ستي خانه، نهو كچهى ناوى نام مهلاى داستان، ماین و

ستی له دووره وه دهناسرینه وه، ماینه که ی له خواری روو له بلندی
ناشیبا، روو له مالی که ریم، راوه ستاوه، ناوه ناوه ناوړ له
دوروپشتی ده داته وه، ده لئی ئیشکچیه و ئیشکی له ناشیبا
گرتووه، له بن بهردیک خوم گرت.

که ریم، چما نه و کچه ی ده تگؤ، دلی بردووم نه وه یه! له خوت
خه نی، نه مریت به ده ست خوت هیئا، نا، نابن، نه و کچه
سه رکیشه، به حه زه تی یوسفیش راونا کرئ، بزانه، کن ماینه که ی
هیئا وه ته ئیره! یان داخوا ستی به هله، بو شتی، ریی که وتبیته
ناشیبا! نه دی له کوین؟ تو بلئی چووبنه ماله که؟ که ریم ماله که ی
خوی نیشاندوه؟! تیناگه م.

چند جفاره خوړئ له بن بهرده که مامه وه، تا نه هاتنه ده ری و
خوی هه لته دایه سهر زینئ، باوه یم نه هات، نه و سواره ی میوانی
که ریمه ستی بیت، دوا ی به ینیک، هه لکشام، له دووره وه:

+ له کاتیکی باش هاتی.

- بو، خو خواردنت لی نه بپاوه؟

+ نا، هه ر حه زمکرد، بتبینم.

که ریم، خوشی و خه نده ی لیده باری، بیوه ی من چ بیرسم و بلیم،
به وردی پتوهندی خوی و ستی گیرایه وه، منیش که ده من بوو،
دلیم بو ستی لیده دا، هه ریم به خومدا، له و ساته به دواوه وه که
خوشکی خوم لییبپوانم، هه ریم برده سهر.

سەربردەى بازەكەش ھەر ئەر ئۆزە بوو، بە تەنیشەت يەكەوہ
بووین، ئاگامان لیبوو، ئاغا و تەنگچیانى بازىان دابووہ بەر
فیشەكان، كەرىم گۆتى:

ئۇستە دەيخەمە بن دەست و پىيان، بەلام تۆ بېرۆوہ با نەتبىنن.
من دووركەوتەوہ، لە زۆر دوورەوہ ئاگام لیبوو نیشانەيان
داناوہتەوہ.

رۆژى دواتر پېكەوتم، كەرىم لە گەل ئاغا رېككەوتوہ، ئوہ بوو
من چووم مالاكەيم لە كەرى باركرد، كەرىم نەھاتەوہ ئاوايى
خۆمان، لە بن ئاوايى مالى ستى يەكمان گرتەوہ و دواترىش،
خەلك باوہريان ھات كە كەرىم ھەلاتووى سەربازى نىہ.
ئوہشەم لەبىرە:

+ تۆ دەزانى، ئاغا ستىي بۆ خۆى داناوہ؟

- دەمېكەم بەر لەوہى ستى بىلنى، من دەمزانى.

+ باشە، ناترسىي شتى بكات؟ بىرت لەوہ كرډۆتەوہ؟

- نا...

+ ناترسىي، يان بىرت لىي نەكرډۆتەوہ؟

- ھىچيان.

+ برا، نه وها نابي .

که مي داما، بزه يه کي هاتي:

قسه يه کم بيستوه، نازانم هي کتيه، ده لي:

له نه وين، نه ترس هه يه، نه بيرکړدنه وه .

گوتم:

به راستي تو باش ليډراوي .

گوټي:

نه سيامه ند، نه خورشيدى چاوبه خال وهک منيان به سهر
نه هاتوه .

چاویکم بۆ بکیشه

له شیشه و رنگ له هی کهس نا

تهنها له چاوی خۆم بچن

نه به تاو نه به ناو

نه به کات، کلن نه بئ، رنگی نه چن

به دیتنی وی، مهست و حهیران بووم، له شار هی وا جوانم نه دیبوو، له ناو به گزادان و جوانزادانیش کچی وا جوان نه بووه و نابیتتهوه، تا دهست ههلبیری که له گهت، که مه ر باریک، دوو چاوی رهشی گهشی گه و ره، روومهت سیوی لاسووره، لیو فستقی، که پوو قهسپی، گهردن کیل، باسی کوئی بکه م، جوانیی ئه و کچه ناهیتته گوتنی، له بن رهفته که یه وه، پرچ نا، که ژۆک بوو به سه ر شانیه وه هاتبوونه خوارئ، له گه ل کچه پلکه که ی هاتنه مائئ.

تا دل ده لئ زئ، خوین شیرین، به ژه هره وه ده خورا، زار شه کر، خۆ کاتی بزه ی ده هاتی به تو با قووتت دابا، چما له گوند کچی وا هه یه! تا خودای جوانی ده لئ به س، شوخ و وه شته بوو، هر که سئ که ره تی ئه و فینۆسه ی دیتبی، وه شتی دیتنی ده کات، ئه و جا ساده و بئ فیز، یه که م جار بوو خۆزگه بخوازم کوپ بام و ئه و کچه

دەزگىرانى من با، خۆزگەم خواست، تىلىمى لە جوانىيەكەى ئەو بام
بە جوانىيى ئەوئە .

ئەو كچە گوندىيە بەو ھەموو جوانىيەى خۆيەو ھات و داواى
لەيمكرد، لە سەر دەسروكەيەك چاوى بنەخشىنم، گوتم:

كچى، چاوى تۆ بە من چۆن دەنەخشى!

بە چاوى پارانەو، پارانەوئەيەكى وا، ئەگەر گيانمى خواستبا،
نەمدەگو نا:

چاوەكم، ئەو چاوەم بۆ بكيشە، دلم مەشكىنە .

دەستم لە مى كرد:

گيانەكم بۆت دەچنم و دەنەخشىنم، بەلام ئەو چاوە جوانانەى
تۆ، نەك ھەر بە من، بە ھىچ نىگاركىشى ناھيتە كيشانى .

بەزەيەكى واى كرد، تەنھا لە خۆى دەھات:

- دەزانم، تۆ دەتوانى ھەموو شتى بنەخشىنى، ئى خۆ چاوى من
لە ھى تۆ جوانتر نيە .

+ كچى، چاوى وەك تۆم ھەبا، دلم دەھات نىشانى خەلكى
بدەم! دە تۆ بە من بلئ، ئەو چاوانەى خۆت بۆ كيئە؟

- كاتى بۆت نەخشاندم، پيئدەلئيم .

+ داخوا كه سئ هه يه شايانى ئه و چاوانه بێت؟!

- نه گهر ببيني، وا نالتي، ده لتي ئه و كوپه قوزه چۆن دلي داوه ته، ئه وه سهر به پشه .

تيگه يشتم چ ئه وينئ، هه ليگرتوه و ده يه وي دوو چاوي خوي له سهر ده سروكه يه ك بنه خشيئ و به كوپه لاوكن خوي ببه خشيئ .

ئيدي هه ريم پيدا، ئه وه بو، گوتم:

سه ره تا ده بي له سهر كاخه زئ بيكيشم، پاشان له سهر ده سروكه بينه خشيئم .

گوئي:

باشه، به لام توخوا با وهك خوي بئ، هه ر ديتي بيناسيئته وه .

به رانه ريه كتر دانيشتين، كه وتبوومه ناو چاويه وه و نيازي خوم له بيرچووبوو، ئاكام له پينووس و كاخه ز برابوو، به دهنگي وي له دهرياي چاوي هاتمه وه دهريئ:

+ كوا، ده لتي هيچ ناكيشي؟

- با ... با ... ده ليم با جوان لي وردبمه وه .

+ ئا، ئا، چاوه كه م با كتومت خوي ده رچئ .

ناوه ناوه ش دهستي ده خسته سهر لووتي و ده يگو:

هه ر تا سه ره وه ی لووتم ده ریچن .

دانه رۆژیکى برد، تا دوو چاوم خسته سه ر کاخه ز، به لام به
دلّیشم نه بوون، چاوی ستي له کوئ، هی سه ر کاخه ز له کوئ! له
چاوه کان ورد بۆوه، به سه ری دوو په نجه سه ری کوّلمی خۆی گرت،
ناوه ناوه ئه و جووله یه ی هه بوو:

+ زۆر به دلّم نیه .

- ده زانم، منیش به دلّم نیه، ئه دی نه مگوت: که س توانای
کیشانی چاوی تۆی نیه .

پێکه نینى پێکه نی، من ته نها له که وى ناو رکه کانی کوّلانی
قه یسه ری، قاسپه ی وام بیستبوو، گوتی:

+ کچن، تۆ چ ده لّی! ئه و چاوانه زۆر له هی من جوانترن، کوپه
لاوکیى من بیبینن، ده لّی خۆزگه، چاوی ستي منیش هینده جوان
با .

ستی به و قسه یه هینده یدی خۆی شیرین کرد، گوتم:

بزانه، کیشانی چاو له سه ر کاخه ز زۆر گران نیه، به لام که له
سه ر ده سرۆکه ده یچنى، که له ک زه حمه ته و کاته کی که له ک زۆری
ده وئ .

گوتی:

+ چەند؟

- ديار نيه، به تاييه تي چاوى تۆ، رەنگە چەندان جار بيجنم و
هەلۆه شينمەوه، چەند مانگەكى پيڤەچن.

+ هەر چەندى پيڤچن، با بچن، گرنگ ئەوهيه له چاوى خۆم
بچن.

کچه پلکه کهى گوتى:

هەر کاتى تهواو بوو، به هەر ريگه يه ک بن، بۆت رهوانه ده که م.

له ههستاندا، ستى پارچه زيرپيکى خسته مستم، گوتم:

ئوه چيه کچن؟

گوتى:

چاوى من هينده ناهينى!

نۆر ههوليدا، ليم وه رنه گرت، به وه به پريم کرد که دواى
نه خشاندى چاو و برۆ، لايوه رگرم.

نۆرى برد، تا دوو چاوى ستيم خسته سەر ده سرۆکه، ئوه بوو
له و ماوه يه ش مالى کچه پلکه شى له شار نه مابوون، باريان کردبووه
گونديکى ئه و سه ره ي شار، دواى ساليک پتر، رۆژيک به ديار که وت
و ده سرۆکه ي برد و گوتى:

منیش بهینیکه ناگام له ستی نیه، هەر هاتوچۆیهک ببی، بۆی
دهنێرم.

ئهوه سهبردهی من بوو له گهڵ چاوی ستی، چاوهکانی، وای له
چاوهکانی، درهنگانی ئیوارهیهکیش، درهنگانی ئیواره، بهو شهوه،
چاوهکانی دوو ئهستێره بوون، به سهرقهلاتهوه، ئای...

ئەو رۆژەى مالى كەرىم ھاتە ئاوايى، سىنى نەيدەزانى لە كوئى
خۆى بشارىتەو، بۆوئى خەلك ئەو خوشىيە بە روويەو نەبين، كە
بە ئاشكرا دەريدەخەست گۆرانیكى گەورە لە ژيانى روويداوە، نۆرى
لە خۆى كرد، بۆى نەشاردراو، بۆيە دەبوو دەرئەكەوئى و كەس
نەبينى.

دوور بە دوورى دىتى، لەگەل دايكى لە كن دارتووەكە بە لای
مالى نەنەى خەونزان سووپانەو، لەولا، لە پەپگەى دئ، بە دوو
سى رۆژ، بە فەرمانى ئاغا خانوويكىيان بۆ قيتكردبۆو.

خەفتەيەكى نەبرد، كەرىم بوو كوپى گوند و خەلك وەك
ھاوگوندىك لىيان دەپوانى، ھىند گران و سەنگين بوو، ھەموو
خۆشيان دەويست، لە راستى كچان سەرى دادەخست و بەشەرمەو
سلاوى دەكرد، لەگەل ستیش ھەروا بوو، ستیش راھات و بە
شيوەيەك رەفتارى دەكرد كەس گومانى بۆ ھىچ چئى نەچئ.

ئازايەتى و نیشانىكىنى كەرىم زوو بە ئاوايدا بلۆبۆو، بەرە
بەرە، ئاوايى ئاوايى، ھەردوو ديوى ئاشيباي گرتەو، كەس نەما
ناوى وى نەبيستى، ناوى وى، لە بەردانەوئى بازەكە و سى
گوللەكەى ئاو جغزەكەو كەوتە سەر زاران، مايەكەى ستیش پترى
ناساند.

ماينه شئ، هئ له ستي لئنه ده گه پړا سټېبري هيچ كه سټيكيشي
بيته سر پشتن، خو نه گهر نه سپټك، نيره كه رټك لئى نزيك
كه وتبانه وه، به قه مپال و لووشكان دهيكوشتن، ئيدى كه س
نيدده وټرا توخنى بكه وئ، ماینه شټس به ستیه وه گوند گوند ناويان
ده پوئى، روژيک ناغا، گهنجانی گوندی خړ كرده وه، گوتی:

هر كه سئ، ماینه شئ رام بكات و سواربيت نه كه وئ، چ بخوازي
دهيده مئ، له وه مووه ته نها سئ كه س، هاتنه پيش، ماینیان به
زين و لغاوه وه هئنا، نه وه يه كه م جاريش بوو ماینه شئ لغاو به
دهوى خوئيه و ببينئ، ستي جالوى ماینى دا ده ستي بابى،
تياپاويكى دايه كريم و دوور كه وته وه .

گهنجى يه كه م هات، چند جارئ به ده وريدا سووپايه وه و فيكه
بو ليدا، پټى خسته سر ئاوزه ننگئ، ماین له خوئى هالدا، به
دهورى خوئدا وهك فرېږو كه سووپايه وه، هئنده ي نه مابوو، بيخاته
بن ده ست و پټى خوئيه وه، گهنج كوئى نه دا، دواى كه مئ ديسان
پټى خسته ئاوزه ننگئ، ماین هه ستايه سر پاشوو، خو راوه شاندى
خوئى راوه شاندى زورى نه مابوو زين بفرئ، گهنجيان له وه سر
هه لگرت وه، خوئى له سر پټ رانه ده گرت.

گهنجيكتر هات، له چاو تروكانئ خوئى هه لدايه سر زينئ،
پنده چوو ماینه شئ چووبيته خه ياله وه، يان سهرى له وه ته پرده ستيه
كوپه سوپمايئ، كه مئ له جئى خوئى چه قى و نه جوولا، له پر هاته
سر پاشوو، كوپه ده لئى كه تيره يه به زينه وه نووساوه، ماین له

سەر پاشوو، دەستەکانی وا لە ئاسمانن، بە دەوری خۆیدا
دەسووراپیوه، چ کهسێ جوولە ی وای لە هیچ ماین و ئەسپن
نەدیتبوو، هەموو چاویان زەق و زاریان بەش بوویوو، کوپە هەر
وا بە سەر زینەوه، ماین ماندوو بوو، دەستەکانیشی هاتنەوه زەوی،
هەموو چەپڵەیان بۆ کۆره لێدا:

دە ی، ئێستا تاووه .

ستی لەو سەرەوه، چاوی لێیه، خەم بە دەم و چاویوه دیاره .
گژوگوم ماین چۆکی داداپیوه، زگی گەیانده زەوی و گەوزی،
سوار کەوتە بنی، گەوزی و هەستایهوه و سوار لەو گۆپە راکشا و
لاتە عەردیکی گرت، ئاویان پێدا کرد، بە خۆ هاتەوه، دەستی بە
سینگیهوه، گرتووه، پێدهچن چەند پەراسووکی شکابن .

ستی هەناسە ی خوێشی هەلکێشاو گەشایهوه .

کوپە کەیدی کەشایهوه و نەوێرا خۆی لێدا، ئاغا گوتی:

دە ی، کەسێتر هەیه خۆ لێدا؟

کەس نەبوو .

ستی بە لا چاوی تەماشای کەریم دەکات و سەری لێی سوپماوه،
بۆچی بەشداری لەو پێشبڕکێیە ناکات، ئاغا گوتی:

دە ی ئەگەر کەس نەما، با پەرته ی لێبکەین .

که‌ریم به شه‌رمه‌وه:

ئاغا، ده‌لّی چی منیش خۆم تاقیبه‌که‌مه‌وه.

ئاغا:

که‌رپه، شه‌وه باز و جفزنیه.

که‌ریم:

با بزانم، یان تیده‌چم، یان ده‌رده‌چم.

ئاغا:

باشه، به‌لام وریای خۆت به، خۆ به چاری خۆت دیتت...

که‌ریم، نه‌رم نه‌رم به‌ره‌و ماین چوو، ته‌واوئ به‌رانبه‌ری راوه‌ستا،
که‌وته لیو جوولان، وه‌ک بلّی، پپیبلّی:

بمناسه‌وه، شه‌وینداره‌که‌ی ستیم، به‌ ده‌ردی شه‌وانه‌م مه‌به.

چوو ده‌ستی به‌ بژیدا هینا، که‌من بن گوئی خوراند، دلّیا بوو
ده‌یناسیته‌وه، پیی خسته‌ ئاوزه‌نگی و خۆی هه‌ل‌دایه‌ سه‌ر زینّی و
تاوی دا، به‌ به‌رده‌م سستی دا بالّی گرت، دایه‌وه لای دارتوه‌که‌ و
په‌پیه‌وه شه‌و به‌ر و له‌ به‌رزاییه‌که‌ ده‌رکه‌وته‌وه، تا نزیک گۆرستانه‌که‌
رویشت و گه‌پایه‌وه، هه‌موو ئاوازی هاتنه‌ ته‌ماشاکردنی، باوه‌ریان به‌
چاری خۆیان نه‌ده‌کرد، مایه‌شیی سستی و سواریکیت‌ر له‌ سه‌ر زینّی!

له هاتنه وه خۆی گرت و ته ماشای ستی نه کرد، ترسا نه و خه لکه
ههست به شتی بکه ن، به چه پله ریزانه وه به خیره اتنیان کرده وه،
ئاغا گوئی:

به من بلێ، تو چ جادوو یه کت له ماین کرد، نه وه له بن لیوانه وه
چیت خویند؟

که ریم به پیکه نینه وه:

من و جادوو! ته نها له خودا پارامه وه، که دلی ماینه شی نه رم
بکات.

ئاغا، سه ری بادا:

تیناگه م، له وه تیناگه م، ده ی له وه گه پئی بخوازه، هه زت له چیه
بخوازه .

که ریم:

ئاغا، هیچ ته نها خوشیت.

ئاغا:

شه رم مه که، شتی بخوازه .

که ریم:

ته نها خوشیت.

ئاغا سى جاران گۆتى: كەرىم شتەك بخوازه .

كەرىم ھەر سى جاران خۆشى ئاغای خواست .

ئەو رۆژە لە رووی ھەرچى كۆپى ئاوايىيە، نيشانى ئىرەيى ديار
بوو، ئىرەيى بە كەرىم، لە چاوى ھەرچى كچى ئاوايى ھەيە، بە
كچى ئاغاشەوہ تاسە دەخوئندرايەوہ، تاسە بۆ گەيشتن بە باوہشى
كەرىم .

ئەو كۆپەي كە ماينەشى زوو ھەلیدا و نەيەشت بگاتە سەر
زىنى، گۆتبوويە كەرىم:

+ ئەگەر من لە جىيى تۆ دەبووم .

- چىت لە ئاغا دەخواست؟

+ رادىۆ، دەمگۆ ئاغا، رادىۆيەكى ھەك ئەوہى خۆتم بۆ بکەرە .

- ھەندىكم بىتە دەست، من دەيکرم و پىکەرە گۆيى دەدەينى .

كۆپرەكەيدى، ئەوہى ماين دوو سى پەراسووى شکاند، گۆتبووى:

+ كەرىم، من لە تۆ ناگەم، بۆچى داواي شتىكت لىي نەکرد؟

- پىويستم بە ھىچ نىيە، تۆ لە جىيى من بايت، چىت لىي
دەويست؟

+ كچەكەي .

- کچه که ی؟! -

+ تۆ شیت بوویت، یان له و ولاته نه ژیاویت، بیستووته ئاغا کچ
بدنه کرمانج؟! -

- نا، به لām ئاغا ی ئیمه دهیدا.

+ به چ دهزانی؟ -

- تۆ نه و ئاغا یه ناناسیت، کاتی هه ری دا، ده بیاته سه ر.

+ ره نگبی بۆ مالی دنیا وا بیت، بیته سه ر کچ و نه و شتانه نا.

- نه گه ره له جیی تۆ ده بووم، ئیستا زاوا ی ئاغا ده بووم، ئاغا که
هه ری وا ده دات، داوا ی ژنه که شی بکه یت ده دات، ته نها ستی
نه بی.

+ نه وها کو شته ی سته ؟

- ئاماده یه هه موو ئاوا یی له سه ر ستی بسووتینی.

+ نه و جا ستی نه وی ده وی؟

- به ده ست خوی نه، نه یه وی.

+ باشه که یه نو به یه نیکت له گه ل کچی ئاغا هه یه ؟

- له نیوان خۆمان ده رنه چی! هه سته ده که م نه ویش دلی بۆ من
لیده دا، به لām ترس ده ست و پیی به ستوه.

+ گرفتى تۆ نۆر ئالۆزه .

- تۆ به من بلى، بزانم، تۆ چيت به و ماینه گۆت، کوو که مۆت کرد؟ پىمبلى، ئى، ئه وه خوايه، له گره ويکیدی ببه مه وه .

+ من زمانى وى ده زانم .

- فیرم بکه .

+ فیر نابى، جگه له من کهس زمانى ماینه شى فیر نابى .

- ده ترسم، تۆ شتیکت کوپه، نه گهر نۆر ترسناکه
نه کهى ...

+ مېشكى خۆت ئالۆزمه که، هېچ شتى له گۆپى نیه، من زمانى ماین ده زانم و ته واو .

ههر له و سه روبه نده، رووداویکیدی پتر ناوی که ریمی به چیا و ده شتا بلۆ کرده وه و هینده ی نه مابوو، به رگی نه فسانه ی له بهر بکه ن، هه وāl به ئاوايیدا بلۆبووه :

ئاغا و تفهنگچيانى، له بهرى ئاشيبا ده ور دراو ن، له چوار لاهه ته قه يان له سه ره .

که ریم خۆى به ست و به کپى به ره و مالى ستى هات، ئه وه به که م جاره بچيته مالىان، دايكى ستى، گوتى :

شيره که م بيانگه يى .

ستی هیندهی بلّی یه کو دوو، ماینه شیی زین کرد و جلّه وه که ی
دایه دهستی که ریم و پهنجی به پهنجی که وت، دوی دیداره که ی
ئاشیبا، ئوه یه که م جاره وا لیکدی نزیکیبنه وه، ستی گوتی:

ئاگات له خۆت بی.

دوو له چاوی دایک، که ریم بۆ تاوی چاوی له چاوی بری،
گوتی:

من هیچ به سەر نای.

ماینه شیی تاودا، له ئاقاری کانی ئوین شه پ گهرمه،
نزیکه وته وه، له سهر به رزاییه که وه، بۆ تاوی بهری خۆی دایه
به ره ی شه پ، پیکه وت، له چهند قۆلّه وه هیرشه و تهقه له کوپوه بۆ
کوپی، ماینی له بن گابه ردی به سته وه، به پیدزه شوپ بۆ وه
چۆمه که ی پیش خۆی، تهواوی چۆم و چۆم هه لکشا، له و سهر وه،
له سهر زگ به گه وه که دا هه لگه پا، له وئ دوو گابه رد به تهنیشت
یه که وه، ده تگوت که لینه که ی نیوانیان بۆ که ریمیان هیشته وه، له
نیوان دوو به رد دامه زرا، هه ندی نه یاره کانی جوان لیوه دیاره،
هه ندیکیان دوو و هه ندیکیان نزیکن، سیړه ی گرت، بیریکه وته وه،
که هه رتی به خۆی دابووم تا بۆی بکری، گولله ی وی به سهر و
دلی کهس نه که وئ، گولله ی وی مه رگ نه هینی، ته نها برینی
لیبکه ویتته وه.

به فیشه‌کی یه‌که‌م تفه‌نگچه‌کی خست، ته‌رده‌ستانه رووی خوی
وه‌رگیترا، سی‌ره‌ی له تفه‌نگچه‌کید‌ی گرت و هاواری لئ به‌رزکرده‌وه .

دوژمن سه‌ری لیشیوا، نه‌یده‌زانی نه‌و گوللانه له کوپوه دین، تا
جیی که‌ریمیان دیته‌وه، سئ چوار برینداریتریان دا، ئیستا که‌ریم له
سئ لاه و له شه‌ش حه‌فت تفه‌نگه‌وه ته‌قه‌ی له سه‌ره، به‌لام گوئی
لئ نیه، جیی قایمه و فیشه‌کیش به فیپۆ نادات، ده‌نگیک له‌و سه‌ر،
له قه‌دپاله‌وه:

قوریانی ده‌ست و تفه‌نگت بم، که‌ریم، ده‌ستیان لئ مه‌پاریزه .

قۆری نه‌برد، هه‌پشبه‌ران، به برنده‌ره‌کانیا نه‌وه که‌وته‌ن پاشه‌کشه،
له‌و کاته که‌ریم نه‌گه‌ر مه‌به‌ستی با، ده‌یتوانی هه‌ندیکه‌ترشیان لئ
بخات .

به‌ره‌ی ئاغا که یازده تفه‌نگچی بوون، سئ برینداریان هه‌بوو،
برینه‌که‌ی ئاغا سووک بوو، بابی سئ ده‌ستی له ملی که‌ریم کرد:

به هه‌چ له چاکه‌ت ده‌رناچم، مه‌گه‌ر بتکوژم!

ئاغا ماچی کرد و گوئی:

تۆ نه‌بایت، ئیمه‌ تیاچوو بووین، له ناو گوپیش نه‌و نه‌به‌ردیه‌ی
تۆ، له یاد ناکه‌م .

ئىدى شەپى بنارى ئاشىبا، بوۋە چىرۆكى بەرناگردان و بابى
ستى لە ھەمووان وردتر و ژنى ئاغا لە ھەمووان جوانتر
دەيگىرپايەو، ستى نۆر ھەزىدە کرد لە زارى كەرىمەو ھە بىيىستى .

وا گەشتینه وه به هار، خانووه کانی ئاواپی، له دووره وه، له بناری
 چیاوه ده لئی چه ند پنتیکی له شیوه ی ده نکه گه من به سر
 سوخمه یه کی عه رد که سکه وه، چیا له هه زار جوگه له ی باریک و
 ناسکه وه ئاو ده پزینیه پیده شته وه، تازه باران لییکردوته وه،
 ئاسمان روون روون، گهردیک له سر رووی ستی ببینه وه به بهری
 ئاسمانه وه ناییینی، خۆر ده رکه وت، به لام درهنگ که وت، به دلۆپه
 باران رانه گهشت تا په لکه زێینه یی به رووی ئه و دوو ئه وینه داره دا
 بته خشیینی .

له نزیک کانی ئه وین، که ریم و ستی له سر بهرده تاتی، له
 ته نیشته یه ک له سر چیچکان دانیشتون، له دوا ی ژوانه که ی
 سه ری ئاشیبا، ئه وه ی ماچی یه که می گرت و تامه که ی تا هه وکه له
 زاریانه، ئه وه یه که م ژوانه، ماینه شیش له سر بهرزیایه ک
 تۆبه تداره .

که ریم ساقۆکه ی داکه ند و رایخست، ستی ده ستی خسته سر
 چۆکی که ریم، که ریمیش ده ستی چه پی له سر ده ستی وی دانا و
 ده ستی راستیشی له سر شانی، ستی ده لئ:

ده ی شه ره که م بۆ بگێره وه، کوا کامه به ردت کرده سه نگر؟

ئاماژه ی بۆ بهرزیایه ک کرد:

هۆ وهته، له وێم به لām تۆ واز له شهپ بهێنه، من ههزم له باسی
شهپ نیه .

ستی دهسته که یتری دهخاته سهه دهستی که ریم و ده لێ:

شهپ ده کهیت و خوین ده پێژیت و ههز له گێرانه وهشی ناکهیت!

که ریم توند شانی گوشتی:

ناچاری نه بێ، بۆ راوه به رازیش تفهنگ هه لێناگرم .

ستی خۆی پێوه نووساند، که ریم توند گوشتی و کهوتنه ماچی
قووله وه .

ماینه شێ به حیلێ به ناگای هێنانه وه و تییگه یاندن درهنگ
کهوتوون، که ریم هه ناسه یه کی هه لکێشا:

- ئێ، چاره؟

+ چاره ههه ئه وهیه، بێیه داخواییم، هه چهند سهه له شاخ دانه،
به لām ههه ده بێ وایی .

- وایه، کزیه تی، وا ده کهم .

+ دایکت بنێره لای دایکم با جارێ ئهوان بزائن، دواهی ...

- سبه ی ده بنێرم .

+ تۆ ده بێ زۆر ناگات له خۆت بێ، ئاغا

+ چاكەم بە سەرىيەو ھەببۇو ۋە منىيى زۆر خۆشەوئى، ئەگەر
بىزانىتەو، باوھپ ئاكەم....

- كە من بىيمە گۆپئى، كەس ئاناسىت، دەست لە بابى خۆشى
ئاپارىت.

+ تۆ خەمى مەنت نەبئ.

ستى سوارى ماينەشئ بوو، گوتى:

چەند خۆش بوو، ئىستا بە جووتە، بچوبايەو ۋە ئاوايى...

كەرىم:

رۆژئ دئ...

ستى:

لە رۆى خۆش بپۆ، با شەوت بە سەردا نەيت.

كچئ، ئەو چە گۆ؟! بلىتو، بلىتو! نا، ئە من گۆيم لىبوو، ئە
تۆش قەسەى وات لە زار دەرچوو. زارت داخە ۋە بىبپەو، بەردىكى
ۋاى لە سەر دانئ ھەلنەگىرئى، وس وس، ئە تۆ كوپت ھەيە ۋە ئە
مەن كچ، بابان وپران، ديارە بە خۆ ۋە كوپەو لە گۆيى گا
نوستوون، ئازانن كچى مەن بۆ ئاغايە، چما ھەر كەسئ، بە لايدا
بچئ، بە دوو فېشەكان سەرى ھەلنەگىرئى، ئەمەن بۆ تۆمە ئەگەر لە

خه می کوپه که تی نه گه ده ته وی مه رگی نه بی نی، نه و قسه ی من بیستم، که س نه بیستیتته وه، له بیر ی خۆت ببه وه، به کوپه که شت بلئی، خه یائی وا له سه ری ده رکات، چ نۆر که نۆره، له خوا به زیاد بیته، قیت و قۆزه، ده ست له سه ر هه ر که چئ دانئ...

زاری به ش بۆوه، ورته ی لیوه نه هات، هه ستاوه و بی ماللای بی هاته ده ری و لۆزه لۆزه ری مالئی گرت، به گریان وه ورد و باریک قسه کانی دایکی ستی بۆ کوپه که ی گپرایه وه و گوتی:

+ کوپم، نه مگوت، سه ر له شاخ دانه .

- نه دی منیش نه مگوت، چاوه پئی نه وه لآمه بکه .

+ نه دی چ ره وای خودایه، وا له من و خۆت ده که یته؟

- دایه، هه ر ده بی وابئ، تو خه م مه خۆ، له بیر ی خۆتی ببه وه .

دایکی ستی دره نگتر تیگه یی له دلی که که ی چ نه وینئ هه یه، چ ئاگرئ هه یه، نه و رۆزه بوو ئاغا به پئی نه ریت، داخوایی ستی له بابی ستی کرد، له خۆشیان بالیان گرتبوو، ئاغا ده بیته زاویان، ئاخه تا هه یینئ رووینه دابوو، له و ده ورو به ره، ئاغا که کرمانج بخوایی، ژن و ژنخوایی ته نها له نیوان خۆیان بوو، نۆر دوور رویشته، ده که یشته ناو شیخان، له نیوان ئاغا و شیخان، ژنخوایی هه بوو، به لآم له گه ل کرمانجان نا .

داک و باب چەند روژ و شەو قسەیان بو کرد، سستی وەک بلیی
هەر گوئی لییان نیە، قسەى خوش کەلکی نەبوو، باب هەلچوو،
شەویک:

کچە تیو، بە خوشی نا، بە ناخوشی، بە دەست و پێ
بەستراوی، دەتەمە مائی ئاغا.

ستی:

لە دەستدئی، بەلام بە دەستی خۆم ئاگا کەت دەخنکینم.

باب تەنگی لێ راکیشا، دایک کەوتە سەر دەست و پێی و
پیاوێکی سارد کردەو.

ئاغا، بەوێ زانی، بابی سستی گازکرد:

لەگەڵ کچە کەت نەرم بە، من پەلەم نیە، ئێو سالی نا سێ
سالیتر، ناچار دەبن و دیتە رایێ، بەلام ئاگادار بە کەس بە لایدا
نەیت.

بابی سستی:

ئاغام، خەمی ئەوەت نەبن.

دایکی سستی لە زاری پیاوێکیەو، قسەى ئاگای گەیاندهو
کچەکی، سستی بەوێ ئاهێکی هاتەو بەر، دایکی گوتی:

کچم، بە من بلی، تۆ هیچت لەگەڵ ئێو کوپەى زریخ هەیه.

ستی له سهرهخو:

مه به ستنت که ریمه؟

دایک:

له و زیاتر کټیه!

ستی زور بټیاکانه:

ئا، زور شتم له گه ل ټو هه یه، بږو به بابم و ټاغا که تان بلئ.

دایکی له ټامیزی گرت ده سستی له ناو پرچی گټړا و هون هون
فرمیټسکی به سهردا باراند.

گه یشتینه وه ره زیه، له بهری ټاوا بیه به یښ نا به یښ
گټړه لورو که یښ هه لده کات و ټاوا بیه له پووش و په لاش ده گرت، له و
پایزه وه کانی ټوین که دوو سټ دیمکه ټاوی تیدایه، له بن سټ
چوار په له هوری سټی، که یه کیان له رهنګ و شیوه زور له
ماینه شټ ده چټ، سټی و که ریمی به یه که یانده وه، له پال بڼه
دره خټیکې کور تیله ی رووتبږوه، ده لټی کوترن شان به شانده وه،
سهریان به یه کتر کردوه، ماینه شټش له سهر به رزاییه که ریوانه و
چاو به چوارده وردا ده گټړټ، هیښد نهرم و له سهرهخو ده دیښ،
بایه که ش، ټو بایه ی نهرم هه لیکردوه و ده دا له که زی سټی،
و شه یه که لیان نابیسټن.

ستی که هر نهوئا هه ناسه ی له بهر ماوه که مێ دهنگ
هه لده بێ:

نهو مه که، تووشی به لایه کت ده کهن، نا نهو نابیت.

که ریم ماچکی سه ری کو لمی ده کات و ده لێ:

ناچارین، هر نهو ریبه ههیه، وا ده کهین، بۆوهی قسه ی نهوم
نهیه ته سه ر، رهنگه دوایی بلی...

ستی:

که ریم، مه که، ده تکوژن، به خودای ده تکوژن.

که ریم:

مه ترسه، نامکوژن، ناغا جارێ کاری پیمه.

هیشتا مابووی مایه شی بحیلین، گهیشه سه ر زین:

با، قسه ی تو بێ، زۆر هابیت له خو بێ.

تو نه بای، ده رمه کردی، ده ستی ردینه سپیه که تم شکاوه،
پێبلی نهو جاره لیخۆش ده بم، چونکه چاکه ی به سه رمه وهیه و
له مردن ده ربازی کردووم، به لام جارێکی دی هه له ی وا بکات، له
سه ری ناچن، بۆچی تو نازانی؟ نهو نازانی، من یه ک کچم ههیه،

ئەویش بۆ ئاغایە، ئەگەر دوو کچم ھەب، ئەویدیانم دەدا ئەو، بېقۆھ
پېتېلن:

من چ کچم نیە .

پیرەمێرد بە کۆخە کۆخ گەیشتەو ھەر دەرگای مائی کەریم،
بەر لەوێ زار ھەلێنن، کەریم گوتی:

دەزانم، مەگێتەرەو، لێم خوشبە کە ماندووم کردی .

پیرەمێرد:

ئەو پیاوھ پێناچن لە تیرە ی بنیادەم بێ، بە راستی خوبزە یەکی
پېسی ئاغایە، حەیف ئەو کچە لەو!

کەس نە یزانسی لە زاری کێو، ئەو چوونە داخووزیە چۆن
گەیشتەو ئاغایە، گازی کەریمی کرد، لە دیوھ خانن دوو بە دوو
دانیشتن، لە سببانن زوو تا بەرە بەری نیوھ پۆیین لە ژۆری مانەو،
کەمیکە نەبێ، بەشی ژۆری قسە و باسی ئەو دانیشتنە تا ھەوکەش
بە نھێنی ماونەتەو، ھێندە نەبێ ئاغائن بە خۆگرتن لە پەنای
دەرگاوە، بیستبووی و ژۆری دوا یی بۆ ستی گێر ابۆو:

ئاغا:

که‌ریم، نه‌ده‌بوو نه‌وه له‌گه‌ڵ من بکه‌یت، نه‌گه‌ر نه‌تزان‌بیا من بۆ
خۆمم داناوه .

که‌ریم:

ئاغا، من بیستم هی ئیوه سه‌ری نه‌گرت، بۆیه چووم، ده‌نا
هه‌له‌ی وا چۆن ده‌که‌م .

ئاغا:

من که شتی‌کم ویست، ده‌بی‌ت سه‌ری‌گرێ، ئه‌و‌پۆ نا، سه‌به‌ی .

که‌ریم:

ئاغا:

تۆ هی‌چت، له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌چه هه‌یه ؟ له‌ نزیکه‌وه

که‌ریم:

نه‌خێر، ته‌نها له سه‌ر ماینه‌شی‌وه ده‌بی‌ینم، یه‌ک جار نه‌بی، ئه‌و
جاره‌ی به هانای ئی‌وه‌وه هاتم، چوومه مال‌یان و ماینه‌که‌م
لی‌وه‌رگرت .

ئاغا:

که‌ریم من له چاکه‌ی تو دهر ناچم، به‌لام نه‌وه نابین، له خه‌یالی
خۆتی دهرکه .

که‌ریم:

ئاغا:

به خۆت ده‌زانی به‌ره‌بابی مه، هه‌رگیز ژنیان نه‌داوه‌ته کرمانج،
من نه‌و نه‌ریته ده‌شکینم و کچی خۆمت ده‌ده‌م.

که‌ریم:

ها

ئاغاژن کاتی گازی سستی کرد و دوو به دوو دانیشتن و
دانیشتنه‌که‌ی دیوه‌خانیتی بۆ گێپایه‌وه، گوتی:

کچی، له چاوترا دیاره کوشته‌ی نه‌و کوپه قۆزه‌ی، ده‌زانی کیت
هه‌لبژاردوه، به خودای کچی منی بوئ، به گه‌لی ده‌ده‌م، کچی
نه‌که‌ی له ده‌ستی خۆتی بده‌ی، کچی نه‌که‌ی به به‌ر چاوی خۆته‌وه،
ئاغا خوینی له کاسه بکات، ده‌یکوژئ به خودای ده‌یکوژئ...

ستی ده‌لئ:

نا، خۆ من هیچم له‌گه‌ل نه‌و کوپه نه‌ی .

دېږ مه که، چاوپان، دهزانم ناگرت بڼی گرتووه، له منی
مه‌شاره‌وه، هریت پینه‌دای، دیتته داخوازیت؟

کا، ته‌ماشای ناو چاوم بکه .

ستی ته‌ماشای ده‌کات، ناغازن ده‌لن:

نهمگوت! نه‌وت‌ا وا له ناو چاوتته، له ناو چاوی خوت
ه‌لتگرتووه، نه‌ویش توی له ناو چاوی خوی پاراستووه، نه‌و کوپه
بویر و قوژه، له ده‌ست خوت نه‌دهی، کی کوپی وای
ده‌ستده‌که‌وئ؟ خودا له سر سهرانه وه‌ک بۆ تو ناگری گرتووه، بۆ
من بیگرئ، به‌گه‌لی ده‌که‌وم و ناغا به مال و منداله‌وه، به مه‌پ و
مالاته‌وه بۆ تو به‌جیده‌هیلیم .

گوئیگره کچن، له منی وه‌رگره، ناغا بشتخوازی، ته‌نها، چند
مانگیکه، ده‌تکاته‌وه، کاره‌که‌ره‌که‌ی جاران، کیژئی تی‌بگه، کرمانچ
نابنه ناغازن .

ستی:

نه‌وه ده‌زانم .

ناغازن:

ئ، که ده‌زانی ده‌بیت تا زوه، چاره‌یه‌ک له خوتان بکه‌ن، برۆ
هری پی‌یده که به‌گه‌لی ده‌که‌وی، سهری خوتان ه‌لگرن، من بایی
حفت سال زیپ و پاره‌تان ده‌ده‌م .

له شه و و رۆژێکدا نهوینی که ریم و سستی که و ته سه زاری
ئاوایی، به و هه ور و بارانه، په پیه وه، پێده شت پێده شت، رۆیی، به
چا دا هه لکه پا و ئاو دیو بوو.

شه وێکی تر سناکه نه و شو، شتی ده قهومی!

زهوی قور و لیته، ئاسمان هور و لیله، شهویکی
 نهنگوسته چاوه، بایه کی سارد، ده لئی له به فره وه هه لیکردوه، چاو
 چاو نابین، به لام ماینه شی ری ده بینته وه و ده زانی، نهرم نهرم
 پئی داده نی، به شیوه یی ده پوات، تا له ناوایی ده رچوو، چ سه گئی
 ههستی پینه کرد و چه پئی له هیچ لاه نه هات، به دوو سواره وه،
 له بستیا یی لای گورستانه که و رووه و روژاوا، رووه و چیا، لیژبووه،
 له خوار، ته وائی به ری خۆیدا گه پایه وه، له گه پانه وه، دهستی
 راستی گرت و به دهوی گوندا سوپایه وه، تا له پشت گونده وه
 هاته وه سه راسته پئی، چند جاری نه و پئی و ده وری کرد.

+ بۆ شوینبزرکردن وات کرد؟

- نا، که من دواده که ون و درهنگ به ری ئیمه ده که ونه وه، تا
 ده که یی، ده بی زور ری بگورین، وه ها سه ریان لیبشیوی، عه لی
 شوونه لگیش شوینپی ماینه شی نه بینته وه.

+ ده لئی چی شتی له سمی بکهین، بۆوهی هه نه بیینه وه.

- نه گه پتویستی کرد، وا ده کهین.

+ به وهی باشه، رهنگه سبهیش کهس نه زانی.

- بابت که ی دیته وه؟

+ له وانه يه دوو سبه ی، دایکیشم....

دنيا تاريخه، به وې باشه، ريگا راستانه و ماینه شې کيشه ی
رويشتنی نايه ته پيشې، سووی ژور سارده، ستي توند ناوکه دی
که ریمې گرتووه، تفهنگه که ی له نیوان زگی خوی و پشتی نه و دريژ
کردووه و قايشه که ی به ملی خویوه کردووه، روومه تی به ناو
شانیوه نووساندووه، بیري لای دایکيه تی و له بهر خویوه دوا
رسته کانی وی ده لیته وه:

کچم، نه وه بزانه، من له هه موو دنیا یی تاکه داکم که کچی خوی
به و شپوه به پیکردبې، هیچ دایکیک نه وه ی نه کردووه، من دهیکم،
یهک روژ خوشی تۆ، به خۆم و هه موو دنیا ناگورمه وه، برۆ،
ده زانم زحمه ته بتبینمه وه، به لام له هر شوینیک گیرسانه وه،
که سیکي به متمانه ببینه وه و بینیره، خه می منت نه بیت، هیچم به
سه ر نايه ت، تۆ له هر شوینیک بریت، با هه ناسه ی تۆم بۆ دینن و
به هه ناسه ی تۆ ده ژیم...

شه وه دیار نیه، ده نا ساقوکه ی که ریم ته پړووه له فرمیسکی
ستی.

که ریم، ده ستيکی گه یانده سه ر ده سته کانی ستي و ده لئ:

توند خۆت بگره .

ستي دیته وه سه رخۆ و هه ولده دات دهنگی گریانی پړوه دیار
نه بیت:

باڙو، من ناڪهوم.

ڪهريم هه سندهڪات پڙ ڇاوى فرميسڪ و پڙ ڦوپكى گريانه:

ڪيڙئ، نهوه چيه، بگهڙينهوه؟!

ستي پيڪه نينڀي ناسكى ٻو دهڪات:

باڙو، نهوه گريانى خوشيه.

- زانيت دهچينه ڪوئ، وا نيه؟

+ مالى شيخ، ئه رئ ڪئ بوو؟

- شيخى هه ويٽه، ناوداره و ڪهس له قسهى دهرناچى.

بهوشهه تووشه مائنه شئ، دوو ئه ويندارى سه ره لگرتووى
هه لگرتووه و تاريكى ده بڙئ، مائنه شئ دوو ڇاوى پئوه له ئه سستيره
دهچن و رئي خوى رووناڪدهڪاتهوه، له رهوهانئى خوى ناڪهويئ، له
جئ جيئ نه بيئ، به چوار پهله رئ ده بڙئ، وهڪ بلئي بزانيئ، ترسيڪ
له دواويه و له سهريه تي زوو بگاته جيئ.

سارده و تا دئ ساردرتر دادئ، ستي ده لئ:

ڪهريم، باران دادهڪات يان نا؟

ڪهريم سه ره لده بڙئ:

تاریکه، دیارنیه، هه وره که ی بارانیه یان نا، به لām وا تیڤگه م نهو
یهک دوو رۆژه، ئاسمان باراناوی ده بیئت.

ستی:

تو کوو ده زانی، ده باری یان ناباری؟

که ریم:

که میکی لیده زانم، فیربوونی نهو هه ندیک زهحه ته، به من بلی،
خۆ تفهنگ و نیشانه ت له بیرنه چۆته وه؟

ستی:

ده لێتی هه ستکردوو ه تووشی شه پ ده بین؟

که ریم:

نا، به لām نهو دنیایه ...

ستی:

خه مت نه بی، ده رزی نا، به لām سه ری که پووی ئاغات لۆ
هه لده گرم.

رێوبان که میک رووناکایی تیکه وت، ماینه شی ده لێتی تیره له
که وان ده رچوو، شه و چوو، به لām هه ور و لێلێکه رۆژیش
دریژکراوه ی شه وه، ستی ده لێ:

+ دەرزانى، ژنى ئاغا مستى پارە و زىڭى دامى .

- وەرنگرت؟

+ ئا .

- نەدەبوو وەرنگريت .

+ بەزۇر دايمى، نەدەبوو وەرنگرم؟! ها! قسەى تۆيە، نەدەبوو...

- تازە وەرنگرت و چوو، بىرى لىمەكەوہ .

+ ئا، خۇ ئەوانىش ئارەقەيان بۆ نەكردوہ، ھەموو ھى ئەم و ئەوہ، زىڭى و زىوى وان ھى پووشانە و سەرانەيە .

- وايە، كچى تۆ ھەر لە جوانى ئا، لە ژىرىش بى ھاوتاي .

+ ئەدى خۆت لۆ ئالئى؟!

توندىتر خۆى پىئوہ نووساند، دنيا رەش داگەپا، دايكرده باران،
كەرىم گوتى:

ئەوہ ئاوايى، ئەو تاريكى و بارانە بۆ ئىمە باشە، دوور لە چاوان
خۆ بە مالى شىخدا دادەكەين .

بنووسه، داستاننوس بنووسه، هیچ مه پە پێنه، هاریوونی
به رازه که ی ئه و ئیواره یه وهک خۆی بنووسه وه:

ئاگری له چاو ده باری، له سه ر ده رگاوه:

ئه وه ی بیستم، راسته؟! ستی کوا؟ کێوه چوو؟

به گریان هه، گوتم:

هه ر هینده ی تۆی لیده زانم.

قۆنداخه تهنه گیکێ له شانم دا، ئاگر له چاوم ده رپه پێ:

درۆ ده که یه، ده زانیته، تۆ ده بیته له پێش ئه وان به مریت، هه ر
هینده م بیست، نازانم چه ندی گوته و چه ندی کوتام، کاتێ وه ئاگا
هاتمه وه، به شه له شه له چوومه ده رێ.

داستاننوس جارێ له و گه پێ، وه ره ه ی من بنووسه وه:

بابی ستی لیم وه ژۆدی که وته، پیلی گرتم به دیواری دادام و
گوته:

کو په خوێ پیه که ته بۆ کوێ نارد؟ زوو بلی تا زارم پڕ گولله
نه کردووی.

لټی نه تر سام و هاوارم به سهریدا کرد:

هټی پیاوا! شه پری تو له گه ل کټیه؟ شهرم له خوت ناکه یت به گز
مندا دیت؟ نه گهر وا نازایت، بړو روو به پوو به که ریم بلن خو پری،
من چسوانم، تو چند ده زانی من هر هینده، چسوانم کوږه که م له
کوټیه .

دهستی به زر کرده وه لټمبدات، گویم له ناغا بوو له ده ریوه:

واز له و ژنه به یتنه، شه پری نټمه لیږه نیه .

هر به راستیش نه مزانی سهری خویان بو کوټی هه لگرت، سهر
له نیواړه که ی گوتی:

دایه، هه ری وایه، نه وشو بړوین، خه مت نه بی، زور نابات، له
شوینن ده گیر سټمه وه، هه ینیش وا ده که م تو بگه یته لام،
مه شترسځ، ناغا هینده ناپیاو نیه که شتکت لټکات .

نه نه زریځ دهستی به گریان کرد، ژنه ی خه وناوی هه لیدای:

مه گری، کچن مه گری، گریان ته واو، دهی داستاننوسه که م، هی
من بنووسه وه، ته واوم نه کرد:

دوايوه ی به هوش هاتمه وه، به شه له شه ل رویشتم، نه مده زانی بو
کوټی، خوم له حه وشه ی مالی ناغا دیته وه، هه رابوو له وټی، بیست
سی تفه نگی دهست له سهر تفه ننگ راوه ستاون، گویم لیږه،
به رازه که ده لټی:

ئاغا، من به دەستی خۆم كچه كەم دەكوژم، كوپه كەش به تۆ
دەسپيێرم.

ئاغا دەلێ:

نا، تۆ كەريم دەكوژی و منیش ستي.

بيرم له و قسه يه كرده وه، له دلێ خۆ گوتم:

تۆ بلێی هيشتا به ته ماي ستي بێت و دلێ نه يه ت بیکوژیت؟

كه مهك باوه يرم به و ليكدانه وه ی خۆم هینا و ئاهيكم هاته وه بهر،
گويم لييه ئاغا دهلێ:

جاچي، بهۆ چارده، ئاوايي ئاوايي، تا ده گاته شار، هه ر كه ستي
كهريم و ستي راگري، نه وا شه پي له گه ل ئاغا راگه ياندوه، هه ر
مه لايي ليكيان ماره بكات، به قورئانه وه له خويي ده گه وزينم.

ئاغا هاوار دهكات:

نابيت، وا نابيت، شوانه ويژه يهك ستي ببات!

داستاننوس ئه وه ش بنووسه:

دوو رۆژ رويشتبوو، سه ري ستيه ي، ئاغازن به پيكه نينه وه هاته
مالێ، گوتي:

مزگینیم بدئ، شیخی هه‌وینه هه‌والی ناردوو ه که پتویسته
مه‌سره‌تی بکه‌ین و خوین نه‌پژئی.

نه‌مزانی نه‌بگرییم نه‌پبکه‌نم، ئاخو...

داستاننوس، منیش شتیکم له‌بیرچوو:

دوای دوو سئ رۆژیک، ئاغازن به‌دوو‌توره‌گه‌دانه‌ویل‌وه‌به
ژۆری که‌ت، له‌خۆشیان زاری نه‌ده‌گه‌یشه‌وه‌یه‌ک، گۆتی:

ئاغا منی ناردوو ه که‌پیت بلیم، تو‌هه‌ر له‌شوینی خۆتی و
که‌س بۆی نیه‌بلئ له‌سه‌ر چاوت دوو‌برۆیه، ناهیلیم له‌هیچیشی
که‌م بیت.

منیش که‌بیستم له‌مالی شیخی هه‌وینه‌ن، ترسم که‌مه‌ک
ره‌ویه‌وه.

عه سرائیکی درهنگه، ئاسمان ده پرووشین، که ریم و سئ چوار
 پیاو روو له ده رگا دانیشتون، گوئیان له شیخ راگرتووه، باسی
 دنیا و پهسلانیاں بۆ دهکات، له پر کوریزگیی به ههله داوان خوی
 به ژوریدا دهکات و دهچینه بن گوئی شیخ و دهکونه فسکه فسک،
 کهس تیناگات چ باسه، شیخ رهنگی دهپه پئی، که ریم دلئ هه زاره
 دهکات.

دوای که میک، شیخ روو دهکاته که ریم:

من نه مزانی وای لیدیت، نه وانه وا دیاره کهس به پیاو دانانین،
 بایی پووشکه یی به هایان بۆ شیخاتی من تیدا نه میشته وه، ئاغا وا
 به بیست سی چه کداره وه به ره و ئاواپی دئ، نهو شیوه هاتنه بۆ
 شه په .

که ریم پرده داته تهنه که ی:

ستیم بۆ گازکه ن، ماینه که ...

ستی له دیوی ژنانه وه به بوخچه وه ده رده په پئی، له چاو
 ترووکائی، ماینه شی زین ده کرئی، کچی شیخ له بای غاری چهند
 نووردووه نانئ ده داته دهستی ستی، شیخ به هه وکی پر گریان وه
 روو له که ریم و ستی:

له سەر ئه‌وه‌ی نه‌متوانی په‌نای ئیوه بده‌م، چاوم به به‌هه‌شت
ناکه‌وئ.

ستی ده‌لئ:

مه‌ترسئ، من نزا ده‌که‌م بچه به‌هه‌شتئ.

له شتیه‌ی په‌لیک ده‌رده‌چن.

له په‌رگه‌ی ئاواپی، سواره‌کان گه‌یشتن، که‌ریم ماینی راگرت،
ستی:

ئه‌وه چیه! خو راده‌ست ده‌که‌یت؟

که‌ریم چ قسانی نه‌کرد، له چاوترووکانی، هر له سەر ماینه‌وه،
جیی خۆی گوپی و پشتی به پشتی ستی دا و گوتی:

له تو فرین، له من شه‌پ.

ستی ماینی تاودا و گوتی:

بتبینم و نه‌تناسم.

که‌ریم:

من نامه‌ی خوین بره‌ئ و کیشه‌که ئالۆتر بیت.

ماینه‌شتن فپی، له بیست و یه‌ک تهنه‌گه‌وه گولله دئ، که‌ریم
ده‌لئ:

له بستیځه ټاوديو بوويت، رڼی رڼاوا بگره .

ستی دهلي:

که ریم، دهنگی تهنګت نای، بمزانیبا وای، جی خوم
نه ده دایي .

که ریم دهلي:

به ماینه شې بلې، باشتېر بفرې، مه ترسه، دوورن .

ماین پېي به زه ویه وه نه ما، راست و راست نا، پېچاوپېچ دهکات،
خو بلند و نه وی دهکات، خو له بهر گولله لاده دات، نه و لادانه هر
له خوی دههات، کلکی له ناسمانې راګرتووه، وهک بلېی کردبیتیه
سپتر، نه ګر گولله یې بۆ سینګی که ریم بیت، نه و بیګی پته وه .

ستی گوږی له گیزه ی گولله یه، به سر که ریمدا هوارده کات،
بته قینه ویت ده که وې، دنا روی ماینه شې وهرده سووړېتم با به
سینګی من بکه وې، چه که کم ویده ...

که ریم دهلي:

شتی وا نه که یت، ها ...

فیشه کی دته قینې، دهلي:

دل له دل مه ده چاریان ده که م .

كەرىم دەبىنى ئاغا لە پېش ھەموو سوارەكانەوہ خەرىكە تەواو
نەزىك بېتەوہ، چارەى نەكات، چارەى دەكات، دەلېتە ستى:

جەلەوى مابىنەشەى كەمى توند بكة و بۆ منى لېگەپى.

سېرەى لېگرت، كوئى وىست، بە موو سەر و خواری نەكرد،
ئەسپ وەك فەرفەپۆكە بە دەورى خۆيدا سووپا و سوار كەوت.

- ئەوھات لېدەكەم.

+ دەلېتى يەككەت كوشت!

- نا، بەلام، تەختى نېوچەوانى سەگلەوى ئاغام سمى، ئەوہ تا بە
ئاغاوہ، لەو گۆرە كەوتوون.

+ خۆزى لە نېوچەوانى ئاغات دەدا

- گوتەم، ناخوازم كېشەكە ئالۆزتر بى.

+ ھەر بە دوامانەوہن؟

- نا، وا بە دەورى ئاغاوہن، نايەن، ئەوپۆ بە دوامانەوہ نايەن.

+ ئېستە بەرەو كوئى؟

- ئەو رېيە، بەر مەدە، شەو خۆ بە ئاوايىەكدا دەكەين، مەترسە،
جېمان ھەيە، بەلام بوەستە، با بېمەوہ جېى خۆم.

+ ئەو جارە، تووشى شەپىش بىن، جېي خۆمت ئادەمى، شەپى
من بېينە .

هەر ھەلپىرىنگاندوۋە، رۆژ لە سەر ئاۋابوۋنە، دابەزىن، بە ديارە
زەردەپەرەۋە، ئامىزىيان بە يەكتەردا كەرد، ماينە شەپىش تەماشاي
دەكەردن كلكى بادەدا .

+ مەلای ئەو ئاۋايىيە دەناسم، ئەۋشۆ مارەت دەكەم، دەلئى چى؟

- دەلئىم مامۆستا، بە رەزامەندىي خۆم و دايكەم، لەو كۆپەم مارە
بەكە، بابېشىم با ھەر لە گوپى خۆي بدات .

توندتر، يەكتەريان گوشى و سۈرۈۋونەۋە .

دۋاي مالىۋوستنان گەيشتنە ئاۋايى و خۆيان بە مالىكدا كەرد،
بەلام سەگەل ھەۋالى ھاتنى ميۋانتيكيان دايە ئاۋايى، ئەۋانەي
خەۋيان سوۋك بوو، ھەستيانكەرد شەتن ھاتۆتە ناۋ ئاۋايى،
خانەخوئ ۋەك چاۋەرپى ھاتنىيان بېت، سەرى سۈرپەما، بە
بېدەنگى ھەۋسارى ماينەكەي لىۋەرگەرتن، ماين غەزرى و نەچۋە
دوۋى، ستى دەستى بە بژى داھىنا و شەتتىكى لە بن گوپى خويند،
ماين بوۋە ماستى مەيىو، زۆرى نەبەرد، سوۋكە خواردنى پىگەيى:

+ منىش پېش پىتى ئىۋە گەيشتمەۋە مالى، دلم تريۋاندى ئىۋە
دېن .

- چ دلىكت ھەيە!

بەر له مالنووستنان، لهو ئاواپیهی سه‌رئ، هه‌والی کوشتنی
ئه‌سپی ئاغام بیست.

+ چ زو!

- هه‌والی ئیوه با ده‌یه‌ئنی، با ئاواپی ئاواپی ده‌یگپئ.

+ که‌واته، با سبه‌ی هاتنی ئیمه‌ بۆ ئیره‌ بۆ ئاغاش ده‌بات.

- وا زووش نا، خه‌مت نه‌بیت، وه‌ها ده‌تانشارمه‌وه، با
نه‌تانینیته‌وه.

+ تو وابکه، مه‌لا ببینن.

- په‌له مه‌که، سبه‌ی شه‌وئ ده‌یه‌ئیم، ئه‌گه‌ر بو‌یرئ.

+ بۆ ناو‌یرئ؟

نه‌تبیس‌تووه، ئاغاه‌ه‌ره‌شه‌ی له مه‌لایان کردووه و گوتوویه‌تی
هه‌ر مه‌لایئ...

- ئه‌وها! با من ببینم، بزاتم.

+ سبه‌ی ده‌چم، ئیستا بخون.

مالی خانه‌خوئ، دوو دیو بوو له ناویه‌ک، ستی چووه دیوی
ژنان.

سبهی زوو، خانه خوئ، کچه پارچه له کهی گازکرد و بابه ته کهی
تیگه یاند و کوتی:

تۆ نه وپۆ له ناو گوند ده گه پئی، ده بیه سه یار، له هر رییه که وه
که سیکت دیت دیته ئاواپی، کتیه، ده چیته کوئ، ئاگا دارمان بکه وه،
خۆت بگره، گوپرا دیره، بزانه خه لک باسی چی ده که ن، نه وهی
گوتم له بیرینه کهی.

کچه (به لئی، به لئی) کرد و چوو ته نیشست ستی، دوو ماچی
توند و به دهنگی له روومه تی کرد و وهک په لیک ده رپه پی.

ژنه که ده ستی له ملی ستی کردووه:

شوڅه که م، مه ترسئ، له ناو باخه لم بتشارمه وه، ده تشارمه وه،
خۆمت له سهر داده نئیم، گیانه که م، نه وینی ئیوه له هی مه م و زین
پاکتره، له هه موو جئ باس ده کړئ، مه ترسئ.

ستی ده لئی:

نه وهی نه مبی ترسه، شئ و تفهنگمان پییه.

کچه پارچه له که به هه له داوان خوئ به ژوریدا کرد:

+ بابه، پیاویک هاته ئاواپی و به ره و مالی کئخوا رۆیی.

- نه تناسی؟ چه کی پییوو؟

+ نا

- باشه، بېړۍ ته و ناوه، بزانه چ ده بې و چ ده بیستی، به لام له
هاتن و چوونې، بزانه چوون ده پوې، که س هه ست به شتیک نه کات.
کچه پیکه نینیکى بۆ که ریم کرد و دیسان ستى دایه وه بهر
ماچان.

که ریم ده لئ:

نیمه هر ته وشو لیره ده مینینه وه، مه لا بیت و...

خانه خوئ:

شتى وا نیه، مالى خو ته، ناچیه هیچ کوئ.

کچه به رهنگى په پړیوه وه خوئ به ژوریدا کرده وه، هه ناسه ی
سوار بوو بوو، قسه نه ده هاته ده رئ:

+ بلئ، کچم چ بووه؟

بابه...مام...کیخوا ده لئ، وا دئ، مال مال، له ته ویلان ده گه پئ،
ده لئ: نه سپهک دزرایه...

که ریم ده لئ ته ستى:

خو خپکه وه.

ستى که میک داده مینئ:

ئەگەر كۆشە تەنھا تەوېلە و بە دواى ماين گەپاندا بى، من
چارەى دەكەم...

خانە خوئ و كەرىم پىكەوہ:

كوو كووى!

ستى دەلئتە كەرىم:

زوو ماينەكە بىتتە و ھەموو لىم دووركەونەوہ .

ماينى راکىشاىە دىوى ژنان، ھەموو لە دىوى پىاوان چاوەپۆين،
دوو خولەكى نەبرد، ستى گۆتى:

تەواو.

سەريان بە ژۆرى داگرت، چ ماين ديار نىە، واقيانوپما...

دەبينن، لە تەنىشت ئەستىرپكەكە، ئەستىرپكەكىتر قىت بۆتەوہ و
بە دوو سى پىخەفان داپۆشراوہ، ئاى! ئەوہ ماينەشىيە چۆكى
داوہتەوہ و وا قرم قرم جو دەقرمىتنى، كەرىمىش تىنەگەيشت، ستى
چ جادوويەكى لە ماين كردوہ .

خانەخوئ گۆتى:

لەو پەنايە كونىكم لىداوہ، جىى سى چوار كەسى لىدەبىتەوہ،
شەيتانىش نايبىنئەتەوہ، ئەگەر پىويستى كرد، ئىوہش بچنە ئەوئ.

ستی ده‌لئ:

من نابئ شی به جیبه‌یلم چوونکه نه‌گه‌ر نۆدم پئبچی،
گازمه‌کات.

که‌ریم و سستی به دیار ماینه‌شیوه‌ مانه‌وه، له‌ کولانکه‌وه‌ چاوه‌پئی
هاتنی کوئخا ده‌که‌ن.

کوئخا و پیاویک‌گه‌یشتن:

به‌ راستی له‌ دلم‌ خو‌ش‌ نیه‌ سه‌ر به‌ ته‌ویله‌ی ئیوه‌دا بگرم، به‌لام
ناچارم، نه‌سپیک‌ دزراوه‌ و له‌ سه‌رمه‌ وا بکه‌م.

خانه‌خوئ:

ئه‌وه‌ شتیکی‌ نوئییه‌! به‌لام‌ فه‌رموو.

کوئخا پیاوه‌که‌ی‌ نارده‌ ناو ته‌ویله‌، به‌ خو‌شی‌ چاوی‌ گئپ‌ا به‌ به‌ر
بئراییی و به‌ پشت‌ خانووه‌که‌دا سووپایه‌وه‌، ته‌وقه‌ی‌ له‌ گه‌ل
خانه‌خوئ کرد و رویشتن.

ئه‌و روژه‌ تا شه‌و داهاات، تا دره‌نگانی شه‌و ژن و کچه‌ به‌دیار
سته‌وه‌ دانیشتن، ژنه‌ ناوه‌ ناوه‌ ده‌یگۆ:

کچئ، تو چئ، ئه‌و هه‌موو جوانیه‌ت له‌ کوئ هئناوه‌؟ له‌ چ
ئاسمانیکه‌وه‌ هاتووی، چ فریشته‌یه‌کی، ئه‌وه‌ کئ فئری زمانی ماینی
کردی؟ زمان قه‌ینا، به‌لام‌ چۆن وات لئ‌کردوو و گوی‌پایه‌ل بئ؟

ستیش ناوه ناوه بزه‌یه‌کی شیرنیاں بۆ ده‌کات:

به خودای تۆ به خۆت و کچه‌وه له من جواترن، ئێوه جوان
ته‌ماشای خۆتان بکه‌ن.

ژنه جاروباریش ده‌لێته که‌ریم:

کا‌که جوانه‌که‌م، زۆر ئا‌گات له‌و فریشه‌یه بی‌ت، خودا فریشه‌ی
به تۆ داوه، وه‌یش! ئێوه چه‌ند له یه‌ک ده‌وه‌شینه‌وه، هه‌ر ئه‌و شه‌و
مه‌لا بی‌ت، ئیدی ده‌بنه ژن و می‌رد، ده‌ک خودایه، پێکه‌وه پی‌روخه‌رو
بن.

شه‌و دره‌نگه، گرمه و برووسکه‌یه و باران به‌خوێ ده‌باری.

خانه‌خوێ:

ده‌بێ مه‌لا به شێوه‌یه‌ک بی‌ت، که‌س نه‌بی‌نی، هه‌ر که‌سێ هه‌ست
به هاتنی بکات، هه‌موو شت ئاشکرا ده‌بی‌ت، به‌وه‌ی باشه، مالیان
نزیکه، وا ده‌چم، بزانه‌م.

که‌ریم:

ئیدی ئه‌وه له سه‌ر خۆته، هه‌ر ناوی من بلێ دێ، من چاکه‌م به
سه‌ریه‌وه هه‌یه.

مه‌لا بووبوه جێ، ساقۆ درێژه‌که‌ی، دا‌که‌ند و خانه‌خوێ به
داریه‌وه کرد، مه‌لا ئامی‌زی له که‌ریم دا و ده‌ستی به گریان کرد،

گريانى مهلا سەير بوو، ئەو سالەى كۆپەكەشى جوانەمەرگ بوو
كەس فرمىسكى بە چاويە نەدى، ئىستا ئەو گريانه بۆ؟

كەرىم دەلى:

مامۇستا مەن لەو گريانهى تۆ تىناگەم.

مهلا:

كەرىم، تۆ لە جىيى مەن بىت، بە كۆلتەر دەگريى، بە خورپەر
رۆندكان دەبارىنى.

كەرىم:

گريانى ناوئى، بلى....

مهلا:

تۆ يەك كارت بە مەن كەوت، ئەوجا ناتوانم بۆت بگەم.

كەرىم:

دەزانم مەپەشەت لىكراو، بەلام بە نەينى دەمىنەتەو، ناگاتەو
ئاغا.

خانەخوئى:

مامۇستا، مەمانەت بە ئىمە نى؟ بە ژن و مەندالەو سويىندت بۆ
دەخوين ئەو رازە لەگەل خۆمان بىهەنە بن گل.

مەلا:

منیش لە سویندە کە دەترسم.

کەریم:

مامۆستا، من لە تۆ تیناگەم.

مەلا:

من نە لەو دەترسم لە زاری ئیو دەربچن، نە لە هەپەشە
ئاغا، لە سویند.

کەریم:

مامۆستا، سویندی چی؟

مەلا:

ئاغا زانیبووی من زۆر برادەری تۆم، بە قورئانەکی بەر دەستم
سویندی دام کە ئەو کچە لە تۆ ماره نەکەم، خۆزی مردنم
هەڵدەبژارد، نەک سویند.

کەریم:

ئێ، ئەو هەر کیشە نیە، مەلایەکی.

مەلا:

وهك من بزانم لیره وه ئاوايى ئاوايى بگه پئی، ههردوو دیوی چیدا
بگه پئی، هیچ مه لایهك نهو كاره ناكات.

كه ریم:

هه موو هه پشه یان لیکراوه و سویند دراوڻ؟

نازانم سویند، به لام هه پشه یان لیکراوه، خۆزی هی منیش هه
هه پشه و نهو سوینده ده بوو.

مه لا ده ست به گریان ده کاته وه، که ریم به سه رسوپمانه وه
ده پرسئ:

مه لا بق له وه پتر چ هه یه؟

مه لا:

خۆزگه نه مه ده زانی ئیوه لیره ن، چونکه ناچارم زمانتان لیبدەم.

خانه خوئی خۆی لئ تووپه ده کات:

مه لا، نه وه چ ده لئیی، شیت بووی؟

که ریم ده لئ:

لئیی گه پئی، تیگیگه یستم.

مه لا باوهش به که ریمدا ده کات و ده لئ خۆزگه گووم خواردبا،
نهك نهو سوینده .

که ریم:

گریان به سه و خه م مه خو، ئیمه هر ئیستا ئیره به جیده هیلین،
تا پیاوی ئاغا ده بینیه وه، نازانی ئیمه له کوئین.

مه لا به گریان وه رۆی.

خانه خوئ ده لئ:

ئه گهر ریمبده ی، ناهیل م تا سبه ینی بژی.

ستی مه لده داتئ:

ئیمه وا له بهر خوینرشتن مه لدیین، ئه و جا...

که وتنه خو خرکردنه وه، بایی چه ند رۆژیک نان و ئالیکیان
مه لگرت، که ریم سه ری نایه بن گوئی خانه خوئ:

هینده م بۆ بکه، سبه ی برۆ مه لا سلیمان ببینه وه و پئیبلی:

به ماینه شیوه چاوه پئیتین.

خانه خوئ:

مه ر هینده، نه لیم روویان له کوئ کرد؟

که ریم:

هینده و بهس، خوئ تیده گات.

به گریانده به پټيانکړدن، باران لټیکردوټه وه، تاریکی شه و لوولی
دان.

هاین، هاین، هاین

سه د جار له من هاین

له به لای ناگه مان له گه مان،

له سووندان و له قورئان، هاین

هاین له منی دل پر له کول و ژان، هاین

له ترسی وی زورداری وی ناغاین

نه له گوند نه له شاری

چ مه لاین نه هاته راین

تا لیکدی ماره کات که ریم و سنی

له سهر ده ستووری خوشه ویستی خودایین .

داستاننوس بنووسه وه، هرچیم گوت، بینووسه وه .

سویندی مه لا و راسپارده ی که ریم بیرکته وته وه، به ماینه شیوه
چاوه پیم! تیگه یشتم، سهر له ئیواره، دوور له چاوان، به هیستره
بۆزه وه به پیکه وتم و نه وه ی به بیرم داهات و به پیوستم زانی،

خستمه بارهوه، زهوی تهره، بهلام هه ور و باران نیه، له بنار مانگم
لیته لهات، به ره به یان گه یشتم.

ماینه شتی به حیلەیی له هاتنم ئاگاداری کردنهوه، بهر له هه
شتی، له بن دوو تیشه شاخ که نیوه ئه شکەفتیکی گچکه یان
پیکهینابوو، جیه کمان بۆ ماین چیکرد، له پیشه وه هیشه
که له کمان هه لئا، له لای سه ره وه مشه مایه کی گه وره مان پێدا دا،
جوان به ستمانه وه، ئیستا ماین بووه خاوهن ته ویله یه کی گچکۆکه،
باران ته پی ناکات، ته ویله هێنده دوور نیه له هۆده که ی خۆیان.

له نزیک ده رگه ی ماله که یان بن تیشه به ردیکمان ته وای
هه لکۆلی، به شیوه یه ک نه گه ر باران به باوهش بباری، نه یگرێته وه،
ئه وه بۆ ئاگر کردنه وه و شیولێنان، ناوی بووه ناندینه که ی ناشیبا.

له ته نیشه وێ، له پال به ردیکی گه وره، به ردمان هه لچنی و به
مشه ما جوانمان داپۆشی، جیی مه نه لێکی کۆل و دانیشتنی
که سیکی لێده بیته وه، ئه وهش سه رشۆرکی ناشیبا.

رێی سه ره که وتن بۆ مائی ستی و که ریمیشمان خۆشکرد، جی
جیمان هه لکه ند و هه ندی به ردی پانمان بۆ پی له سه ردانان دانا،
شیوه ی په یژه ی وه رگرت، من هه ر ئه و زستانه ناوم له و هۆده ی نا،
هۆده ی ئه وین، ئه وانیش ئه و ناوه یان گه له ک له دل خۆش هات،
دواتریش هه ر به هۆدی ئه وین خستمه ناو داستانه وه.

ستی به تهویه که گه له ک گه شایه وه، نه گه ر بابی و ئاغاش لئی
 خوش بان، هر هینده لئی دیاریده دا، هینده مه منوونم بوو، شهرم
 له خۆم کرد، له خۆشیا ده یویست خۆ به باوه شم دادا، ستی گه له ک
 جوان بوو، جوانیی کچانی شار و دیی بۆ خۆی بردبوو، له بهر
 جوانی چاوم له بهری هه لئه ده هات، یه کهم جاربوو، وا له نزیکه وه
 ببینم، هر نه مدیتبوو، هی له و جاره ی له سهر ماینه شی دیتم و
 به ندیکم به سهر دا هه لگۆت، له سهر نانخواردنی به بیرم هیناوه که
 به ندیکم پێدا هه لگۆتیه و نه ویش ناوی لێنام مه لای داستان،
 ریگرتن و به نده که ی بیرکه وته وه، به لام چه ندی کردی، ناو لێنانه که ی
 بیرنه که وته وه، گوتی:

ئه و رۆژه ی تۆ ده یلێی، رووداوێ رویدا، بالێ روا، ئیمه ی
 که یانده ئیره .

که ریم پێکه نی:

ئۆی! ئه و رۆژه بووه که من به بالێ ئه وین فریم و له سهر
 کانیه که نیشتمه وه .

ستی:

کانیه که ش ناوی گۆرا بۆ کانی ئه وین.

ئیدی له و رۆژه وه هه ردوکیان به مه لای داستان گازیان ده کردم،
 منیش ده مگۆته ستی، براژن، به لام ئه و، ئه و براژنه ی له دڵ خوش
 نه ده هات، ده یگۆت:

تا مه لایڼ په یدا نه بڼ، من براژنی تو نیم.

وابوو، براژن نه بوو، که ریم بوی باسکرم، له کاتی خه وتنی
تفنگه کهم له نیوان هردو وکمان راده کشی، تا ماره ی نه کهم، هر
واده بڼ.

گوتمه که ریم:

ده لئی چی، به زه بری خه نجرئی مه لایه ک بهیتم و...

گوتی:

نابڼ، نه وه نابڼ، نه گهر وام کرد، جیاوازیم نامیتنی له گه ل ناغا.

به سرته پیمگوت:

من ده چم له کن مه لایه ک خوم فیږه چونیته تی ماره کردن ده کهم،
قسه کان فیږ ده بم و دیم لیکتان ماره ده کهم، چ ده لئی؟

گرځیه وه و به ده نگی بلند:

نه وه نابڼ، نه وجا لو ناچی له سهر مردووانیش بخوینی!

هر نه و روژه، سستی سنی چوار پارچه زیږی دا ده ستم:

نه وانه بفروشه، خه رجیی نیمه و خوتی پیبکه.

نور ه و لندا وهرینه گرم، که لکی نه بوو، به هردو وکیان به نور
خستیانه به پرکم، گوتیان:

وهرينه گری، له برسان بمرین، نانیکت لی وهرناگرین.

ستی نه وهشی گوت:

وا چاکه له شوینیکي دور و به نهینی بیفروشی و کهس
پینه زانی.

وام کرد، براده ریکي جووم هه بوو، نه و بردی و به جوړکي پاره وه
هاته وه، نیدی نه و جستانه، سهرم لتيان نه بری، پییه کم هر له وئ
بوو، هفته ی جاریک دوو، به ناشیبادا هه لده گه پام، نه مهیشت نه
نه وان نه ماینه شی برسی بن، سهرمایان بیت، ره ژوشم بویان
ده برد، دوندی ناشیبا، نه وهی خراپه، بی داروباره، زستانه کهشی
گه له ک تووش و ساره.

نه و زستانه هه والی ناواییم بویان ده برد، هر چنده من
نه ده ویرام بچم، به لام بوم ده هات، هه والی دایکیان، هه والی ناغا و
بابی ستی و هه په شه کانیان، تیمگه یانندن که ناغا به هه په شه و
چاوترساندن، به به رتیل و چاونووسانندن، کاریکی وای کردوه، له و
ناوه که م کهس زاخ بکات په نایان بدات.

ئا، پاره یه کی گه له ک زوړیشی دامی، بۆ دوربین ستی گوتی:

دوربینیکم ده وئ، چ که سی نه یی، هیند نریک بکاته وه،
نه ستیره بهینیته سهر کوشم.

په یدام کرد، نهوهی نهو ویستی کریم، لهو دوربینه کهس نهیدیتبوو، چ ناغاین نهیبوو، چ دوربینی! بالدارى له ئاسمانیوه دههینایه ناو دهستت، له پیدهشتهوه، ئاشیبای هیند نزیك دهکردهوه، به خوّهلدانئ دهگیشتییی، ستی به دوربینه کهس کهلهک دلخوش بوو، زوو زوو به چاویهوه دهنا و تماشای دنیا و ئاواپی خوایانی دهکرد.

نهو زستانه، له ستی و کهریمی سهر دوندی ئاشیباوه، شتی له نهوین تیگهیشتم، زانیم نهوین چ له مرؤف دهکات، چهند ناسک و میهره بان و مرؤفدۆستیان دهکات، له چاویانهوه نهوینیکم خویندهوه، بهر له وان تهنها له لاوک و ههیران، له چیرۆک و داستانان بیستبووم.

کهریم دهتگۆ دهیزانی، رۆژی دئ، له شایی و داوهتان، له دانیشتن و کاروانان، دهیانلیمهوه و دهبنه داستان، وردو باریک سهبردهی نهوینی خوایانی بۆم دهگپرایهوه، ستیش به شهرمهوه، تۆزی باسی سهر کانیی نهوین و نهوانه ی کرد.

هز له گهلیان بووم تا شهوی ناگرهکه، تا بالگرتن و...

بایهک هه‌لیکردوه، زه‌لام ده‌بات، که‌پکه شاخ هه‌لده‌گرئ،
 پرووشه‌ی له‌گه‌له، سارد سارد، ده‌لئی موسه ده‌بپئ، که‌ریم
 ئالیکى دایه ماینه‌شئ، به‌بنه ته‌نه‌که‌یه‌ک پۆلوه‌وه، به‌گاگۆلئ
 خۆی کرد به‌هۆده‌ی ئه‌ویندا، ده‌رگا‌که‌ی به‌پارچه ته‌نه‌که و مشه‌با
 جوان داخسته‌وه، ته‌ماشایه‌کی باویره‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ی کرد، دلنیا‌بۆوه
 نه‌گیراوه و هه‌واگۆپکئ مسۆگه‌ره .

ستی له‌پێخه‌فئ هاته‌ ده‌رئ و له‌ته‌نیشته‌ که‌ریم به‌دیار
 ئاگره‌وه دانیشتن، دیتی که‌ریم هه‌لده‌له‌رزئ و چۆقه چۆقی ددانئ
 دئ، ده‌سته‌کانئ خسته‌ نۆ ده‌ستی خۆیه‌وه و له‌ ئاگره‌که‌ی
 نزیک‌دنه‌وه، ده‌ستی زۆر ساردن، ویناچی به‌ ئاگره‌رمبنه‌وه،
 ده‌یانخاته، سه‌ر سینگی خۆی، ده‌ست له‌ روومه‌تی ده‌دا، ده‌لئی
 شه‌خته‌ن، روومه‌تیش هئ ئه‌وه نیه به‌ ره‌ژوو گه‌رمبنه‌وه، به
 روومه‌تی خۆیه‌وه ده‌نئ .

تیکده‌ئالئین، راده‌کشئین، که‌ریم لچکی په‌تووه‌که راده‌کشئین،
 ده‌که‌ونه ناو پێخه‌فه‌وه، سه‌رما نه‌ما، هئند گه‌رم داهاتن، پۆلوه‌کان
 له‌وانه‌وه گه‌رمایی وه‌رده‌گرن، ستی به‌ ده‌نگیکى پڕ له‌حه‌ز و
 تاسه‌وه ده‌لئ:

که‌ریم، له‌بیرت نه‌چئ، تهنه‌نگه‌که بئنه‌ نۆوانمان .

که‌ریم لټو له لټوی و ده‌ست له سینې ده‌کاته‌وه و ده‌لټی:

دلنیا به، تفه‌نگم له بیرناچټه‌وه .

به کزی و دلشکاوې لټک ده‌بنه‌وه، سټی به‌رکۆژه‌ی داده‌خاته‌وه
و ده‌سرۆکه ده‌خاته‌وه جټی خۆی و پرچی رټکه‌ده‌خاته‌وه و دټنه‌وه
دیار ناگره‌که .

سټی هه‌ستا، چوار هټلکه‌ی هټنا، له ته‌نیشټ پشکۆکان خستنه
بن خۆله‌میشه‌وه .

که‌ریم چۆوه ده‌رټی و له چاوترووکانی، په‌قره‌جه‌که‌ی بن بارانی
هټنایه ژورټی، نه‌و په‌قره‌جه‌ی ناوی بارانی ده‌گرته‌وه، ناویکی روون
روون، خلټیکت تټدا نه‌ده‌دټه‌وه، باران نیه، له بارانی سه‌ری
ناشټبا روونتر و بټگه‌ردتر .

سټی به په‌لگره‌که سټی چار پۆلیی گچکه‌ی خسته سه‌ر
خۆله‌میشه‌ی سه‌ر هټلکه‌کان:

به من بلټی، نه‌و هه‌روولټله تاکه‌یه؟

که‌ریم ده‌سټی گه‌یانده قله قه‌سپټک و کردیه دوو که‌رت،
یه‌کیانی خسته زاری سټیه‌وه:

نه‌و زستانه وټده‌چټن نۆد به باران بټی، هه‌وره‌که‌ی نه‌و پۆ پټناچټ
هټنده بارانه‌ی پټوه بټی، به‌لام، بایه‌که‌ی بټی ئامانه، به‌رد
ده‌هه‌ژټټن، نه‌ها جاروبار ده‌لټی فوو به شمشالدا ده‌کات .

ستی:

خه می شینه جوانه که مه، بهو بایه گویم له حیلەشی نابیت.

که‌ریم:

خه مت نه‌بین، جییه‌که‌ی که م با ده‌گیرته‌وه، پیشمگوت که
نه‌حیلینن، تو به من بلن، نه‌و ماینه‌ت چون کرده نه‌ستیرک؟

ستی:

تو له مه‌پ هه‌ور و بارانه‌وه، که‌له‌ک وه‌لامی منت داوه! به راست
تو ده‌زانی شمشال بژهنی؟

که‌ریم:

نا

ستی:

کوو ده‌بین، شوان هه‌یه له دنیاین، نه‌زانی شمشال بژهنی؟

که‌ریم:

ئا، یه‌ک شوان هه‌بوو، نه‌ویش منم، که‌س هینده‌ی من هه‌زی له
شمشال نیه، چه‌ندی کردم، فیر نه‌بووم، هه‌ر هینده‌ی نه‌و بایه فیر
بووم.

ستی:

ئى، كەواتە شىنكىكى لىدەزانى.

كەرىم:

شىمشال لە كن من زۆر پىرۆزە، ئەگەر نەيزانى باش بىژەنى،
گوناحە لىو و پەنجەى پىوھىتى، شىمشال زمانى ئەوینە ...

ستى:

دەزانى بەژنى تۆ كىتومت شىمشالە

كەرىم لىوى لە لىوى ستى نىزىكرەوھ:

دە ھا لىوى پىوھىتى.

ستى بەر لەوھى لىوى بگەيەنیتە لىوى:

بەلام ئاگات لە تەنگەكە بى.

ئەوجارە زۆرى نەمابوو، كار لە كار بىرازى، بۆيە ھەر يەكە لە
لاى خۆيەوھ و بەبىدەنگى و بىوھى بەويدى بلى، ھەرييان دا كەم
بچنە ئامىزى يەكتەرەوھ، بە سووكە ماچى دلىان ئاوبخواتەوھ،
ھەريى خۆشيان بىردە سەر.

ئەو رۆژەى ستى لە خۆشووشتنى سەرمای بوو، لەرزىكى گرت،
بە باوھىشى كەرىم نەبا، بە چ داو دەرمانى گەرم نەدەبۆوھ، كەچى
كەرىم، زۆر بە خۆيەوھى نەگوشى، ترسا لەوھى تەنگ و مەلاى
لەبىرىچىتەوھ.

به فریش نه یخستنه نامیزی په کتره وه، به فریځی نه ستور کهوت،
 شه و روژئی لیږنه کړده وه، سئ شه و مایه وه، ناشیبا له دوره وه
 ده تگوت په له هورځی سپیه به ناسمانه وه، له نزیکه وهش، له
 مالی نه وینه وه پارچه یئ سه هؤلی شووشه ییه، نیوان ده رگی نه وین
 و ماینه شئ کولانیکي ته نگه به ری په یزه یی به فره، نه و سئ چوار
 شه وه، هی نه وه بوو، نه و دوو نه وینداره به ناشیبا که وتووه، به
 شیوه یه ک ناو یزانی په کتر بن به ناگریش لیکدی نه بنه وه، که چی له
 ناو پیڅه فئ پشتیان لیکدی ده کړد و تفه نگیش له نیوانیان، جاروبار
 په نجه گوشینئ، نهرمه ماچئ، هینده و به س.

نه و نیواره یه ش که که ریم به کول گریا، ستي نه یویرا پږ به دل
 سه ری به سینگی خویه وه بنووسینئ و توند بیگوشئ، ترسا له وهی
 که رمی له شی به شیوه یه ک برژینه له شیه وه، به باریکیدا بکه وئ
 و بگوپئ و به رگی نه مینئ، نه و نیواره یه ی له سه ر رویشتن، مه لای
 داستان، هه والی مه رگی نه براهامی هاوپئی پیگه یاند، که ریم تاسا،
 له جی خوی وشک بوو، رهنکی سپی هه لگه پا، بووه په لکه پیاز،
 هه ناسه ی گیرا، ستي به زور هینا یه وه ناو هؤده ی نه وین، له پږ له
 پرمه ی گریانئ دا، فرمی سک سئ ریژ سئ ریژ ده هاتنه خوارئ،
 ستي نه یدیتبوو، گریانئ که ریمی نه دیتبوو، به دیاریه وه ناگری
 گرت، وینه ی سک ل داگیرسا، نه یده زانی چی بکات، له نامیزی گرت،
 فرمی سکانی به لیو سږیه وه، فرمی سکی که ریم سینگ و به رځی

ستی تەپکرد، سستی دەیویست وەهای بگوشی بیخاته ناو سینگی
خۆیەو، بەلام ترسا...

- گیانەکم، وا بکەیت، کارێزیش بیت، هەڵدەچۆپیت و بۆ
مەرگی من سێ دلۆپە فرمیسکت لە چاوانمێن.

کەریم دەستی خستە سەر زاری سستی:

وس، باسی مردنی خۆت نەکەیت.

+ ئی، منیش بەرگە ناگرم بە گریانەو، بێبینم.

- باشە تەواو، من لە شار دوو برادەرم هەن، ئەو یەکیان بوو،
زۆرم خۆش دەویست.

+ تۆ هەر کەسیکت خۆش بوو، جێی بەهەشتە، ناوەکە ی بە هی
فەلە و جوان دەچن.

- ئا، جوو بوو.

+ منیش لەو سەردانە ی بۆ شارم کرد، کچە جووێکم ناسی و
زۆرم خۆشویست، دە ی...

ئەو رۆژانە ی باران لێ دەکردهو، سەرما ی کەم دەشکاند، لە
هۆدە ی ئەوین دەهاتنە دەری، بای بالیان دەدا و وەک دوو کۆتری
پەراگەندە ی شابال هەلکێشراو بالی هەلفرینیان لێک دەدا و پێیان

دوو سئ بست له زهوی ده‌بۆوه و له جیی خۆیان ده‌نیشتنه‌وه،
جاروباریش نیشانه‌یان داده‌ناوه و ستي يه‌ک دوو فیشه‌کی ده‌ته‌قاند
و له ناوه‌ندی نیشانیی ده‌دا، که‌ریم ده‌یگو:

وا بپوا، بای من ده‌بپی.

ستي ده‌یگو:

وای چەند حەزەدە‌که‌م، وه‌ک تۆ ده‌ستم راست بئ و...

که‌ریم ده‌ئ:

وای منیش چەند حەزەدە‌که‌م، وینه‌ی تۆ، بئ زین و هه‌وسار،
سواری ماینه‌شی بام و...

هه‌ور و لیل و ته‌متومان نه‌با، دنیا‌یان لێوه دیار بوو، به‌لام
نه‌ده‌گه‌یشتنه هیچ کوئ، نه‌ده‌گه‌یشتنه بناریش، ئاویی له بن
ده‌ستیان بوو، ده‌ستیان نه‌ده‌گه‌یشتن.

ستي ده‌چووه لای ماینه‌شی و ماچی ده‌کرد، بۆنی ده‌کرد،
قسه‌ی بۆ ده‌کرد، ماینه‌شی چ نه‌ما فی‌ر نه‌بئ، هه‌ر به‌ ناو و له‌ش
ماین بوو، وه‌رنا له هه‌ز مۆفئ بوو له‌ و‌گۆره، له قسه‌ی ستي
تیده‌گه‌یشتن، به‌لام زمانی وی وشه‌ نا، نه‌رمه حيله و سه‌ر
راوه‌شان، کلک بادان بوو، ماینه‌شیی وا باره‌ینابوو، به‌ ئاماره‌یی له
مه‌به‌ست تی‌بگات و بئ وه‌ستان جئ به‌جئ بکات.

که‌ریم گوته ستي:

کيڙي، ده منيش فيري زماني ماینه شي بکه .

ستي له پيکه نينان له سهر پشت ده که وي:

هي له من، که س فيري زماني شي من نابي، تو مه منوون به،
وا سوازي ده بي و به دلي خوټ رايدته ريڼي، بوټ بوټه ماستي
مه يو و ده تناسي .

که ريم به پيکه نينه وه ده لي:

ده تواني وا بکه يت نه مناسي ته وه؟

ستي ناو له پي له شاني ده دات:

زه حمته، چوونکي به که ين و به يمان ده زاني .

که ريم ده چي، ده ست له ملي ماین ده کات و به نه سپايي، هر
نه وه تا ستي ده ييستي:

نه گهر ده زاني، من ستيم چنه د خوښده وي، زماني منيش فير
ده بي .

ستي ده ستي که ريم ده گري و ده لي:

وازي لي بهينه، ده زاني، به لام فير نابي .

باران ده ميکه لي که ردو ته وه، هور هه لپيرينگان دووه، ناسمان
ده لي گومه شينه که ي پشت مالانه، نه وه ي له به هاران ده تگوت

چاویکی شین شینه به پتلاووی کهسک دهوړ دراوه، نهو گڼمهی سستی به مندالی کورانه به په له بهردی پان، ماستاوی لیده خوارده وه، دنیا روون روون، دهلتی له گهرماوی و به سابوونئ حه له بئ شووراوه ته وه، سستی به بیریدیته وه، نهو جاره ی سهردانی شاری کرد، له گهرماوه که ی بن قه لاتئ، بهو سابوونه سهری خوی شووشت، سستی له سهر ناشیباوه، له شینیی ناسمان و جوانیی دنیا، ده گیشته وه مندالی و له وپوه بو شار و ناشیبا، سستی چاوی به دوربینه وه و لیناکاته وه، که ریم ده پرسئ:

سستی، چ جیته کت دوزیه و ته وه، وا ناگات لیږه برپاوه.

سستی چاو له دوربین ناکاته وه:

+ جگه له دوو جئ، دنیا هه مووی دیاره.

- کوئ؟ مالی خوتان و....

+ مالی مه جوان دیاره، نهوی دیار نیه، گومی مندالی و قه لاته.

- تو به دیتنیک چاک حهیرانی قه لات بوویت.

+ زور، بریا مالمان له وئ ده بوو، ناوه ناوه له په نجه ریه که وه، ده مپوانیه شار، کهس هه یه چووبیته سهر نهو قه لاته و دلی له وئ به جینه مابئ، دار و دیواری بونی میخه کیان لیده هات، نهو جوانیه ی له وئ دیتم، نه مدیته وه، بریا نه من و تو له وئ، چاوه یه کی گچکوکه مان ده بوو.

- چ دوور نيه، ئو بريايەت بەر بگرئ.

+ من ئىستا كە نۆر بېرى شار دەكەم، لەبەر ديارىيەكەيە، لەگينە
كچە نەخشكارەكە تەواوى كردبئ.

- بە منت نەگو ديارىيەكە چيە؟

+ با خۆت بيبينى، هەينى...

- هەر چى بئ، وەك تۆ دەيخەمە سەر سىنەمەو.

ستى دەستى بۆ سىنەى خۆى برد، داخوا، دەسرۆكە لە شوپن
خۆيەتى، مابوو.

- ئەدى بۆچى وا تامەزىوى گۆمەكەى؟

- ئو شەوەى سەرى خۆمان هەلگرت، بە دانىشتنەو بۆرژا
بووم، نازانم نە خەون بوو نەخەيال:

من و تۆ بە ديار گۆمەكەو شاييمان دەکرد، ژن و مندالى ئاوايى
چەپلەيان بۆ ليدەداين، ئەرئ تۆ چ لە خەونان دەزانى؟

+ نا ...

ئەها، ئەو بە دايكم دەچئ، لە خوار مالىيەمە، لە سەرەوەى
دارتووەكە، هەست دەكەم رەشاييەك دەجوليتتەو.

كەريم دەلئ:

زه حمه ته لیږه وه که س بناسر ټټه وه، بیده من .

دووربینه که ی لیږه رگرت و ته وای چاوی گټړا:

من هیچ نابینم، کچې نه و چاوانه ی تو چه ند جوانن، هینده ش
تیښن، به لام نه ها ده لټی له لای گوږستان شتن ره ش ده چټه وه!
نا، چ دیار نیه، چاوم ریښکه و پیشکه ی کرد .

که یم له ده ست خوی نه بوو، هر جارې ده ستی ده دایه دووربین
و له ناوایی ده پوانی، به له هر جی گوږستانه که ی ده که وته ناو
چاوانی .

له سهری ناشیباوه، ناوایی مالّ مالّ دیاره، جگه له مالی که یم
و به یک دووانیکیدی که که وتوونه ته په ناوه، هوره بانی مالی ناغا له
همموان جوانتر دیاره، خو دووکه لی سوبه ی مالان ده تگوت ماری
په شه و له سهر کلک راوه ستاوه .

که یم ده لټی:

نیمه ش نابیت هینده خو مان ده رخه یین، نه وه ک که سی
دووربینکی له وه ی نیمه ی ه بی .

- نا، نه دی مه لای داستان نه یگو له وه ی نیوه له و ناوه نیه .

+ وای گوت، به لام دنیا به ...

که‌ریم هه‌ستایه‌وه و به‌ری خۆی دایه به‌ری دوندی بیژینگ به
سه‌رئ، ده‌ستی خسته سه‌ر شانی ستی:

- هه‌سته، گه‌واله‌یه‌کی ره‌شی هینا، له‌وه‌یه بارانیکی باشی
پێبێ.

+ زوو داده‌کات، یان دره‌نگ؟

- به‌ ئالیکدانی ماینه‌شی راده‌گه‌ین.

+ خۆزی وه‌ک تۆ له‌ زمانی هه‌ورم ده‌زانی.

- نابێ، هه‌ر مرووفی زمانی ماین و هه‌ور بزانی، ده‌چێته‌ ریزی
پێغه‌مبه‌ران.

+ ئه‌رێ که‌ریم، ده‌زانم گوناچه، به‌لام هه‌ر ده‌پرسم.

- پرسباری شتی گوناخ مه‌که‌.

+ نا، زۆر گوناخ نیه، ده‌لێم ئه‌وه‌ لۆ له‌ ناو ژنان پێغه‌مبه‌ره‌ک
هه‌لنه‌که‌وت، خودا نه‌یویست، یان؟

- نازانم، به‌ خودای هیچ له‌وه‌ نازانم، به‌لام ماره‌ باب، ئه‌گه‌ر له
ده‌ست من بێت تۆ ده‌که‌م، تا...

+ وس، وس، تۆبه‌ تۆبه‌، ما خرا، خۆ قسه‌که‌ی تۆ زۆر له
پرسباره‌که‌ی من گوناختر بوو.

نەگە یشتەنەو سەر دەرگا، هەر شۆپابەى دا، ئاشىبا رەش
داگەپا، دایکەردە رېژنە بارانى.

لە تەنیشەت يەك راکشاپوون، ستى سەرى لە سەر قۆلى کەریم
تفەنگیش لە نۆوانیان، ستى بە دەم خەو بردنەووە قسەى دەکرد:

+ کەریم، نەوۆز زۆرى ماىه؟

- بە گوێرەى هەلکردنى باى ئەو چەند رۆژە، باى وادە بێ، هەر
حەفتەيەك، كەمتر، سبەى دووێ مەلای داستان بێ پێدەكەوین.

+ ئەوجا ئاگرێكى گەورە دەكەینەو، وەك ئاگرەكەى تۆ.

- دەكەینەو، بەلام گەورە نا، چوونكە هێندە دارەمان نیه.

+ گۆت چ رۆژ نەوۆزە؟

- نازانم ئەو پۆ چەندى مانگە، بۆیە بە تەواوى نازانم.

+ ئەگەر رادیۆمان هەب، دەمانزانى.

- باشە ئێمە بۆ زوو بێرمان لە كرىنى رادیۆيەك نەكردەو؟ خۆ
زێرى ئاغازن بەشى ئەویشى دەکرد، تازەش هیچ، هێندەمان لێرە
نەماو، دواى ئاگر و شكانى سەرما و سۆلە ئاشىبا بەجێدەهێلین،
وا نیه؟ ستى، ستى...

ستى چۆتە خەوێكى ناسكەو، دەلێى چۆلەكەى هەناسە دەدات،
كەریم زارى لە زارى نزیككردەو، نەىگەیاندى و هەستى لە

هه ناسه‌ی راگرت، هه‌زیده‌کرد نه‌وگرتیه به مانگ و سال
دریژنیته‌وه، نه‌پسیتته‌وه و نه‌بریتته‌وه .

شهو دره‌نگه، مه‌لای داستان به باری دار و سه‌ریاری خوارده‌وه
گه‌یشت، باریان داگرت و هیستره‌که‌یان له به‌ردهم ته‌ویله‌ی
ماینه‌شی به‌سته‌وه .

هه‌یوه‌شه‌ویکه، ستی پی‌یکه‌نێ له دووره‌وه چالی سهر روومه‌تی
ده‌بینی، مانگ له گژه له سهر ئاشیبا بنیشیته‌وه، نه‌ستی‌ره
به‌ژنیکیدی دابه‌زن، که‌ریم بچیته سهر دونده بلنده‌که، ده‌ستی
ده‌یانگاتی، کزه بایه‌کی ساردی دی، ده‌نا هی نه‌وه نیه، بچه
ژووره‌وه .

ری مه‌لای داستانیان نه‌دا بگه‌په‌ته‌وه، نه‌وه‌وه له هۆده‌ی
نه‌وین لای خۆیان هیشتیان‌وه، نه‌وه‌وه، ستی نه‌خه‌وته‌وه، له
ئێواره‌وه خه‌وتبوو، تیر بووبوو، به‌ دیار که‌ریم و مه‌لای داستان‌وه
دانیشت، هیند جوان خه‌وتبوون، ئیزرائیلیش دلی نه‌ده‌هات
وه‌ناگیان به‌ینیت‌وه .

ستی گوپی له حیه‌ی ماینه، ناسیه‌وه، حیه‌ی ترسه، تفه‌نگی
ده‌ستداین و چوه‌وه ده‌ری، ره‌نگه له دلنه‌هاتن نه‌بووبن که نه‌وانی
ئاگادارنه‌کرده‌وه، له گینه له‌بیری نه‌بووبن، ئاخ‌ر که حیه‌ی شی
بیست، ئاگای له هیچ نه‌ما، له ریگا سه‌خته‌که چوه‌وه خوار، له
خوار ته‌ویله‌که تارماییه‌کی دی، له مرۆ ده‌چوو، فیشه‌کیکی پیوه‌نا،

چاوه پټيه بکهوئ، نه کهوت، فیشه کيکيتري هاويشته بهري و
هاويشتي، تارمايي بزر بوو، کهريم و مه لای داستان گه یشتنه لای.

- چ بوو، چ بوو؟

+ زه لام بوو.

- دلنیاي زه لام بوو؟

+ ئا، زور پیده چوو.

ستیان هینایوه ژورئ و به پاریزه وه که من ئه و ناوه گه پان، له و
کاته دایکرده باران، ئاسمان چ زوو ئه و هه وره ی خپرکرده وه، مه گه ر
ته نها کهريم بزانی، ئاخر کاتی له بن مانگه شهوئ گوتیه ستی:

ئه وشو ره نگه باران ببارئ.

ستی گوتی:

پیموایه، ئه و جاره ئاسمان به قسه ی تو ناکات.

ما له ده وری ستی بسووپی و ترسی بره ویننه وه.

مه لای داستان:

من دلنیا م گورگ بووه.

ستی:

گورگت دیتووہ لہ سەر دوو پئی بروت و ھیندە ی تۆش درێژ بێ!

کەریم:

مروڤ کاتیک دەترسیت، پشیلە ی لێ دەبیته دیو، من خۆم بە
سەرم ھاتوو، دووریش نیە، حیلە ی ماینەشی بۆ ھێستەرە
بووبیت، لەبیرچووبیت، ئەو لەوێیە، لە پر دیتییتی و...

ستی:

شینی من شت لەبیرناکات، ئێوە ھەرچی دەلێن، بلێن، ئەوە ی من
دیم زەلام بوو.

مەلای داستان:

منیش دەلێم، بەو تەر و تووشیە، بێجگە لە گورگ، ئیزرائیلیش
ناگاتە ئێرە.

کەریم روو لە مەلای داستان:

لە بەدبەختی ئێمە، بارانیش دایکرد، دەنا ئێستا رووناکبیتەو،
شوینپی گورگە کە مان نیشانی ستی دەدا.

روو لە ستی:

ئێ، دە برۆ بە ماینەشی بلێ، ئەوی تۆ دیتت چوار پئی بوو وەک
تۆ، یان وەک کەریم دوو پئی؟

ستی پښکهنی و گوتی:

دوور نیه من ترسابم، واز له و بابه ته بښن، له خه ویشم کردن، ده
بخه ونه وه، نه و جاره ته قه له تارمایی ناکم، تا هه لده ستن، چایه ک
لیده نښم.

هه ندی تو چایان هه بوو، به لام شه کرنا، به قه سږ
ده یا نخواستده وه، ماستیکیان هه یه، پارووی تیڼاچي، به دیتنی
ماسته که، گه یشته وه مندالی و لای دایکی، کاتن ماستی مه پ پیدا
ده بوو، ده یگو:

دایه، خورماستم ده وئ.

دایک، که من خورمای ده کرده پارچهی ورد ورد و له گه ل
بنپیا له یی ماست، جوان جوان تیکه لی ده کردن و...

باران لیکرده وه، روژیکي خوش، په له هه وړی به ناسمانه وه
نه ما، بارانه که هر بق نه وه بوو، شوینپی تارماییه که ره شبکاته وه،
له نیوان مروف گورگ به نهینی بمینیتته وه و بق ستی رووننه بیتته وه،
داخوا کامیان بووه.

نه وړی نیشانه یی چوونی ره شه من و هاتنی خاکه لیوه جوان
دیاره، زه وی لیوی کردوته وه و دهشت و دهر که سک ده چیتته وه.

ستی پتر خەمی له نه دیتنی گزنگ ده خوارد، داینا بوو، نهو
سپێده به ده ركهوتنی به كه م تیسكى گزنگ ببینی، دوو سێ جار
دیتبووی، ده یگۆته كه ریم:

سه ری ئاشیبای نه وهی زۆر جوانه، له پیش هه موو جێیه ك گزنگی
لێده كه وئ.

كه ریم چاویكى له سه ر رووخساری ستی و چاویكى روو له
گزنگی، ده یگۆ:

گزنگ، گزنگ ده گرێته وه .

ده كه و تنه ئامیزی به كتره وه .

مه لای داستان و كه ریم له گز خړ كردنه وهی كه لوپه ل و
رێكخستنه وهی شوێنه كهن، به شیوهیه ك به سرووشتی بكه نه وه و
ده ستكاری بنیاده می هێنده پێوه دیار نه مێنی، ستی لای لیژنه
داره كه له سه ر به ردی، به دووربینه وه روو له ئاواپی دانیشتوو و
جی جی له دواى دایكى ده گه پئ، كه ریم دێته لای:

- ها، دۆخی ئاواپی كووه ؟

+ كشومات دیاره، دایكم دیت، له لای دارتوو كه ده گه پایه وه
مالئ، ئیستا داخوا چ قورپك ده پێوئ.

- به مه‌لای داستان ده‌لّی‌مین، دوا‌یی به هر شی‌وه‌یه‌ک بی،
هه‌والی ئیمه‌ی بۆ بیات و هه‌ینێ بی خه‌م ده‌بی‌ت و که‌له‌که‌ی
ده‌که‌وێته‌ عه‌ردی.

ستی چاو به‌ دووبینه‌وه‌ ده‌ستی به‌ره‌و ئاوا‌یی درێژکرد:

که‌ریم، داخوا له‌ دنیا‌ین شتی وا هه‌بی، ئاوا‌یی و دایکت له‌ بن
ده‌ستت بن و ناگایان لێت نه‌بی؟! نه‌وێری بلّی دایه‌، ئاو‌پده‌وه‌
ئه‌وه‌تا لێره‌م...

که‌ریم، ده‌ستی له‌ ملی کرد، دووبینه‌که‌ی لێ‌وه‌رگرت:

ستی، تێده‌په‌رێ، ئه‌وه‌ش تێده‌په‌رێ، دلّی من، بی‌نێ خو‌ فره‌ه-
که‌.

دووبینی به‌ چاویه‌وه‌ نا، دوا‌ی گۆپستان، چاوی که‌وته‌ سه‌ر
گۆپاییه‌که‌ی پێش مائی ئاغا:

- وێده‌چێ ئاغا می‌وانی هه‌بی.

+ به‌ چ ده‌زانی؟

- کۆمه‌لێ سوار له‌ پێش مالیان.

+ ئه‌وانه‌شی هر بۆ ئیمه‌....

- سوارانی عاره‌بیش له‌ خو‌ خه‌رکاته‌وه‌، مایه‌شێ پێناگیرێ.

له گژه ئاوايى بکه ویتته بن سینبهرى ئاشیباوه، به خیرایى نانیان
خوارد، مه لای داستان نه وهی ده بوو بییات، له هیستهره که ی بارکرد.
ته ویله و ناندین و سهرشورک شوینه واریان نه مابوو، ریگای گه یشتن
به مالى نه وینیش، دهستکاریى مروفی پیوه دیار نه مابوو، ئیستا
تهنها مالى نه وین ماوه ...

رۆژ ئاوابوو، زهردهی نه ما، لیژنه داره که داگیرسا، مه لای
داستان، ته وهی له گه ل سستی کرد، ئامیزی به که ریمدا کرد:

رۆژ وشت و وریا بن، زماندن رۆره، وهک گوتم، به ریی کانى
داوده په شدا بده وه زوورگه زراو، له وئ ...

مه لای داستان هه وساری هیستری راکیشا، تا له پشت تاشه
به رده کان بزر بوو، ئاوپى ده دایه وه، سستی و که ریم به دیار
ئاگره وهن، کولمى سستی پشکۆی گه شاوهن، لیوی خونچه ی دوا
رۆژی ره شه مین و بو خاکه لیوه پشکوتوون، به ژنى نه و نه مامى
نه ورۆزه، باى داراوس به دیار ئاگره وه ده یه ژینى، له چاویه وه
نمى نه وین دیتته خواری، که ریمی به ژن شمشالى، ده سستی گرتووه
و پیکه وه گۆرانیه کی نه رم ده لینه وه، بو یه کتری ده لین، گۆرانیه ک
پیشتر که س نه بییستبوو، گۆرانیه ک زاده ی ئه و ئیواره یه ی سه ری
ئاشیبا بوو، به ده وری ئاگردا ده سوو پینه وه:

به دهنگه دهنگه، به ناله ناله

به ژنى که ریم شمشاله، هه ی لۆ

به شنه شنه، به گاله گاله
 دهنگی ستي من، شه ماله، هه ی لئ
 به دهنگه دهنگه، به ناله ناله
 به ژنێ که ریمم شمشاله، هه ی لئ
 سپی بیگه رده، به هر و گژلۆکه
 روومه تی ستي، نه ینۆکه، هه ی لئ
 شۆپه سواره، شیرین ره شتاره
 لاوکن دلێ من، به کاره، هه ی لئ
 هه ر خۆت سواری، هه ر خۆت گولناری
 فریشه ی خودا، نازداری، هه ی لئ
 گازکه ماینه شی، با بیته پیشی

هه ناسه برکیتیان پیکه وتبوو، به دیار پشکۆوه، دانیشتن:

ئێ، دوا ی گازکه ماینه شی، نه ویدی...

ستي ده ستي خستبووه سه ر سینگى خۆى و توند هه ناسه ی

ده دا:

له...بیرم....چوو

که ریم دهستی له ملی کرد:

نهوانه ی گوتت، به بیرت دینه وه؟

ستی:

لهوانه یه، ئا، نه دی تو؟

که ریم:

منیش، تو بیلییه وه، به بیرمدینه وه، شه و دره نکه، ده بیئت
توژیکیدی به ریکه وین.

ستی:

له ئاسمان بپرسه، بزانه که ی ده بارانی.

که ریم:

پرسیم. پیناچن، ئه و یه ک دوو رۆژه ببارن، ئه گه ر بشبارن،
چی وانه.

ستی:

ئێستا ئاواهی ده لێن: دیسان ئاشیبا په چووی نواند.

ئەوھى پىئويست بوو، بە زىنى ماينە شىئوھيان كرد، بە شىئوھىك
باوئىر و دەرگاي ھۆدەي ئەوينيان گرت، تەنھا ئەگەر ئەوينداران
بىيىننەوھ و بزائن ئىترە دەرگا بوو، باوئىر ھەبوو، بە رۆي كاني
ئەويندا شۆرپوونەوھ .

+ وا دەپۆين بەر لەوھى تاو بکەوئ، لە ئاقارى ئەو ئاواييانە
دەرچين .

- تەنگ لاي خۆم دەبىت، ئەگەر شتى بقمومئ، دەزانم تۆ دلت
ناين تەقەيان لىبکەي، ئەگەر بىتنە ريمان، خودا لە سەر سەرانە بەر
لە ھەمووان، بابم ...

+ باشە، با لاي تۆ بئ، مەترسە ھىچ نابئ ...

لە نزىك كاني ئەوين سوار بوون، ھاتن، دايانەوھ چەپى
شىخەلاس، لە چەمەكە پەرىنەوھ، دنيا كەمئ رووناكى تىكەوتبوو،
بەلام ھىشتا گورگ و سەگ لىكنەدەكرانەوھ، ستى ئەو بنە دارەي
ناسىوھ كە لە نزىكە وي، پىرى لاس لە بن زەوى ھاتە دەرئ و
بووھ ميانى بابى، لە بن لىوانەوھ :

دەي پىرى لاس، ئەوجارەش بپۆ خەونى بابم، پىي بلى واز لە
كچەكەي بەيئئ، بپۆ خەونى ئاغاش پىي بلى واز لە ستى نەھيئى،
لەگەل خۆم دەتەمە بن زەوى .

كەرىم دەلئ :

ستی، نه وه له گه ل کي ده دوتی؟

ستی:

له گه ل پیری لاس.

که ریم:

نه وه ی ماینه شتی پیدای؟ به روکی به رده، نه و کاره به و چاره
ناکړی، خو بگره، بالده گرین.

له و ساته، ستی هه ستيکرد له سهر به رزاييه که ی ته نيشتيان،
تارماييه که ده رکه وت، گوتی:

که ریم، سواریک وا له و سهره.

که ریم:

وه که سهری ناشيبا مه که.

قسه ی ته واو نه کړدبوو، گیزه ی گولله یی هات، ستی که تفهنگی
سوارکړدبوو، فیشه کیکی تیگرت، که ریم دیتی سوار گلا، ماینه شتی
بالی گرت، کلکی ناوه ناوه به شیوه یه کی وا به رزده کاته وه، له ناو
شانی ستی ده خشتی، بوته قه لغان بو پشته ستی.

له هه ردو به ری ریوه گولله دی، که ریم ده لئ:

وا دیاره، له هەردوو بەر خۆیان دامەزراندووه، تەقە لە هەردوو لا
بکە، چ نیه، دووین...

ستی دەلن:

رووم وەرنه گێرم، ناخیویم.

که ریم:

تەقە بکە، کاتی ئەو نیه.

سوارێکیدیش، ستی خوش، ماینه شێ بآلی گرت، وا دیاره،
نەویران به دوايان کهون، ماینه شێ هێوری کردهوه.

+ کوو زانیویانه، له بهری ناشیباین؟

- ئەو تارماییه ی شهوێ دیتم...

+ پیناچن، نازانم...

هێور هێور به پارێزهوه رێ ده بپن، ستی زوو زوو ئاوێده داتهوه و
تفهنگه کهشی سواره، که ریم دهلن:

وا بزاتم دوو کهست کوشت.

ستی به شێوهیهک، روون نیه له دلەوهیه یان له تووڕهیی:

ئەگەر یهکیان بابم بێت و ئەویدی ناغا، ئا...

که‌ریم:

ئیدی، دەبیت هێنده دووریکه‌وینه‌وه، خه‌یالی ئاغاش نه‌یگاتی.

که‌یشتنه‌ سه‌ر کانی داوده‌په‌ش، له‌ دووره‌وه‌ شوانه‌که‌ی ناسیه‌وه،
ئه‌وه‌ی مه‌لای داستان باسی کردبوو.

پشووێکی باشیان دا، تیکه‌ نانیکیان خوارد، جۆپکه‌ جۆش وا به‌
سه‌ری ماینه‌شیوه، شوانه‌ چایه‌کی لێنا، به‌ قه‌سه‌په‌وه‌ خواردیان‌ه‌وه،
شه‌کر به‌ گولله‌ ده‌ستناکه‌وئ، شوان روو له‌ که‌ریم، جارنا‌جاریش
تیچاوئ ده‌داته‌ ستی، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌و سه‌پێده‌یه‌ی یه‌که‌م
روژی خاکه‌لیوه‌ی روژی نه‌روژی، خۆری خه‌رمانانی، له‌ ده‌می
نیوه‌پۆیی به‌ سه‌ر سه‌ره‌وه‌ بیت، چاوی داده‌خات و هه‌ست به‌
گه‌رمایی و سووتان ده‌کات، شوان ده‌لئ:

دنیا به‌ ئیوه‌ی زانیوه، ئاغا لی‌ره‌وه‌ تا شاری تیگه‌یان‌دووه، هئ
له‌وه‌ی به‌ خۆتان ده‌زانن، هه‌رکه‌سی‌کیش شوینی ئیوه‌ ئاشکرا
بکات، جووتی هه‌یستر و ده‌مانچه‌یه‌ک و جیی سئ عه‌ریه‌ گه‌نمان به‌
دیاری ده‌داتئ، به‌لام خه‌لکه‌کی گه‌له‌ک زۆر هه‌ن له‌ ناو چاوی
خۆیان ده‌تانپاریژن و ئاماده‌ن خۆیان به‌ لاگێرتان بکه‌ن.

شوان ناو‌نیشانی ئه‌و ماله‌ی بۆیان هه‌لدا که‌ له‌و دیوی
زوورگه‌زراو وه‌ریان ده‌گرئ، ده‌بیت تا ئیواره‌ له‌و زوورگه‌ بمه‌ینه‌وه،
به‌ شه‌و بچنه‌ ئاوا‌ییه‌وه، گو‌تی:

دهمه و ئیواره، له و دیوی زوورگ گیارپنکی دهبینن، پشتی
پییبهستن و چی گۆت، وا بکه ن.

پیاوه که له کاتی خۆی ده رکهوت، له دووره وه و به پیکه نینه وه
گوتی:

شۆپه سواران، ئیوه ش وهک من گیای ده رمان کۆده که نه وه؟

که ریم گوتی:

ئا، به لām گیا هیشتا ساوایه، باش نانا سرینه وه، من هه ر گۆله
خه زیمه و حاجیله ده بینم.

گیارپنک:

که ریم، ما نه تو له بهر گۆله ستی چ گۆلان ده بینی!

پیاویکی گفتولفت شیرین بوو، هینده له ناو گۆل و گژ و گیا
ژیابوو، بۆنی به هار و کهسکایی گرتبوو، تیچاویکی دا ستی و
گوتی:

دوو سێ به هاره، گۆل گۆل، به هار ده که پیم، له قه ره چووخه وه تا
سه فین که پراوم، تا گۆلێ ببینمه وه له هه موو گۆلان جوانتر...

که ریم بزه یه کی بۆ ستی کرد و گوتی:

وا بزائم ئیستا دیتته وه!

گیابرنک په نجه ی بۆ ستي دريژکرد:

نا، نهو گوله م پيشتر ديتووه، من له بهار دهگه پيم تا گوليكي
وهك نهو گوله ی تو جوان ببينمه وه، تا ناوهكی خوی لڼ بکه مه وه
و ناوی بنيم: گوله ستي.

که ريم: خوت ماندوو مه که، ناييبنيه وه.

ستي گوتي:

تو منت له کوي ديتووه؟

گیابرنک:

بهاريك له سهر ماينه شئ، له رتي ناشيبا.

ستي:

نه گهر گوليكت به ناوی منه وه کرد، که ريميش له بيرمه که.

گیابرنک:

جبي که ريم ناو چاو و دل.

هر نهو دمه و ئواره و له زاري گيابرنکه که وه، هه واليان
پنگه يشت که دوو له نوکه راني ناغا به دهستي که ريم بريندار بوونه،
به لام برينيان سووکه، گيابرنک باسي نه وه ی بۆ که ريم و ستي کرد
که قاره مانيتي که ريم دهنگي داوه ته وه.

ستی که بیستی که سی نه کوشتووہ تۆر دلخۆش بوو، که ریم
پییگوت:

به دلمه، یان له پی بده، یان له شانی راست، به گولله بللی به
لای دل و سهردا نه چی.

ستی به پیکه نینه وه:

تۆش هر نیوچه وانی نه سپان ده سمی!

که ریم پیکه نین به پیکه نین وهرده گریتته وه:

که ریمی نه سپکوژ ناوی به قاره مان ده پوات، که چی ستی...

نیوان ناشیبا و گردی پیرداود، بۆ کهریم و سستی سئی مانگهی بهار بوو، نهو بهارههئو دوو نهوینداره به ماینه‌شیوه، له سئی چوار ئاواهی نهو ده‌شتههئو ولیرئ مانهوه و چه‌ند مالئیکیان گۆپی، نۆر جار وابوو، له ترسی ئاشکرا بوون، ماینه‌شییان له دیوی دانیشن خه‌واندوو، نهو شه‌وانههئو دوو به دوش له‌دیوئ ده‌مانهوه، له کاتی خه‌وتن تهنگیان له‌بیرنه‌چوه، له نیوان خۆیان خه‌واندویانه، نهو به‌هاره، نهو دوو نهوینداره بوونه کهوی ناو رکه، سئی چوار رۆژی لئ ده‌رچئ، له کونئ ژۆئ به‌هاریان به سه‌ربرد و کهسکایی و گۆلیان له کولانکه‌وه دیوه .

نهو به‌هاره، یارانی نهوینداران، سستی و کهریمیان له ناو چاوی خۆیان پاراست و به بیزانگ تۆبه‌تداریان لئیان کرد، له هیچ مالئ بۆ ساتیکیش روویکی گرژیان نه‌دی، کهریم ده‌لئ:

رۆژئ دئ، بتوانم چاکه‌ی نهو خه‌لکه بده‌مه‌وه .

ستئ:

به چی؟ چاکه‌ی نه‌وانه نادریته‌وه .

کهریم ده‌لئ:

ستی، به منت نه گۆ، بۆچی تهنگاوت کردم که ماله جولا که
به جیبهیلین؟

ستی:

چەند لە سەر شتان دەپۆی، وازی لیبهینه، شتیکی وا نه بوو.

که ریم:

باشه، به لام بزانه له سەر دلم بۆته گری.

ستی:

با نه بیته گری، ده یلیم، به لام سویندم بۆ بخۆ، وهک نه وهی
نه تبیستیبت.

که ریم:

وهی ههزار جار، بلن سویند به چی بخۆم؟

ستی:

بهو نه ستیره یه تۆی له مووسله وه گه یانده وه ناشیبا.

که ریم:

که واته ده بیته دوو سویند بخۆم، نه دی دوو نه ستیره نه بوون!

نیوان ناشیبا و گردی پیرداود، بۆ کهریم و سستی سنی مانگهی به هار بوو، نهو به هاره ی نهو دوو نهوینداره به ماینه شتیه، له سنی چوار ناوایی نهو ده شته ی ههولیرئ مانه وه و چهند مالئیکیان گۆپی، زۆر جار وابوو، له ترسی ناشکرابوون، ماینه شتیان له دیوی دانیشتن خه واندوو، نهو شه وانه ی دوو به دووش له دیوی ده مانه وه، له کاتی خه وتن تهنگیان له بیرنه چوو، له نیوان خۆیان خه واندووینه، نهو به هاره، نهو دوو نهوینداره بوونه کهوی ناو رکه، سنی چوار رۆژی لئ ده رچئ، له کونئ ژۆئی به هاریان به سه ربرد و که سکایی و گۆلیان له کولانکه وه دیوه .

نهو به هاره، یارانی نهوینداران، سستی و کهریمیان له ناو چاوی خۆیان پاراست و به بژانگ تۆبه تداریان لئیان کرد، له ههچ مالئ بۆ ساتئیکیش روویکی گرزیان نه دی، کهریم ده لئ:

رۆژئ دی، بتوانم چاکهی نهو خه لکه بده مه وه .

ستئ:

به چی؟ چاکهی نهوانه نادریته وه .

کهریم ده لئ:

ستی، به منت نه گۆ، بۆچی تهنگاوت کردم که ماله جۆلاکه
به جیبهیلین؟

ستی:

چهند له سهر شتان ده پۆی، وازی لیبهینه، شتیکی وا نه بوو.

که ریم:

باشه، به لام بزانه له سهر دلم بۆته گرئ.

ستی:

با نه بیته گرئ، ده یلیم، به لام سویندم بۆ بخۆ، وهک نه وهی
نه تبیستبیت.

که ریم:

وهی هه زار جار، بلن سویند به چی بخۆم؟

ستی:

بهو نه ستیره یه تۆی له مووسله وه که یانده وه ناشیبا.

که ریم:

که واته ده بیت دوو سویند بخۆم، ئه دی دوو نه ستیره نه بوون!

به دوو ماچه وه سویندی به چاوه نه ستیره ییه کانی ستی خوارد،
ستی ئانیشکی خسته سهر رانی که ریم و شه وه که ی مالی جۆلای وا
گتیراپه وه:

له شیرنه ی خه وئ بووم، هه ستمکرد لیوئ وا به سهر
رومه تمه وه، وای بۆ چووم تۆ بیت، چاوم کرده وه، تاریک بوو،
جوان رووخسارم نه دی، زانی وه ئاگاها تووم، ماچیکی توندی کرد و
هه لات، هاته سهرم بقیزئیم، باش بوو خۆم گرت، له و ساته، ژنی
جۆلا وه ئاگا هات:

+ چ بوو، کچم چ بوو؟

- نازانم، وا بزانم پشيله بوو.

ئیدی ههر ده بیت یه کیک له کوپه کانی بوو بیت، له دلئ خۆ گوتم
با رۆژ ببیته وه ههر ده بیت پیبکه وم، نه و شه وه نه خه وتم، سبه یئ
نه گه یشته چیشتانئ، له ریی چاوه وه زانیم گه وره که یانه، نه وه بوو،
گوتم: که ریم، ده بیت لیڤه برۆین و تۆش به بیئ نه وه ی بپرسی لۆ؟
گوتم: ده برۆین ده برۆین، به دلئ تۆ.

که ریم چاوی ستی ماچ کرده وه و گوئی:

ههر نه وه ش بوو، له سهر دلئ منت کرد بووه گریئ، کچیئ نه و
کوپه یان که من تام گیل بوو.

پووشپه په، خشه ی پووش و په لاشه، شه مالن ه لیکردوه،
ستی وا هه سته دکات له نامیزی دایکیه وه دی، مانگ له سهر
ناو ابوونه، پیرداود له گزه ده که ویته تاریکیه وه، ستی ده لی:

نقد نوو ناو بوو

که ریم ده لی:

من چ پیوستم به مانگ نیه، مانگی خوم وا له نامیزمه .

ستی خوی ده هاو ویته نامیزی:

+ تو بلئی له ده ستیان دهر باز بین؟

- بۆ دهر باز نابین، دنیا و بنیا گه پان نه یاندیتینه وه، خه ریکه له
بیریان بچینه وه، نیمه ش دوور ده پوین تا کویتسه نه کان گیر نابین.

+ له وی مه لا...

- له وی کئ ناغا ده ناسی، کئ حوکه ت ده ناسی، له وی مه لا به
خوشیه وه... نه ری ستی، دووربینه که مان هیتا؟

ستی ناو له پیکي توندی له لاپانی خویدا:

ده ستی شکاوم! له سهر تاقه که بوو، له بیرمچوو.

که ریم ده ستی ستی ده خاته ناو ده ستی خوی و ده لی:

کیژی، نه و ده سته ناسکه بۆ دووربین ده شکینی؟!

ستی:

دووریینه که بۆ ئییه زۆر پټویست بوو.

که ریم:

له بیرى خۆتى ببهوه .

ماينه شيش ماندووه، له تهك وان راکشاوه، زۆرىشى لیبکهى
حيله يه کى لىوه نایه، ئه و چەند مانگه، ستى هینده له سه
نه حیلاندن رایهیناوه ئاغاشى بۆ بێ، ناحیلینى، له برساش گيان
بدات، نه رمه حيله يه کى لى نابيستی.

با دهنگى پټیه کى هینا، هه ر ده بى ئه و بى، کۆخه يه کى کرد:

- کوپه شارى تۆی؟

+ هه وم.

کوپه شارى، رازى ناسینه وه بوو، تاريكه، له تاريكى
چاکوچۆنیا ن ده گه ل یه کتر کرد، پریسکه ی دایه ده ستى که ریم،
ئه ویش دایه ستى:

ههسته خۆت بگۆره .

ستى چووه پشت ماینه شى...

دنیا که من روونا می تیکهوت، کوپیزگه سهری مهنجه له ماستی
کرده وه، نانی خسته سهرکۆشی که ریم و ستی.

نوێژیا نه و به پیکهوتن، ئه و رێیه نابریته وه، به وهش پتر
درێژده بیته وه له هه ندی شوین ری ده گۆپن و به ناچاری شار له
خۆیان دوورده خه نه وه.

له سهره وی ئاوا بیه که له بن که پریکه وه، پیاویکی ردین سپی
هاته ده ری:

+ سوارۆ لادهن، دۆیه که بخۆنه وه.

- مه منوون، ئاوه دان بی، تینوومان نیه.

پیره که من تییان پاما:

که ریم، لادهن، له من مه ترسن.

که ریم دامام، پرسى:

- خاره، ئه و ئاوا بیه ناوی چیه؟

+ تیمار

- ئه ها

بیری کرده وه که بیستبووی له و ئاوا بیه زۆر کهس هه ن، ئاماده ن،
بیانشارنه وه، نه هیلن بکه ونه ده ستی ئاوا وه.

دابه‌زین، پیره ته ماشای جلکی ستی کرد و گوتی:

ئوه زۆر گچکه به بۆی، نابینی...، دانیشن، هه‌ر ئیستا، جلکیکی
په‌ به‌ به‌ری ده‌هینم، یه‌ک په‌ به‌ره‌و ئاواپی روپی، که‌ریم ته‌ماشای
ستی کرد:

- خۆ، راست ده‌کات.

+ ده‌لیم، شتیکی له‌ بن سه‌ر نه‌بی، ده‌سکیس نه‌بی، با به‌ڕۆین.

- مه‌ترسێ، باسی ئه‌و ئاواپی و ئه‌و پیاوه‌یان بۆم کردوه،
ده‌زانم نیازی پاکه‌.

زۆری نه‌برد، پیره به‌ جلک و کۆتکی دۆوه‌ هاته‌وه، گوتی:

وه‌ره‌ له‌ بن که‌په‌ڕی خۆت بگۆه‌، من رویشتم، خودا چه‌پاره‌تان
بدات، ئه‌گه‌ر تهنه‌گه‌ت پاسی نه‌ی، ئاگاداره‌، پۆلیس نه‌یبینی.

که‌ریم:

ده‌زانم، مه‌منوون.

هه‌شتا هه‌ر له‌ ناو ئاقاری ئاواپی بوون، دیتیان له‌ به‌ری جاده‌وه،
سواری ده‌لێی تیره‌ دێ، له‌ دواي خۆی لوه‌له‌ی توژی ده‌نێرێته
ئاسمانی، ستی ده‌لێ:

که‌ریم، یان ماینه‌شی به‌فرێنه‌، یان تهنه‌گم وێده‌.

که‌ریم رووی ماینه‌شیتی رووه و تاقه سوار وهرسووپاند و گوتی:

ئه‌و سواره به نه‌یار ناچی.

تفه‌نگیشی سوارکرد، سوار نزیکه‌وته‌وه، هیوری کرده‌وه، هیشتا به‌ردهاویژی نیتوانیان بوو، ده‌ستی دۆستانه‌ی به‌رز کرده‌وه، گه‌یشت، دوا‌ی چاکوچونی:

راسپارده‌یه‌کم پییه بو ئیوه.

له به‌ر باخه‌لی پرسیکه‌یه‌کی گچکه‌ی ده‌ره‌ینا، گچکه‌هر هینده‌ی کلدانی:

ئه‌و پیاوه‌ی گیا ده‌رمانان خرده‌کاته‌وه، ناردی، گوتی: پییانبلن، ئه‌وه تۆوی (گوله‌ستی)یه...

من رویشتم، خودا چه‌پاره‌تان بدات.

ستی ده‌لن:

که‌ریم، تۆوی گوله‌ستی چیه؟

که‌ریم ئه‌و رۆژه‌ی بیرکه‌وته‌وه، که بو بای بالن، به شتیوه‌یه‌ک شتیوه‌ی خۆی گۆپی‌بوو، مه‌گه‌ر سستی، ده‌نا ئیزرائیلیش نه‌یده‌ناسیه‌وه، به دزیه‌وه له ئاوا‌یی ده‌رچوو، گه‌پانیکی ناو که‌سکایی به‌هاری کرد، له‌و ئاقاره‌ی که خۆینی هه‌سه‌ن و مه‌ریه‌می لن پڙابوو، تووشی گیا‌برنکه‌که‌ بوو، بو گول و گیا ده‌گه‌پا، که‌ریم

به ناویكیدی خۆی پیناساند، لهوئ گیابرنك گولئیکى دیتهوه، له
شپوه له مهکهکیژه دهچوو، سپییتی بهیبوون و زهردیتى خهزیمه
و کهمیکیش سوورایی گولناری تیدا بوو، بۆنیشی کار له رهشه
ریحانهی تهپ نهبوو، بۆنیکى تاییهت به خۆی ههبوو.

ههردوکیان به دیار نهو گولّه وه مهست و حهیران دانیشتبوون،
که ریم پرسى:

نهو گولّه ناوی چیه و دهزمانی چ دهرده؟

گیابرنك:

نازانم، من گهرمیان و کوستانم کردووه، به ناو ههزار جوړی
گولدا هاتووم، لهو گولّه م نه دیتووه، ویدهچئ له م به هاره دا له
ولاتیکى دووره وه هاتبئ، با توه که ی هینابیت.

که ریم که مئ داما، گوئى:

نا، له دووره وه نه هاتووه، من ناویشی دهزانم و دهشزانم چ
دهردئ دهپه پینئ.

گیابرنك، له خوشیا وهك گولّه که گهشایه وه:

نهوه تو به راسته؟

که ریم گوئى:

بهئى، نهو گولّه گولّه ستى دهئینئ.

گیا بړنک دهستی خسته سهر شانی که ریم و سهری لی خوار
کرده وه و به سهر سوږمانه وه:

تو! تو کی؟ که ...

که ریم باوه شی پیدا کرد، سهر و گولیان له گوله سستی قرتاند ...
ستی ده پرسئ:

ها که ریم، له کوئی؟ من پرسیاریکم لیکردی.
که ریم:

لای توم، لای پرسیاره که تم، چ زوو له بیرت چوو؟ نه ها نه و
روژه ی بن تو چوومه ده رئ، به گولیکي بون خوشه وه که پامه وه ...
ستی به بیریهاته وه:

نه ها، گوتت: گوله سستم بون سستی هیناوه .
که ریم:

ئا، نه و جا نه و پیاوه دیاره هر به دواي نه و گوله وه بووه و
تووه که ی گرتووه، بوی ناردوین .
ستی:

وای له و پیاوه گوله، خوزی ده مدیته وه و ده سته کانیم ماچ
ده کرد .

که ریم تۆوی گۆله سستی خسته بهر باخه لای چه پی .

رۆژ یه ک دوو بآلی مابوو، مناره ی چۆلی ده رکه وت، که ریم به
پیکه نینه وه گوتی:

عه زیز، ئیستا ده توانی خۆت بکه یته وه سستی .

دابه زین و سستی و کورته ک و شه روا له که ی داکنه که به سه ر
کراسه که یدا هه لیکه پشاپوون و مشکی دانا و ره فته که ی کرده وه
سه ری، به پیکه نینه وه گوتی:

تا که ینی، ده بیته به رۆژ عه زیز بم و به شه و سستی؟

که ریم:

رۆژ نه ماوه، بگه ینه کویتسانی هه موو گۆله کانی ناو ده نئیم سستی .

له تاریکی خۆیان به شاردا کرد، له لای مه زاری عوزیز
په یغه مبه ر، له گۆرستانه که، سستی ماینه که ی له نیوان کیلان له
شیوه ی حوشر یه خ کرد، گوتی:

ئیه لیره بمیننه وه، مآلی پلکم له و دیوه ن، با بچم بیانبینم،
هه ینی...

سستی چوو، رۆژی پینه چوو گه پایه وه، به ستلی ئاوه وه:

+ مآلیان لیره نه ماوه، چوونه ته وه گوند .

- نەتزانى چ گوندېك؟

+ نا، دراوسى جووهكەيان نەيدەزانى.

چو ئاوهكەي لە پيش ماينەشن دانا، چۆرپىي كرد.

- ئەو چە لە دەستت؟

+ عەبا، كچە جووهكە دايمى، گوتى: بەو شەو بەو چوونە سەر
قەلاتى، باشتەرە ئەگەر عەبات بە سەرەو بەيت.

- تۆ چ كارت بە سەر قەلات ھەيە؟

+ دەبەيت بگەمە لای كىژە نەخشكارەكە، دلنەيام ئەو دەزانى
ماليان چۆتە كوئى، ئەو كچە منى زۆر خوش دەوئى، لىئى مەترسە،
ئەگەر زانەبەيتىشى نەك ھەر تووشم ناكات، دەشمپارەيزىت، بزەنم
دەسزۆكەكش...

كەرىم زۆر ھەولیدا بەو شەو خۆ لە قەلاتى نەدا، كەلكى نەبوو،
ستى داھە لاملى و مىلى بۆ كەرىم نەدا.

+ باشە، ئەگەر نەيزانىبوو، تۆ شەو لای ئەو بەمەنەو، مەنیش لای
تەفەنگ و ماينەشن، باشە بەو شەو چۆن مالىان دەبەينەو؟

- شتى وانە، زوو دەگەرپەمەو لای تۆ، خەمت نەبەن ئاسان
دەبەينەو، ئەو سەتەكەش بۆ مالاكە دەبەمەو.

لەو ش بە قسەى خۆى كرد، بە ناچارى:

چون ده لتي با وايي، به لام نه و شوينه مان باش، نيه، من جيم
ده گوريم.

به وردی باسی نه و گورپستانه ی بؤ کرد، که که وتوته روزه لاتي
قه لاته وه و به دهستی چه پی خانوويه کی گه ورده دا که جی بی باده
خواردنه وه یه دهیگه یتن، ناوی گورپستانه شی پیگوت، ستي عه باي
به سهر خویدا دا، که ریم تا بزد بوو له به ژنی بن عه باي روانی:

وای خواجه، له بن عه باشه وه چند جوانه .

ستي تونئی رویی گه پايه وه .

- چ بوو، چیت له بیرچوو؟

+ دیمکه که م بدئی، ناوی ساردت بؤ دینم.

ستي به دیمکه و ستله وه رویی.

که ریم پیی خسته رکیتفی، نه گه یشتبووه سهر زینئی، دهنگی کی

ناسک:

شوپره سوار، ماندی نه بی.

خوی هه لدایه سهر زین و رووی رووه و دهنگه که وه رگتپا:

خوش بی یاخوا...

ناسکتر له جاری پیشوو:

ده لږې نامناسيته وه ...

گوښی که ریم به و دهنگه ناشنایه، به لام جیبه که رووناک نیه و
رووخساری جوان دیاره نیه:

دهنگت نامو نیه، به لام ...

که میکتر هاته پیشی:

بو نه وه هاتم که بلیم نه و فریشته ی له گه لته له چاری خوت
باشتر بیپاریزه، زور دریای خوتان بن، مالی نیمه بو نیوه ده رگای
له سهر پشته، نیستا به ستیشم گوت ...

که ریم خوی هه لدایه خوارې، هینده ی نه مابوو نامیزی پیدا بکات:

گوله ندام گیان، نه وه توی؟

که ریم گریا، به کول گریا، هی له ستي که س که ریمی به و
گریانه وه نه دیوو، گوله ندام بو گیرکردنه وه ی، بالی کرده وه تا له
نامیزی بگریت، شهرم دهسته کانی به ست، به گریانه وه گوتی:

مه گری، شوپړه سوار، مه گری، تو نابیت بگری.

که ریم فرمیسکی سپی و هه ناسه ی ساردی هه لکیشا:

من زوو، ههوالی مهرگی جوانه مهرگی براتم بیست، بهلام لهگینه
بزانی من له چ باریکم و...

گوله ندام به گریانوه:

من له وچهند رۆژهی دوایی زانیم، تۆ وستی ئه و که ریم و
ستیه ن که...

- من له چاکهی ئیوه ده رناچم و له هه موو شتی لیم ببوره.

+ تۆ له من ببوره، ئه گه ر ده مزانی مائی دلی تۆ سستی تیدایه،
به چ روویکه وه له و ده رگایه م ده دا، ده ی له وه گه پئی، وه رنه مائی
مه، پاریزاون.

- نابئی، گوله ندام، خوشکه نازداره که م، نابئی، ده سستی داک و
بابت ماچ ده که م، پیتلوی تۆ ده خه مه سه ر سه رم، نابینه ئه رک به
سه ر که سه وه، ئیمه ده پۆین.

+ من ده زانم، ژیا نتان له مه ترسیه، ماوه یی له مائی مه
بمیتنه وه، بابم چاره یه کتان لیده کات.

- ترسیکی وانیه، ده پۆین.

+ دلم ده ترسی، به قسم بکه.

- مه ترسئ، خوشكه جوانه كه م.

+ من درهنگ زانيم خوشكى تۆم، بپۆ، برا جوانه كه م، له خودا و
مووسا ده پاپيمه وه، پاريزراو بن.

كهريم هه نيهى ماچ كرد و گوتى:

من يهك خوشكم هه يه، ناوى گۆله ندامه .

كهريم سوارى ماینه شئ بوو، دایه وه بهرى كه نده كه، به پشت
گه په كى جوان سووپا يه وه، به تهنیش كوره چيان په پیه وه بهرى
گۆرستانه كه، له كن مه يدانئ كه ران، هه لوه سته يه كى كرد،
هه ستیكرد دئ گۆرستانی جوان ده خوازئ، سه ر گۆرى هاو پێكه ی
خۆی، براكه ی گۆله ندام ده خوازئ، سه رى ماینه شئى به ره و
گۆرستانی جوان وه رسوو پاند، كه مئ رۆیى، گه پايه وه:

به وشه وه گۆرپك له كوئ ببينه وه كه له خه ونیش سه ردانم
نه كردوه .

چەند جارئ ده یویست سه ره خه یالئ بباته وه لای گۆله ندام،
به لام خه مى ستى لئى ده پچراند، داخوا چۆن بگاته سه ر قه لات و
له وێهه بگاته وه گۆرستان لای خۆی، تووشى شتئ نه بئ!

هاته وه ناو كه ندى، له وپوه به ده ستى راستى چراغدا سهركه وت
و دوور له چاوى هه سهس، خوى به گورستانى شپه لادا كرد.

له ناو كتان، جوپكى به ملن مابنه شپوه كرد، تهنه كهى به
كتليك هه هه لپه سارد، بهرى گورستان تاريكه پشتى دا كتليك، روو
له چراكانى قه لات، ليره و له وئ دبريسكينه وه و تيشكيان تيكه ل
ئيكدى ده بنه وه.

س كهس وا به ره و گورستان دين، له و دووره وه به و شه وه و له
بن عه باوه ستى ناسيه وه، نزيكه وتنه وه:

+ شى، شى، له وئى؟

- ليره م، ليره م.

نه وان گه پانه وه و ستى خوى به گورستاندا كرد.

+ زور هه و ليان دا، توش ببه م و لايان بمينينه وه، به لام...

- باشت كرد.

+ نه وانيش به نه ويني كه ريم و ستيان زانيوه، به لام بيجه له
كه كه نه يان زانى من ستيه كهى كه ريم، نه ويني من و تو له سه
زارى شاره، گه پهك گه پهك، كو لان كو لان، مال مال، زاره وزار
دهكات، ناوى كه ريم و ستى ناو قهيسه رى ده گه پئ، به هه موو
رييه كانى قه لاتيدا هه لده گه پئ.

- ئى، مالى پلكت؟

+ پىكە وتم، لەو سەرەوھن، ھىندە دوورنەن، ديارىيە كەشم لای
ويە، چەندى كردم و كۆشام، كرئى چنەن و كىشانی وەر نە گرت.

- كەواتە، لە گەل مەلابانگدانى سبەينى، بە پىدە كەوين.

+ وادە كەين، وەرە دانىشە بخۆين.

- چىت ھىناوھ؟

+ دۆلمە.

- ئۆ، گەرمىشە.

+ گەرميان كردهوھ، ئالىكت دا شى؟

- ئا، خۆم لەبىر بكم، شى لە بىرناكەم.

+ ئاى، ئەو كچە نەخشكارە، تامە زړوى بىنينت بوو.

- نەمبىنى باشتەرە.

+ لۆ؟

- بمبىنى، زگى بە تۆ دەسووتى، دەلى: كىژى، تۆى ناسك و

نازدار، ئەو كوپە رەش و برژە...

+ به خودای ئیرهیی به من ده بات و ده لئ: کوپکی واش بۆ من
ببینه وه منیش ده لئیم:

نیه، له و شیوه ته نها ئه و کوپه له دنیاين ههیه.

که ریم باوه شی پێدا ده کات.

- که ریم تۆ چوویته سهر ئه و قه لات؟

+ ئا، چهندان جار.

- وای چهند جوانه، چهند خوشه، وا نیه؟

+ با، منیش زۆر هه زێ لێده کهم، با ماوه یهک له کویتستانان
بمێنینه وه، هه ندیک کۆن بێت و له بیریا نچیته وه، هه یئێ دینیه وه له
سهر قه لاتێ خانووێک ده گرین و منیش ده ست به کرێکاری ده کهم،
ده زانی من چهند مانگیک کرێکاریم کردووه.

+ چ کاره کت ده کرد؟

- له سهر قه لاتێ، کاری دیوار.

+ واته، جێ په نجهت به سهر که رپووچی قه لاته وه دیاره.

- نه دی.

+ چهند خوشه له و خانوه بژین که تۆ دیواره کهیت هه لئاوه.

- بێ ئومێد مه به، ئه و رۆژه دی.

+ که‌ریم من زور حەزم له شاره، تۆش؟

- منیش زور.

+ من ئەگەر مردم، حەزەدە‌کەم له شار...

که‌ریم دەستی خسته سەر زاری:

وس، باسی مردن مە‌کە، من بە‌وه توو‌پە دە‌بم.

ستی دەستی خسته سەر شانی که‌ریم و گوتی:

بە راستیم نە‌بوو، هەر لۆ خوشی.

که‌ریم له دڵ‌وه:

لۆ خوشیش باسی مردن ب‌کە‌یت، خوش نیه.

شە‌و درە‌نگە، له تاریکایی گۆ‌پ‌ستان‌وه، له کە‌لێنی کێ‌لان‌وه،

دە‌پوان‌نە درە‌وشان‌وه‌ی شار، دە‌پوان‌نە ئە‌و چرایان‌ه‌ی له

پە‌نجەرە‌کانی قە‌لات‌وه دە‌بریسکێ‌ن‌وه، ستی دە‌لێ:

گوند، له‌گە‌ڵ مالنۆ‌ستان دە‌چێ‌ته تاریکی‌وه، شار چرای لێ

ناکوژێ‌ته‌وه.

که‌ریم:

وا نیه، له گوندی ئێ‌وه‌ش چا‌ه‌بوو تا سبە‌ینی تیشکی

دە‌دایە‌وه.

ستی:

کوا، له چ مالیک؟

که ریم:

له مالی نیوه .

ستی خوی خزانده نامیزیوه، ماچیکی روومه تی کرد:

نهری، له ناو گوپستان، ماچ گوناح نیه؟

که ریم پیکه نی:

با، گوناحه، به لام با منیش گوناحیکی له وهی تو گه وره تر بکه م .

لیوی خسته سهر لیوی ستی و تا هه ناسه ما، مژی، ستی

هه ناسه ی دایه وه:

هینده ی نه مابوو بخنکیم، باش بوو گوپستان بوو، ده نا تفهنگ و

مفهنگت له بیرنه ده ما .

- تا نه گه مه مه لای گه وره، تفهنگم له یاده .

+ نه و مه لا گه وره یه له کوئی پهیدا بوو، له کوئییه؟

- له سهر ریی کویتاننیه، نیستا به بیرم هاته وه، مه لایه کی

ناوداره، چه زده که م له سهر دهستی وی...

+ نهوجا نهو دهوږي؟

- نا، دهسهلاتي ټاغاي ټاوايي مه به خهونيش ناگاته نهوي، دهی
سهر به کوشم بکه و سرخهوي بشکينه، ماندووی.

+ تو ناخهوی؟

- با.

کهريم هر به دانيشتنهوهوه، پشتي به کيلهکه دا و پي راکيشا
ستيش سهری خسته سهر راني و خوی گرمولهکرد:

دهستت بخه ناو پرچمهوه با زوو بخهوم.

به په نجهکانی کهوته شانهکردنی پرچی خاوی دواي توږي:

+ کهريم، دهلین گوږي حهسن و مريه ميش هر لهو ناوهيه.

کهريم دهمن بين دهنگ دهبي:

نا، بيرمکهوتهوه، هر لهو گوږستانه، دوور نيه هر نهو کيله
هي مريه بين که من وا پشتم پيداوه، روژ بيتهوه دهيناسمهوه،
من جاريک دوو هاتوومهته سهر گوږيان.

- نهري کوشتنی نهوان چوڼ بوو؟ له سهر نهوين بوو؟

نا، نهوان ژن و ميږد بوون، له جهندرمه ياخی بوون، لهو
دهشتهی خوراي شهريان کرد و هردووکيان پيکهوه کوژان و

تەرمەكانيان ھېتسانەو ھەشار و لېرە بە تەنېشت يەكەو ھەناشتەيان،
ئەري دە بخەو، ھېندە باسى مردوانىش مەكە .

ستى ھەستاو و سەرى خستە سەر شانى كەريم:

+ خەوم نايى .

- باشە، مەخەو، بەلام چىدى باسى مردوان مەكە .

+ باشە، ئەري دەلېى ئەوشۆ مانگ ھەلنەھات!

- كچى ھەلھات و ھەلات و تۆ لە بەر رووناكايى ھەلھات
مانگ ما .

+ چما رووناكايى ھەلھات مانگىشت لەبىرەباتەو؟

- ئا، ئەگەر زۆر تېكەلى بېت .

+ ئا، مە ئەگەر لە سەر قەلات بىم، مانگ لەبىرناكەم، لەوئەو لە
ئامىزى دەگرم .

- وا ديارە، تۆ ئەوشۆ ناخەوى؟

ھەردەستىتەو سەر پى و روو لە قەلات:

+ ئا، دەمەوى چاوم پىر بىكەم لە ھەلھات .

بە غەمزەى چاوەكەى، عەقل و دىل و دىنم بە غارەت چو

- ئەو گۆرانىيەش دەزانى؟ من ئەو ەم بىستۈۈ ...

+ ئىستا، لە سەر قەلاتى، پىاۋەك بە دەفەۋە دەىگۆت، ۋەى
خۋايە ئەۋە چ دەنگ بوو، چ دەف بوو! بۆ تاۋى من خۆم لەبىرکرد،
بالم گرت، گەيشتمە ئاسمانى، بە سەر قەلاتى دەسۋوپامەۋە،
كەرىم، بەۋ خودايەى ئەۋ دەنگ و دەفەى بەۋ پىاۋە داۋە، تۆ لىرە
نەبايت، من تا سبەينى، بە ئاسمانى قەلاتىدا دەسۋوپامەۋە، من لە
دەست چۈۋۈۋوم، تۆ منت گرتەۋە، ئەۋە چ بوو! چ بوو، چما دەنگ
و دەفى ۋا ەيە؟ كچە نەخشكارەكە گۆتى نازانم كى دەفزەنە، ئەھا
دەلىى ئىستاش دەنگى دى!

ەردۈۈك پىدەنگ بۈۈن و ەست و خوست و ەناسەيان لە
خۆيان بېى، بە ئاستەم دەنگى دەف دەھات، پىدەچۈۋ، لەۋ سەرى
قەلات و لە ناۋ مالىكدا بىت، بۆيە دەنگى دەف كز دەھات.

+ كەرىم، خۆزگە تۆش گۆيت لىى دەۋۋ.

- ستى، من لە نىكەۋە بىستۈۈمە، ئەۋە ەبدولای دەفزەنە،
كەس نىە شان لە شانى بدات، با، كەسنى ەۋۋ بەر لە سى چۈار
سالى گەيشتە بە ەشت، ناۋى شەھابە بوو، ئەۋ كار لەۋەش نەۋۋ،
ەستانىيژ و بانگخۆينى بوو، كەۋى سەر ئاشىباش نازانى ۋا
بخۆينى، تا ئەۋ ماۋۋ، ئەۋ شارە يەك بانگخۆينى بەس بوو، لە

سەر قەلاتەو دەنگى دەگەيشتە ھەموو كۆلانىكى شار، دەگەيشتە
گونەدەكانى نزيكىش، وەى خوايە، چ دەنگىكى ھەبوو، ئەوجا چ
دەفنىكى دەژەنى.

+ لە دەفرەنەش خوشتر؟

- ئەمەش گەلەك خوش دەژەنى.

+ خۆزى منيش، لە نزيكەو ئەو دەفرەنە زىندووھ دەمدىت.

- لە نزيكەو دەفت بۆ لىدات و دەنگ ھەلبىتى، بە خۆت
ناوەستى، پرچت دەگەيتەو، وەك دەرويشان دەگەويە سەما...

+ ئەگەر گوناح نەبى، چەند خوشە ئەو دەف لىدا و بەستە بلى،
من تۆش سەما بکەين.

- گوناح نىە.

+ كەرىم، ھىوارى كاتى بە سەر قەلات كەوتم، لە مالىكى لای
ھىروە، گويم لە گەنج خەلىلى بوو، وای خوايە...

- تۆ كاويىزاغا دەلىى.

+ ئا، ھەستمکرد ئەو گەنج خەلىلە تۆيت و منيش لە گەل كچەكە
دەمگوتەو و وا كۆپيم:

له پاش کهریمم خۆ نه مینم له دنیا یی .

- سستی، تۆ له باسی مردن نه کهتی؟ وا دیاره ده زانی من ده مریم،
کیژێ، پشته من ده سته ردارێ ژیان نه بی، بژی، هیند بژی تا منت
له بیر ده چیتته وه .

سستی ده سستی خسته سه ر زاری کهریم:

وس، باسی منی دوا ی خۆت مه که، مریه م چهند دوا ی سه سه ن،
خه جی چهند دوا ی سیامه ند ژیان، منیش دوا ی تۆ، هه ر هینده .

کهریم ناوله پی سستی ماچ کرد:

تکایه، چیدی قسه مه هینه وه سه ر مردن .

+ ته واو، باسی مردنی خۆمان بپایه وه، به من بلی تۆ نه و
کاویژه ت دیتبوو؟

- سه ر بان و کۆلانی لیم دوور بوو، داخی گرانم نه مدی، نه ها،
له و دیوی نه و یانه یه، قوتا بخانه یه که هیه، وا تی بگه م یه که م
قوتا بخانه ی شاره، نه و جا له پشت وینده ری، له سه ر بانیکه وه،
چریکه یی هات، به لاوک و ههیران، هه موو گه ره کی جووان و شاری
هینایه خرۆشان، گۆتیان نه وه کاویزاغایه، ههیرانه که ی مه ست و
ههیرانی کردم، نه وه ی باسی مامزه که ی خۆی ده کات و ده لی:

پاریزه کم دبردی، پارېزم لئ دستاند .

ستی، من پاشان که تۆم دی، هستم کرد مامزی ناو نهو
حهیرانهی ...

ستی:

من له بههشتیش دهمه مامزی تۆ، حهیف نهو کاویزه نهما، تا
من تۆش بخاته ههیرانی، لاوکیکهوه ...

- ستی، کهسه کهم، بخهوه، زۆر نهماوه رۆژ بپیتهوه و ببهیهوه
عهزیز.

+ ئهری به راست، له وهه موو ناوی زۆر، بۆچی عهزیزت به منهوه
نوساند؟

- گوتم با ناوه پیاوانیه کهشی ناویکی ناسک و ئازیز بئ، هی له
ههندیش، کاتی خۆی لیره، له و باژیره، له کریکاری کوپکم ناسی،
که له ک شیرن و قسهزان و زیرهک و به پیز بوو، ناوی عهزیز بوو.

+ مآلیان له شار بوو؟

- ئا، له دیوی قهیسهری، به لام نازانم ئیستا له وئ ماون یان نا،
دایکیکی هه بوو، ناوی وا تیبهگم سندوس بوو، زیده جوان بوو،
چیرۆکخوان بوو، خه ج و سیامه ند و نهوانه ی به شیوه یهک

ده‌گټرپايه‌وه، بالدار له ناسمانې گوټۍ لټبوايه، ده‌كه‌وته داوه‌ستانې،
له‌ته‌نيشتي ده‌نيشته‌وه و گوټۍ بڼ راده‌ديږا.

ستي ده‌ستي له ملي كه‌ريم كړد:

- ده‌مويست نه‌وه بېرسم، هه‌موو نه‌و كوږ و كچانه‌ي زږر
يه‌كتريان خوښده‌ويټ، بڼچي به‌مرازي دڼ ناگه‌ن و ...

+ وا نيه .

- كوو وا نيه؟! نه‌وه مه‌م و زين، خه‌ج و سيامه‌ند، له‌يل و
مه‌جنوون، سورمن و خورشيدۍ چاوبه‌خال، نه‌سمه‌ر و مامه‌ر، گه‌نج
خه‌ليل و حه‌فسې، ناوي چه‌ندانت لو بڼميرم؟

+ ئې، ده‌ ناوي هه‌نده‌كانيش بلې كه به‌مرازي دڼ گه‌يشتوون .

- نيه .

+ زږره، هټند زږره، له ژمار نايه‌ن .

ستي پټده‌كه‌نې و ده‌لې:

+ ئې، ناوي چواريان بلې .

- ناويان نازانم .

+ تو گالته به‌من ده‌كه‌يت!

- نا، ئوینداریی کوپ و کچان دهرانی کهی دهیته بهند و بهیت
و هیران و لاوک؟ کهی دهکهویته زاو چیرۆک و داستان و سهر
زاران و پشتاو پشت دهگیردیتتهوه و دهمیڤیتتهوه؟

+ کهی؟

- ئهوه دهمهی بۆ بهکتر نابن، خو ئهگهر سیامهند و خهجی بۆ
یهکتر بان، ئیستا له چ جی ناویان نهبوو، زۆر کوپ و کچ ههبوونه،
له مەم و زین پتر بهکتریان خوشویستوه، بهلام چوونکی به مرانی
دل گهیشتون و مندالیان ناوهتهوه و پیکهوه پیر و خهروبوونه،
بۆیه من و تو ناویان نازانین.

- ستی ئهدی ئهوه نیه، ناوی ئیمهش کهوتۆته سهر زاری گوند و
شار! خو هیشتا...

+ ئهوه چ نیه، کوا کهوتۆته ناو بهندو هیران؟ چ نیه، ههر
چهند رۆژیکیدی، ئیمه دووردهکهوینهوه و ناویشمان لای کهس
نامیڤیتتهوه، وهکو ئهوه والانهی لیدی که له رادیوو دهبیستریڤ و
پاش چهند رۆژی له بیردهچنهوه.

ستی کهمی داما:

ئیمهش ناومان ناوی، خودایه، با نهینه داستان، من ئامیزی
کهریم دهوی و بهس.

دهچنه ئامیزی بهکترهوه.

- ئەرئى، بە من بلىن، ئەو كچە جووھ لە كوئ دەناسى؟

+ كىهان كچ؟

- ئەوھى عەبا و ئاوى ...

+ گولەندام، ئىن، دەستەخوشكە جووھكەمە، تۆ لە كوئ دەنى؟

- بەر لەوھى عوزئىر پىغەمبەر بە جىبھىلم، ھاتە لام.

+ كەریم، تىناگەم.

- ئەو كچە خوشكى ئەبراھامى برادەرەمە، ئەھا كە لە سەرى
ئاشىبا ھەوالى مردنیم بیست.

+ ئۆى، ئەوھى ھەورىك فرمىسكت بۆى باراند، چما براى
گولەندام بوو! ئىن، چۆنى زانى تۆ لەوئى؟ خو من ناوى تۆم
نەگوت.

- زانیبووى.

ستى بە پىكەننىكى شیرنەوھ:

وا دياره كەینوبەینىكتان دە نئواندا ھەبووھ.

كەریم پىكەننەكەى لى وەرەگرتەوھ:

ئەو ئا، بەلام مەن نا .

ستى دەستى كەرىم دەگوشى:

كەلەك جوانە، شىخ و مەلا بۆى دەبنە جوو، تۆ چۆن ھىچت
لەكەل نەبوو؟

كەرىم، توندتر دەستى دەگوشى:

- ئاخىر مەن تۆم ھەبوو .

+ ئەھا، واتە دواى دیدارى كانى ئەوین، دەیناسى .

- نا، بەر لە دیدارى كانى، بەلام دواى ئەوینەكە .

+ ئەرى مەن پېش تۆ، تۆم خوشويستوۋە، يان تۆ؟

- ھى مەن ديارە چ رۆڭى بوو، ئەدى نەمگوت لەو رۆڭەى بۆ

يەكەم جار دەستت بە بۆى ماینەشپۆھ گرتېوو، بەرەو بنارى ئاشىبا
بالت گرتېوو .

+ دەزانى ھى مەنىش رەنگە ھەر ئەو رۆڭە بوۋېيت، ئەو رۆڭەى

شوانىكى بەژن شەمشالېم دېت و ...

- ئى، بۆ ناپرسى، ئەو كچە جوۋە، بۆچى ھاتە ئەوئى و باسى

چىتان كەرد؟

+ دوايي ماينه شى بۆم ده گيرپته وه .

- نه بادا ئه و باش گوئى له قسه كانمان نه بووييت، من بۆت ده گيرمه وه .

كهريم رسته رسته، بيجگه له ترسه كه، بى په پاندى په يفتى،
گوتوبىزى خوى و گولهدام، نه وهى نزىك مه زارى پيغه مبه ره كه، بۆ
ستى گيرپاه وه، ستى گوتى:

چت ده وئى، نه وه خوشكى جوت بۆ پهيدا بوو .

كهريم ماچكى چاوى ستى كرد و گوتى:

من هه ر زوو نه وم به خوشكى خۆم دانابوو، به لام نه و درهنگ
منى كرده برا، بزانه چيروكه كه ...

ستى په نهه كانى له گه ل په نههى كهريم تيكه پاند و گوتى:

گيانى من، خۆت به گيرپانه وهى چيروكى لابه لايى خهريك مه كه،
چيروكى من و تۆ ...
كهريم:

وايه، به لام به تهنىشت چيروكه دريژه نه برپاوه كه وه، جاروبار
ورده چيروكىشى تيده كه وئى .

ستی:

قسه‌یتی، ده بگپړه‌وه، نه‌و گول‌ندامه ده‌م گول‌ه، پرچ لاه‌لاوه‌م
بو بگپړه‌وه، من نه‌و سال‌ه‌ی هاتمه‌ شار له یه‌که‌م دیتن
خوشمویست، به‌لام نیستا زور پتر.

که‌ریم:

نه‌و سال‌ه‌ی من لپره کریکاریم ده‌کرد، له‌گه‌ل براکه‌ی یه‌کترمان
ناسی و له‌ ماوه‌یه‌کی که‌م بووینه‌ برا، هاتوچوی مالیانم ده‌کرد، نه‌و
خوشکه‌ی، هه‌ینځ، نازانم هه‌وکه، گه‌نجی نه‌و شاره‌ به‌ هه‌موو
دینه‌کانه‌وه، بو‌ی دین و سه‌رگه‌ردان بوو‌وون، هه‌موو له‌ به‌ر
خویانه‌وه، نه‌مه‌یان ده‌گوته‌وه:

گول‌ندام، نه‌ی ته‌نافی گه‌ردنم، زولفی په‌ریشانت...

هر که‌سی گو‌یی له‌وه ده‌بوو، ده‌یزانی بو گول‌ندامی که‌چه
جووه، گه‌نج هه‌بوو گپچه‌لی پییده‌کرد، من جاریک له‌ سه‌ر وی
تووشی شه‌پکی گه‌وره‌ هاتم، چه‌قویه‌کیشم خوارد، ستی، نووستی،
گویت لیمه‌؟

ستی پیده‌که‌نت:

ئی، له‌ سه‌ر گول‌ندام شه‌په‌ چه‌قوت کردووه، لویه‌...

که‌ریم:

ئا، وابزانم، به هۆی ئه‌و شه‌په‌وه بوو، به هه‌له تێمگه‌یشت و
خۆی زۆر لێم نزیکه‌کرده‌وه، منیش هه‌میشه پێمده‌گوت:

من خوشکی له داکیم نیه، تۆ خوشکم به .

ئیدی زۆر هاته پێش، ئه‌و چه‌ندی ده‌هاته پێش، من دوورتر
ده‌که‌وتمه‌وه، هه‌وکه‌ش پێوه ده‌ستم به ده‌ستی نه‌که‌وت، هه‌ر به
خوشکی گازمه‌کرد، جارێک گوتی:

ده‌زانم دین ریگره، تۆش له‌به‌ر هه‌ندی خۆ دوور ده‌گری، به‌لام
لای من گرنگ نیه، هه‌ر که‌س له سه‌ر دینێ خۆ و...

گوتم:

خوشکی، من کێشه‌ی دینم نیه، له چاوی خوشک و برایه‌تی
بترازی، ناتوانم به چ چاویکی‌دی لێت به‌روانم.

ئیدی وازی هێنا و ته‌ماپه‌ر بوو.

ستی:

وه‌یش، چه‌ند گوناچه، به‌لام وا بزاتم، به ده‌ستگیرانه .

که‌ریم:

به راست؟ نه وەم پيخۆشه، كووت زانی؟

ستی:

خۆی وای گۆ، به لām دیاره به هۆی پرسهوه، زه ماوه نديان
دواخستوه، ئه رێ که ریم به من بلێ، دین لۆ رێگره له ...

که ریم:

ستی گیان، به خودای من شاره زاییم له و شتانه نیه، هینده
ده زانم له و شاره، ژنخوازی نیه، له نێوان موسلمان و جوو و دیان و
نیزیدیدا نیه .

ستی:

ئه دی ئه وین؟

که ریم:

ئه وین که سه ریکرد، چ دینی ناتوانی ریی پێیگرێ.

له گه ل دهنگی مه لا وه ئاگا دین، به بیزاری خۆیان کۆ ده که نه وه،
وا دیاره هه ردوکیان خه ونی زۆر ناخۆشیان دیتووه، به لām بۆ
یه کتری ناگیرنه وه، که ریم چاوێک به ده وری خۆیدا ده گێرێ
هه رچه نه تاریکه، به لām دیاره ده یانناسیته وه:

ستی، دهزانی ئیڤه ئهوشق له سهه گۆپی ههسهه و مریهه
خهوتین.

ستی:

بهختهوهه، گۆپیان به تهنیشت یهکهوهیه.

تاو تازه کهوتوه، ئهوان لهدهرتی شارن، کهریم پرسى:

- ئههه گوندهکه ناوی...

+ ههسارۆکان.

- هههچنده ئاقاری مهترسیمان برپوه، بهلام ههه واهه له
تاریکی بچینه ناو ئاواپیهوه، نزیکه، دههه له ئاقاره بهتینهوه،
باهه جۆکه ئاوێ له وههههه.

+ واههکهین، تۆ ههههه شوینێ پیدهزانی.

- من لهه لایهوه تا بن مائی مهلای کهههه دیوه.

+ من تا ئیرهه دیوه.

- پهلهت نههه دنیات پیدهکهه، دههچینه سهه چیاى واه، ناشیبا
له چاوهی گههههه.

+ باشه، ئەرپۆلەر ئاقارە دەكەينەو، ئىتوارە دەچىنە ئاۋايى،
دىيارىيەكەي بۆ تۆشم دانارە، وا لەۋىيە، واى چەند حەزەكەم بە
دلى من نەخشاندېتى.

- بە دلى تۆ دەيى، ئەھا، ئەو چيا بلندېيى دەيىنى؟

+ سەفەين دەلىي...

- ئا، كوۋ زانیت، سەفەينە؟

+ ئەدى لە سەر ئاشىباۋە نەتگوت...

- با، بەلام لەر دورەو...

+ ئەو جارەي چوۋمە سەر قەلاتى بۆ مالى كچە نەخشكارەكە،
لەۋىۋە دىتم وگوتيان ئەۋە سەفەينە شىتەيە، ئەرى لۆ شىتە؟

- با بگەينى، ھەينى دەزانى.

+ ئىمە دەچىنە ئەۋى؟

- ئا، دۋاي مالى مەلای گەرە، دەدەينەۋە رىي ئەۋى، لەۋى لە
سىبەرى داربەپوۋىك دەچىنە نامىزى يەكتر...

+ كەرىم، بگەينە ئەۋى، دەستيان نامانگاتى، ترسمان نامىنى؟

- ترسى چى، نەك برايمۆك، مەلىكىش نايگاتى.

+ گۆتەي: پىشتم سەفەين بى، تف لە ئاسن دەكەم.

بۇ ئېمەش دەيى؟

- سى، ئەو گۆتەيە، رېك بۇ من و تۇ گوتراوه .

+ كەرىم، دورىكە وتتەوه لە وار و زېد سەختە، وا نيه؟

- سەختە، بەلام تۇ بلى چار چيه؟ خەمت نەبى، رادىين، ئەو
كوستانانە بېينى دەستبەردارىان نابى .

+ چار نيه، رادىين...

- دىينەوه، سى دىينەوه، زۆر نابات، بە يەك دورى مندالەوه
دەگەپىينەوه .

+ دلى تۇ وا دەلى؟

- خۇ نالى دلى من وا نالى! سى، كاتى لە شوپىن گىرساينەوه،
ئەسپىكى رەسەنىش دەيىنەوه و ماينەشلى لى چادەكەين، تا
جوانووهكى وەك خۇ لى بگەويتەوه...

+ نيه، كەرىم نيه، لە دىيائى پىناچى ئەسپى ھەبى، شايانى شىي
من بى .

__ منىش وا دەلىم، ماينەش و خاوەنەكەى دورى تاقانەن لە دىيائى،
نە چ ئەسپى، نە چ پىاوى...

سى ناولەپى ناسكى كە لە پەلكى گولەباخ ناسكتىر و نەرمترىن،
دەخاتە سەر زارى كەرىم و دەلى:

بۆ ماینه شى وايه، به لّام بۆ ستى نا، من پياويكم گرپاوه، له و دنيايه
بن هاوتايه .

له سهر گۆميلكه ئاوئ، ئه و جۆگه له يه ويده چن له بن زوورگه وه،
له بهرى كانىي دلۆپه وه بئ، له سئبهرى ماینه شى، له ته نيشت
ئيكدى دانيشتون، جلکى عه زىزى داکه ند و بۆوه ستى!
سوخمه کهى هه ر له ره نگ نا، له بۆنیش گو له هه لّاله يه، زه رد
زه رد، بۆنى سوخمه ي هه لّاله يى، که ريم سه رمه ست ده کات،
روومه تى ستى له بن سئبهرى ماینه شى، له چاوى که ريمه وه ده لّايى
گو له سوئسه نه، له هه ر نيگايى ره نگى ده گرئ، کئ هه يه خۆى له
راست ئه و روومه ته ره نگاله ييه راگرئ، ستى که زىي تۆپ کردوى
بن مشکى سه رى کرده وه، کردنى سئ به نگى، به لّام چاوى
نه پشت، چاوى ستى بن کل و ده رمان، بيوه ي بپريئ، خيلى شوان
و ئاغا ده کوئ، هه ر کاتى ستيت ده دى وات هه سته کرد، ئيستا له
به ر ئاوينه هه ستاوه و کلدان و کلچووکى داناوه، چا و نيه له دنيايى
وينه ي چاوى ستى ره ش و گه ش، که ريم چا و له چاوى ده بپئ:

کيئ، ويده چن گو له گه نى ره زگول، پري خۆى له برژانگى تۆ
خواستبئ!

ستى، ره فته مۆره کهى که ده لّايى له وه نه وشه ي چنيوه، له سه ر
ده به ستى و ده لّاي:

ما چاوى خۆى نه ديتووه ده لّاي...

که‌ریم ده‌ست ده‌خاته نه‌ستوی ماچیکی نه‌رمی چاوی ده‌کات،
چاو ده‌که‌وخته سهر گهردن و سینه، گهردن ده‌لئی کیله، ده‌لئی
گهردنی نیقهر تیتیه، سینه کار له په‌نیر و کوارگی که‌ما نیه،
که‌ریم خوی پیناگیری، لیو ده‌بزوی و په‌نجه ده‌گهری، ماینه‌شی
ده‌حیلینن، حیله‌که‌ی له‌و حیلانه نه‌بوو که‌ریم پیشتر لی
بیستبوو، ده‌پرسی:

ستی، ماینه‌شی چی گۆ؟

ستی هه‌ستا و ده‌لئ:

گۆتی: من هه‌زم له‌گه‌زینه، ئیوه مه‌گه‌وزن.

ستی روو له‌ماینه‌شی:

نیستا ده‌گه‌ینه ئاواپی، ئیره جی گه‌زینی نیه.

سواربوون.

روژ به‌سهر قه‌لاتدا لاریۆته‌وه، ئاودیو بوو، زه‌رده‌ی ماوه، هۆ
هه‌سارۆکان، ماینه‌شی به‌دوو نه‌وینداری ته‌روه هات، په‌نایان
ده‌ده‌ی!

من نه مزانیوو نه وان به رهو مائی ئیمه به پټوهن، به لام وهک بلیی
 دلم تریواندبی، همیشه چاوه پټیان بووم، دلم سہ یار بوو، چاوم له
 ری ریوژاوا، له ری شار بوو، دهمگو ئیستا نا دهمکیدى ماینئ
 دئ، دوو سوار به سهر زینه وه، ههوالی نه وان و ماینه شی دهمیک
 بوو گه یشتبووو مائی ئیمه .

رؤژ زهردهی مابوو، له سیلهی مائی خومانه وه، دوور زؤر دوور
 سوارئ دهرکهوت، دلم گوتی، نه وان.

گه له ک نهرم ده هاتن، چووم به داکم گوت:

دایه، دلم ده لئ، ستی و که ریمن.

داکم گوتی:

دلی تو درؤ ناکات، با بجینه سهر ری.

بوولئله، نزیکبوونه وه، وهک تارمایی دیارن، ههون ههونین، بؤ
 دلنیایی گوتم:

نه وه بؤ دیاریه که هاتن؟

گویم له دهنگی سوارکردنی چهک بوو، له گه ل سوارکردنه که:

نهكهی كوپه، نهوه ...

دهنگی ستیم ناسیهوه، گوتم:

ستی، گیانهكه م، ئیوه ...

به ئهسپایی هاتینه مائی، بایم گوتی:

ئیره مائی خۆتانه، تا پیتان خۆشه، دهتوانن بمیننهوه، وا باشه
ماينه شئی كهس نهیبینی، چونكی ئیوه هیندهی به ماینهكه
دهناسرینهوه به خۆتان نا، ههچهنده ئیره دوورهدهسته و ئاغا ریی
بهو ناوه ناكهوی، بهلام هه باشه ...

خزمێكمان له سه‌ری كه‌په‌ك ته‌ویله‌یه‌كی كه‌وره‌ی هه‌بوو،
ماينه‌شیمان برده‌ ئه‌وی و خه‌مپراو بووین.

ستی به‌ر له‌ هه‌ر شتی له‌ ده‌سروكه‌ی پرسى، كاتى نیشانم دا،
پێى شاگه‌شه‌كه‌ بوو، گوتی:

نه‌مه‌زانی ئه‌و ده‌سته‌خوشكه‌ی تۆ وا ده‌سته‌په‌نگینه، به‌لام
ئه‌وه‌ی خراپه، له‌ چاوى من جوانتر نه‌خشانده‌ویه‌تى.

راستی، دوو چاوى سه‌ر ده‌سروكه‌ كه‌له‌ك جوان بوون، ژن نیه
خۆزى نه‌خوازى دوو چاوى له‌و شیوه‌ی هه‌بى، به‌لام چاوى ستى
نۆز له‌و دوو چاوه‌ی سه‌ر ده‌سروكه‌ جوانتر بوون.

ستی گوتی:

ئەو چاۋانەم بۇ كەرىمە، با لىترە بېۋېن ھەينى نىشانى دەدەم،
دەمەيى لە چۆلەۋانى، كاتى ھەر مەن و ئەو دوو بەدوۋ بېن، بېدەمەن
گوتەم:

تا بە ماچەۋە لىت ۋەرگىت.

گوتى:

تۆر دەترسم...

گوتەم:

لە چى دەترسى، كى دەستى دەگاتە ئىۋە؟ بە مەن بلى زىكت
نە؟ پىكەنى:

زىكى چى، تا ئىستا تەنگ لە نىۋانمان دەخەيىت، تا مەلەيك...

مەن سەرم لەو خۇپاگىرىي ئەۋان سوپما، ئەو ھەمەۋ دەمە
بەيەكەۋە بىن و ستى ھىشتا كچ بى!

سەن شەۋ مەن و ستى بە يەكەۋە لە سەرىك جى، دەست لە
مەلى يەكتەر خەۋتىن، ستى ئەۋىنى خۇي بە شىۋەيەك دەگىپايەۋە،
مەن تا ئىستاش باۋەر ناكەم دوو كەس ھەبىن بەۋ رادەيە يەكتىرىان
خۇشبوئ، خۇشەۋىستى ستى و كەرىم لە سەرزەۋى ھاۋتاي نە،
نازانم لە ئاسمانى.

ستی ورد و باریک، سەربردەى ئەوینى خۆيانى بۆم گێرپایەوه،
کانى ئەوین و پێش کانى ئەوین، لە سەرى ناشیباوه بۆ گردى
پیرداود، لەویوه بۆ سەر قەلات و سەر گۆڤى عوزێر پێغه مەبر و
خەسەن و مریەم، هەموو هەر هەموو، ئەوهى لە منتان بیست هەر
هەمووى.

کەرمیش کەمى سەربردەى خۆيانى بۆم گێرپایەوه، کاتى زانیشى
من گۆلدۆستم، تۆزى تۆوى گۆلى دامى، گوتى:

ئەو گۆلە چ لە شیوه، چ لە رەنگ، چ لە بۆن لە چ گۆلان ناچى،
ناوى گۆلەستى، لە رەشەمى بیچینه، لە خاکەلیوه دەپوئى و لیو
دەکاتەوه و بە بۆن و جوانى خەنیت دەکات.

ستی زۆر خەمى مایەنشێى بوو، دەیکۆ:

لێم دووره، زۆر لێم دووره.

من پێى پێدەکەنیم و دەمگۆ:

کچى دوورى چى، هەر هیندەى کەرم لیت دووره، ئەوەتە بەستە
رێیهکە.

دەیکۆ:

دلم دەلێ، زۆر دووره، با لە بن دەستم بیت.

دەستم بشکێ، ستى گیان، ئەگەر...

که‌ریم و سستی سئی شه‌و له مائی ئیعه مانه‌وه، وای رۆژی
سئیهم، بریا ئه‌و رۆژه له سال نه‌بوایه!

بنووسه‌وه داستانه‌ووس، بنووسه‌وه، له سه‌ر زاری کچه پلکی
ستی بنووسه‌وه، وشه‌ی بپه‌رینی، لیت خوش نابم:

له سه‌ر نان خواردن بووین، ژنیک به پرتاو هات:

چار ده‌وری دئ به تفه‌نگچی گیراوه، ده‌بین چی قه‌ومایی؟

که‌ریم ده‌ستی دایه تفه‌نگ و گۆتی:

ستی گیان خۆ خرکه‌وه، زوو بگه‌ینه مایه‌ش.

بابم گۆتی:

بوه‌ستن کوپم، کئ ده‌لئ بۆ ئیوه‌یه.

ستی:

بۆ ئیعه‌یه، خه‌ونم دیوه.

نازانم خه‌ونه‌که‌ی سستی چ بوو، به‌لام خه‌ونه‌که‌ی ئه‌و شه‌وه‌ی

خۆم له رووداوه‌که‌ رووتتر له یاده:

دایکم ته‌شتیکی زۆر گه‌وره، هینده‌ی جئ جۆخینی، خه‌نه‌ی

گرتبۆوه، ژن و کچی ئاواپی به ده‌وریدا ده‌سووپانه‌وه، ده‌ست و

که زیان له خه نه نابوو، له و خه ونه ی من، خه نه به ندانئ بوو، نه بووه
و نیه و نابیتته وه ...

وهک په لیک ده رپه پین، تفه نگچی گه یشته وونه ته ناو ناوایی، من
پیشیان که وتم به ره و ته ویله ی ماینه شئ، نه ولا گیرابوو، تفه نگچی
دامه زرابوون، سوورپانه وه، که ریم و سستی زږد به غار بوون نه یان
ده گه یشتمئ، که ریمیش ته قه ی کرد، شه پ گهرمه، خوم داوه ته بن
دیواریک.

که ریم و سستی شان به شانی په کتر ده پوون، ته قه یان له سهره و
ته قه ده کهن، من بن دیوار و بن دیوار له دوايانم، چاوم له
سهریانه، له په رگه ی ناوایی خو یان هاویشته چالاییهک، گویم لییه
ستی ده لئ:

تفه نگه که بده من.

که ریم ده لئ:

بوه سته، بو خومیان لیگه پئ.

که ریم سیړه ی له پیش خوی گرت و چهند فیشه کیکی هاویشته،
له و لاره ته قه برپا، ریسی کرده وه، هه لاتن، که ریم پشته او پشته
ده پویشته و ته قه ی ده کرد، دوو تفه نگچیم دیت، له و گوږه
که وتوون، به لام ده جوولینه وه و نه مردوون، تفه نگچی زږدن و دوايان
نایی، که وتنه دوايان، من و سستی چوار کچی دئ که وتینه دواي
تفه نگچیان، سستی چوار فیشه کیان به سهرماندا ته قاند، به لام نیمه

نه‌گه‌پاینه‌وه، هر هیندهم زانی له پټیش ئیمه تفه‌نگ‌چیه‌کیدى به‌ر
بۆوه، یه‌کیت‌ریش...

ئیره ئاقارى شاربزه، بنوسه‌وه، داستان‌نوس، له زارى من، له
زارى دیدفانى به‌سه‌ر سه‌ربرده‌ی ئاقارى شاربزه‌وه بنوسه‌وه،
یه‌ک وشه‌ی به‌پټینی، گه‌ردنت ئازاد ناکه‌م.

تا ئیره تفه‌نگی که‌ریم ناوه ناوه گولله‌یه‌کی لیوه دیت و شه‌ش
تفه‌نگ‌چی پټکاوه، به‌لام پټناچئ هیچیان، به‌جیی مردنیان بکه‌وئ،
من به‌سى ده‌نگا گازده‌که‌م و ده‌نگم ناگاته که‌ریم، گازده‌که‌م:

که‌ریم، به‌ته‌قینه، ده‌ست مه‌پاریزه، وا نه‌که‌ن ده‌رناچن.

ده‌بینم، له‌دوره‌وه ده‌بینم، که‌ریم ده‌که‌وئ، ستی تفه‌نگی لی
وه‌رده‌گرئ و له‌و دوره‌وه دوو فیشه‌کان ده‌هاوێژئ، له‌نزیك من
تفه‌نگ‌چیه‌ک هاواری لی هه‌لده‌ستئ، ده‌بینم، ستی چوووه سه‌ر
که‌ریم، وێده‌چئ برینه‌که‌ی بیه‌ستئ، پاش توژئ، که‌ریم
هه‌رده‌ستیه‌وه و تفه‌نگ له‌ستى وه‌رده‌گرته‌وه و به‌پټی ده‌که‌ونه‌وه.

ده‌بینم، که‌ریم و ستی ده‌ستی چه‌پیان گرت، به‌ناو چۆمه‌که‌دا
به‌ره‌و رئ، ریی ترومبیلان غارده‌ده‌ن، ترومبیلک دیاره، منیش وا
تیگه‌یشتم ترومبیلی پۆلیسه و به‌هانای ستی و که‌ریمه‌وه هاتوون،
ته‌قه‌ بپا، گویم له‌ده‌نگی ستیه:

به‌ته‌قینه، که‌ریم، به‌ته‌قینه.

چاوم لَییه، کهریم، پل پَیوه دهنی و چ دهنگیش نایی،
تیگه ییشتم، تفهنگ راوه ستایه، گویم لَییه ستی ده لَئ:

((برایماغای بِن دینه

سواری قه مه ره ی شینه

کهریم، دهستان هه رینه))

دهستی چ هه رینی! تفهنگ جۆتی کردووه و بۆته گۆچان.

بنووسه وه، داستاننوس بنووسه وه، داستانی خوین بنووسه وه،
شاریزر بنووسه وه.

تفهنگچی که زانیان تفهنگی کهریم له کار کهوتووه، چوار
دهوریان دان، من هیشتا دوور بووم، دهنگی دوو ته هات و کهریم
کهوت، چۆکم شکا، به گاگۆلَئ لَییان نزیک بوومه وه، گویم لَییه
تفهنگچیه که ده لَئ:

ستی وه ره سوار به، تۆ ناکوژین.

بابی ستی ده لَئ:

ئاغا، هه ریمان وا نه بوو، من کهریم بکوژم و تۆ ستی؟

ئاغا ده لَئ:

دوور که وه، کاری تۆ ته واو.

ده بینم سټی سه‌ری رووته، ره‌فته‌ک‌ه‌ی وا به رانی که‌ریمه‌وه،
سټی خوینی که‌ریم له سینگی خوی هه‌لده‌سوئی ده‌لئ:

ئاغا، که‌وادی مووسلئ، من پشتی که‌ریم، ژیانم ناوئ، له‌گه‌ل وی
ده‌چمه ناو گلئ.

ئاغا ده‌لئ:

که‌س ده‌ست له تو نادات، ده‌زانم هه‌ر که‌چه‌ک‌ه‌ی ئاوايي،
ده‌تبه‌مه‌وه مالئ و...

سټی که‌ خوی به سه‌ر تهرمی که‌ریم دادابوو، هه‌ستایه‌وه و به
ده‌نگیک که‌ له ئاقاری شاربزر ده‌نگیدایه‌وه:

برایمۆکی که‌واد، تهره‌سی دنیایئ، من مندالئ که‌ریم له زگدایه،
له‌و دنیاش هه‌ر ده‌بمه‌وه ژنی وی.

سټی روو له ئاغا، سینگی خوی دادپ‌ی و به ده‌نگیک له
شاربزره‌وه که‌یشته قه‌لات و مناره‌ی چۆلی و له‌ویوه به دنیا‌دا بلّو
بۆوه:

ته‌ره‌سی باب‌ه‌لباب ته‌ره‌س، ده‌مانچک‌ه‌ت بته‌قیته.

بنووسه‌وه، داستان‌نووس بنووسه‌وه، خوینی که‌رم بنووسه‌وه،
گریانی ماینه‌شن و قژپینه‌وه‌ی من و راسپارده‌ی سټی بنووسه‌وه.

من به گاگۆلئ و ماینه‌شئ به فرین گه‌یشتینه سهر که‌ریم و
ستی، ئیستاش نه‌مزانی کئ ماینی گه‌یاندە ئه‌وئ، ستی سهری له
سهر سینه‌ی که‌ریم بوو، ماین لمووزی خستبووه سهر سینه‌ی
ستی، هۆن هۆن فرمیسکی داده‌باراند، حیه‌یه‌کی گریانوی وای
لیوه‌ده‌هات، چ ژنیک، به دایکی ستیشه‌وه نازانی وا بگریئ.

ستی زمانی شکابوو، لیوی ده‌جیولا، چاوی ههر وه‌ک خۆی،
ده‌ستیکی ده‌جیولا، به ئاماژه‌ی چاو و په‌نجه تیگه‌یشتم، شتیک له
به‌رکی که‌ویکه‌یه‌تی، ده‌رمه‌ینا، دوو چاوه جوانه‌که‌ی خۆی بوون،
دیشان به چاو و په‌نجه که‌وته ئاماژه‌کردن، دره‌نگ تیگه‌یشتم که
ده‌سرۆکه‌که له بژی ماینه‌شئ گریده‌م، ده‌ستم خسته سهر سینه‌ی
تا ده‌سرۆکه‌که‌ی سهر سینه‌شی ده‌ربه‌ینم نه‌یه‌یشت، به چاو گوتی:
جیی ئه‌و ده‌سرۆکه‌یه‌م سهر سینه‌یه .

لیوی جیولانده‌وه، زۆری له خۆی کرد، که‌رتکه ده‌نگیکی لیوه
هات: ک....

داستاننوس، تۆ چۆن ده‌توانی، هاواری من و حیه‌ی ماینه‌شئ
بنوسی‌وه؟

من وه‌ک خه‌ون دیته‌وه بیرم، ره‌فته‌که‌ی ستیم له رانی که‌ریم
کرده‌وه، به خۆشم نه‌مزانی بۆ وام کرد.

ترومبیلی پۆلیس گەیشت، دەسڕۆکەم توند لە بژێ ماینەشی
گرێدا، ماین کەوتە دوای کەریم و سستی، من لە سستی ئومێدبەر
نەبووم، هەستەم کرد دلی لێدەدات.

داستاننوس، لەبیرمەکە، سەرکارە سەگسارەکی ئاواپی
لەبیرمەکە، ئەوەی بەکڕۆکە لە چاوی، بە ئاوی کانێی دڵۆپە
شۆراوەتەو، رۆژی دواپی هەموو ئاواپی، تیگەیی خۆینی کەریم و
سستی لە ئەستۆی ئەو، ئەو سەرکارە، بۆ مستی پاره، زمانی لە
ئەوین دابوو، ئەو سەرکارە ئەوینداران سەر دەنێنەو ئەو هەر وا
دەژی.

داستاننوس، وەرە بچینە شوینی خۆینی ئەوین، کەلەکە
بەردیکم لەوێ هەلناو، رەفتە خۆیناویەکی ستم هەلداو، ئەو
رەفتەیی لە رانی کەریمی بەستبوو، بیست سألە با لێدەدات،
هیشتا تەرە، داستاننوس، تۆ ئەو رەفتەیی بنوسەو،
داستاننوس، لە خاکەلێوان سەر لە شوینی خۆینی ئەوین بەدە،
گولەستی ببینە و بۆنی بکە کە بەدەستی خۆم لەویم چاندوو، تۆ
گولەستیەکی کەریم بنوسەو.

هاوارته له من، ماینهک وا دئ

نه دولدولی عهلی

نه رهخشی رۆسته م

نه شهویدیژی خوسرهوی په روژه

ماینهک هات، ماینه شپیه

دل به سوپیه

وهک باز ده فپی

وهک ژن دهگری

خوینى که ریم و ستی، به یال و شانوه

هاوارته له من

له چاوانی دئ فرمیتسکی خوینین، سئ رۆز سئ رۆزه ...

ئو رۆژهی شار، نهک من به پلکه سندوسیش ناگیڤدریته وه،

کاتئ ههوالی کوژانی ئهوین به شارددا بلایۆوه، وهک ئهوهی دنیا

سهراوین بیّت، وابوو، کاتئ گهیشتمه بهر ده رکى سهرا و

خهسته‌خانه، هه‌ینی له‌و به‌ری سه‌را بوو، به‌رانبه‌ر سینه‌ماکه‌ی
نیستا، ده‌مدی ژن وه‌ک سه‌رخۆشان به‌ لادا دین، سینگ ده‌کوتن و
به‌ ناوازی کوکووختی سه‌ردوولکان ده‌لینه‌وه:

ئاخ له‌ فه‌له‌ک، واخ فه‌له‌ک

کوو دل‌یان هات، ده‌ستیان بشک

وای شی‌ره، که‌ریم شی‌ره

شین و رۆڤۆ له‌ هه‌ولێره

وای شی‌ره، ستی شی‌ره

شین و رۆڤۆ له‌ هه‌ولێره

شار هه‌موو رزاوه‌ته‌ پێش سه‌را و خه‌سته‌خانه، شار ده‌لێی خۆل
و دۆی به‌ سه‌ردا کراوه، شار به‌ شی‌وه‌یه‌ک تاساوه، له‌ سه‌رده‌می
عه‌شتاره‌وه تا ئه‌وه رۆژه‌ وا نه‌ تاساوه .

من خۆم گه‌یانه‌ سه‌ر ته‌رمی ستی، هه‌موو گیانی خوێن بوو،
سه‌رم هه‌لداوه، ده‌تگوت خه‌وی لێکه‌وتوه، ئه‌و چاوانه‌ی به‌ ده‌ستی
خۆم له‌ سه‌ر ده‌سه‌رۆکه‌ نه‌خشاندبووم، بۆ هه‌میشه‌ خه‌وتبوون،
ده‌ستی راستی له‌ سه‌ر سینه‌ی خوێناویی دانابوو، ده‌سه‌رۆکه‌یه‌کی
خوێناوی توند گرتبوو، وا تیگه‌یشتم چاوه‌کانی خۆی بن، هه‌و
نه‌بوو، به‌رگه‌م نه‌گرت و به‌ له‌ خۆدان دوورکه‌وته‌وه .

دوو ئوینداری بئ که سوکار دوو رۆژ له وئ مانه وه، له و دوو رۆژه
 شار به دهوریان دهخولایه وه، نزای گه یشتنه به هه شتی بۆیان
 دهخویند، تووکی له به کرۆکه و بکوژان دهکرد، سه ری سییه ی
 هاتن، که ریمیان هه لگرت، گوتیان ده یبه نه وه بۆ ئاوا یی خۆیان بۆ
 بن دوندی ئاشیبا، ستی مایه وه، کهس به دوایدا نه هات، شار
 هه لیگرت، هه رچی ژنه وا به دوایه وه، سولتان مزه فەر هینده ژنه ی
 به دواوه نه بووه .

ده فزه نه که ی سه ر قه لاتن، ئه و رۆژه له شار نه بوو، ده نا
 لینه ده که را، بئ حه ی حه ی و ده ف بنیژنن، ئاخه ئه و حه سه ن و
 مریه میشی به سه مای ده ف و چریکه ی خۆیه وه ناشتبوو، له ریی
 گورستانی، شار هاواری ده فزه نه که ی ده کرد:

ده فزه نه که ی دل په مویی

دادن، هاواری، هه واین

خاتوونه که ی ئه وین رویی

ده نگه ده فت بچی ناین؟

شار، ستی برد و له نزیک حه سه ن و مریه م ناشتی.

داستاننوس، ئه و رۆژه ی شار، چاوه کانی ستی، به من
 ناگێردیته وه، به تۆ ناووسریته وه، داستاننوس، مایه شی ستی
 که چارچاو بووبوو، دپی به خه لکه که دا و بۆنی خویتی که ریم و

ستی کرد و به بهری مناره‌ی چۆلیدا بالی گرت و نه‌مزانى چى به
سه‌رهات، له داستانان جیى نابیتته‌وه .

داستاننوس، گولەندامى شاجوانى شاریش، له ولات نه‌ما، تا له
ریزه فرمیسكى نه‌وه‌وه، چه‌ند دیری له داستانى خوین بنووسیه‌وه،
ئه‌و كچه جووه هینده‌ی بۆ كه‌ریم گریا، بۆ برا جوانه‌كه‌ی نه‌گریا،
كه‌ریمی زارى وى، وه‌ك كه‌ریمی زارى كه‌س نه‌بوو، كه‌س له‌و رازه
نه‌گه‌یی، كچه جووئ بۆ كوپه موسلمانن وا فرمیسكان هه‌لوه‌ریئن و
پیتیدا هه‌لبلی، چ خوشكى بۆ براى خۆى وا سینگی نه‌كوتاه:

چه‌ندم گۆ كه‌ریم مه‌چۆ ئاقارى

لیره دانیشن، لۆ خۆ له شارى

من لۆتان ده‌كه‌م شه‌و تۆبه‌تدارى

منت به‌جیه‌یتشت لۆ شین و زارى

هاوار خودایه، هاواره موسا

به‌ژنن كه‌ریم له خوینا خووسا

لۆم هیشك بوو، ده‌نگن من نووسا

ستى.....

داستاننوس، به دواى گولۀندامدا بړؤ ولاتى جوان و ببينهوه،
ئو سهر دوولکه خويناويانۀى بؤ که ريمى هؤنيبووه وه و له گۀل خؤى
بردنئ، بيانهيته وه، بيانخه داستاني خوينه وه .

داستاننوس، وهره ويکړا سهر يک له گؤړه که ي ستي بده ين،
به لکى له وئ، زارى گيړانه وه م بيته وه .

داستاننوس، من بيست سائۀ له سهر دهرؤ که يئ له گژ چنيئى
ماين يکم له حيله يه وه خوئن پر ووشه ده کات، رهنگه ئو نه خشه ي
ماينه شئ، بؤ بهرگى داستانه که بشئ .

بلیڻه قهره چوڻ

کهوی نه خینی

که ریم و ستي سؤر بوون له خینی

حیلہ یی هات، چ حیلہ یی، ده تگوت خوږه ی خویننه، دلّم که وته کوته کوت، لیږه وه پسام، چوکم شکا، له سر ده ست چوومه ده ری، هو بوو، ماینه شئ، سهری به سینگمه وه نا، پیکه وه گریان، گریی ده سړوکه ی بژیم کرده وه، دوو چاوی ستم خسته ناو چاومه وه .

ماین حیلہ یه کی کرد، به حیلہ ی مالآوایی ده چوو، من هر هیندهم ناگا له خؤم بوو، سهری له دایکی که ریمیش دا، له وپوه به ریی ناشیبادا بالی گرت، له وپوه نازانم به ره و کوئ، ئیدی بووه خهونی شهوان، خهونی مزگینى .

داستاننوس، وهره، پیکه وه سهریک له جیى گوږه که ی که ریم بده یی، نه وه ی بهری بیست سال، ته نها یه که شوی تیدا مایه وه، گوږی له سر خؤی هه لدايه وه و نه ما، ده لئین چوته وه کن که که م، کن ستي .

نا، داستاننوس، داکى ستي راست ده لئى، نه و روژه ی که ریمه که ی منیان هیناوه و لیږه شاردیان ه وه، شه وه که ی، خودا

بايى ديداريكى كورتى كوپرەكەم خەوى دامى، لەو خەونە دەستى
خستە سەر شانم:

+ ھۆ دا.

- گيانى دايە.

+ من لۆرە نابم، ستى بە تەننپە، دەچمە لاى وى.

- بېرۆ كوپم، منىش ببە.

سبەى زوو، ھىشتا، رۆژ گزنگى خۆى نەدابۆو لە ئاشيبا،
گەيشتمە سەر گۆپرەكەى، وەى خوايە! گۆپ ھەلدراپۆو، كەرىم
نەماپوو، نەبیردم، بیست سالتە منى بە تەنن ھىشتەو، بنووسەو،
بەژنن كەرىم جوان بنووسەو، تەفەنگن كەرىم...

داستاننوس، درەنگە، ھەوكە نا، پاشان ھى داکى كەرىم
بنووسەو، وەرە، ویکرا بچینە سەر گۆپى برايمۆكى گۆپرەگۆپ،
لەوئى من چیم گۆت، تۆ بینووسەو، داستاننوس، چاوى ستى،
حیلەى ماینەشئى ستیش لەبیر نەكەى، بە ئاوازی خۆى، حیلە
حیلە بینووسەو.

وه بیرمدئ له گه په کئی مه، ناوی که ریم
و سستی له ریزی مه و زین و خهچ و
سیامه ند و نه وانه ده هات، سه ربرده ی
نه و دو نه وینداره له سه ر زاران بوو،
منیش هه ندئ له و به ندانم نه زیه ر بوو
که به ندیژان پیناندا هه لگوتبوون، له
دلئ من داستانئ که ریم و سستی له خپ
داستانان دلنشینتر بوو، هه زمه ده کرد
که ریمه که من بام!

سه ربرده که هی سالانی چله کانه، من له
هه فاکان چه ند جارئ چوومه شوینی
رووداوه که ش، لای نه و که له که به رده ی
که هه ستمده کرد دینه زمان و کوتایی
داستانه که ده گپنه وه.

ده مئ بوو خولییای گپرا نه وه ی نه و
داستانه له سه رم ده گه را، باش بوو له
رؤمانی (ماینه شئی سستی) هاته دی.